

ŚWIATOWY
KODEKS

ANTYDOPINGOWY

2021

Światowy kodeks antydopingowy

Światowy kodeks antydopingowy został przyjęty po raz pierwszy w roku 2003, a wszedł w życie w roku 2004. Od tamtego czasu był on trzykrotnie zmieniany: pierwsza zmieniona wersja obowiązywała od 1 stycznia 2009 r., druga – od 1 stycznia 2015 r., a trzecia – od 1 kwietnia 2018 r. (zmiany dotyczyły przestrzegania Kodeksu). Niniejszy zmieniony Światowy kodeks antydopingowy wchodzi w życie 1 stycznia 2021 r.

Wydawca:

World Anti-Doping Agency (Światowa Agencja Antydopingowa)
Stock Exchange Tower
800 Place Victoria (Suite 1700)
PO Box 120
Montreal, Quebec
Canada H4Z 1B7

URL: www.wada-ama.org

tel.: +1 514 904 9232

faks: +1 514 904 8650

e-mail: code@wada-ama.org

SPIS TREŚCI

CEL, ZAKRES I ORGANIZACJA ŚWIATOWEGO PROGRAMU ZWALCZANIA DOPINGU W SPORCIE ORAZ KODEKSU ANTYDOPINGOWEGO	8
<i>KODEKS 8</i>	
ŚWIATOWY PROGRAM ZWALCZANIA DOPINGU	9
STANDARDY MIĘDZYNARODOWE	9
MODELE I WYTTCZNE DOTYCZĄCE NAJLEPSZYCH PRAKTYK	10
PODSTAWOWE PRZESŁANKI PRZYJĘCIA ŚWIATOWEGO KODEKSU ANTYDOPINGOWEGO	11
CZĘŚĆ PIERWSZA	12
KONTROLA ANTYDOPINGOWA	12
WPROWADZENIE	13
ARTYKUŁ 1 DEFINICJA DOPINGU	14
ARTYKUŁ 2 NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	14
2.1 OBECNOŚĆ SUBSTANCJI ZABRONIONEJ LUB JEJ METABOLITÓW LUB MARKERÓW W PRÓBCE FIZJOLOGICZNEJ ZAWODNIKA	15
2.2 UŻYCIE LUB PRÓBA UŻYCIA PRZEZ ZAWODNIKA SUBSTANCJI ZABRONIONEJ LUB METODY ZABRONIONEJ	15
2.3 UNIKANIE LUB ODMOWA ODDANIA PRÓBK I LUB TEŻ NIESTAWIENIE SIĘ W CELU ODDANIA PRÓBK I	16
2.4 NARUSZENIE WYMAGAŃ DOTYCZĄCYCH WSKAZANIA MIEJSCA POBYTU	16
2.5 MANIPULOWANIE LUB PRÓBA MANIPULOWANIA PRZEZ ZAWODNIKA LUB INNĄ OSOBĘ JAKĄKOLWIEK CZĘŚCIĄ KONTROLI ANTYDOPINGOWEJ.	16
2.6 POSIADANIE SUBSTANCJI ZABRONIONEJ LUB UŻYCIE METODY ZABRONIONEJ PRZEZ ZAWODNIKA LUB PERSONEL POMOCNICZY ZAWODNIKA	16
2.7 OBRÓT LUB PRÓBA OBRÓTU JAKĄKOLWIEK SUBSTANCJĄ ZABRONIONĄ LUB METODĄ ZABRONIONĄ PRZEZ ZAWODNIKA LUB INNĄ OSOBĘ.	17
2.8 PODANIE LUB PRÓBA PODANIA PRZEZ ZAWODNIKA LUB INNĄ OSOBĘ DOWOLNEMU ZAWODNIKOWI PODCZAS ZAWODÓW JAKIEJKOLWIEK SUBSTANCJI ZABRONIONEJ LUB METODY ZABRONIONEJ, LUB TEŻ PODANIE LUB PRÓBA PODANIA DOWOLNEMU ZAWODNIKOWI POZA ZAWODAMI JAKIEJKOLWIEK SUBSTANCJI LUB METODY, KTÓRA JEST ZABRONIONA POZA ZAWODAMI.	17
2.9 WSPÓŁDZIAŁ LUB PRÓBA WSPÓŁDZIAŁU ZAWODNIKA LUB INNEJ OSOBY	17
2.10 ZABRONIONY ZWIĄZEK ZAWODNIKA LUB INNEJ OSOBY	17
2.11 DZIAŁANIA ZAWODNIKA LUB INNEJ OSOBY, MAJĄCE NA CELU ZNIECHĘCENIE DO POWIADOMIENIA WŁADZ LUB WZIĘCIE ODWETU ZA POWIADOMIENIE WŁADZ	18
ARTYKUŁ 3 DOWÓD STOSOWANIA DOPINGU	19
3.1 CIĘŻAR DOWODU I STANDARDY DOWODOWE	19
3.2 METODY USTALANIA FAKTÓW I DOMNIEMAŃ	19
ARTYKUŁ 4 LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH	22
4.1 PUBLIKOWANIE I AKTUALIZOWANIE LISTY SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH	22
4.2 SUBSTANCJE ZABRONIONE I METODY ZABRONIONE UMIESZCZONE NA LIŚCIE	22
4.3 KRYTERIA UMIESZCZANIA SUBSTANCJI I METOD NA LIŚCIE SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH	23
4.4 WYŁĄCZENIA DLA CELÓW TERAPEUTYCZNYCH	24
4.5 PROGRAM MONITORUJĄCY	28

ARTYKUŁ 5 BADANIA I ŚLEDZTWA.....	28
5.1 CEL BADAŃ I ŚLEDZTWA	28
5.2 PRAWO PRZEPROWADZANIA BADAŃ	29
5.3 BADANIE PODCZAS WYDARZENIA SPORTOWEGO	30
5.4 WYMAGANIA DOTYCZĄCE BADAŃ.....	31
5.5 WYMAGANIA DOTYCZĄCE WSKAZANIA MIEJSCA POBYTU ZAWODNIKA.....	31
5.6 WYCOFANIE SIĘ ZAWODNIKA I POWRÓT DO WSPÓŁZAWODNICTWA	32
5.7 ŚLEDZTWA I ZBIERANIE INFORMACJI	32
ARTYKUŁ 6 ANALIZA PRÓBEK.....	33
6.1 KORZYSTANIE Z AKREDYTOWANYCH, ZATWIERDZONYCH LUB INNYCH LABORATORIÓW	33
6.2 CEL BADANIA PRÓBEK I ANALIZOWANIA DANYCH.....	33
6.3 BADANIA NAUKOWE Z WYKORZYSTANIEM PRÓBEK I DANYCH	33
6.4 STANDARDY ANALIZY PRÓBEK I ZGŁASZANIA WYNIKÓW ANALIZ	34
6.5 DALSZA ANALIZA PRÓBKII PRZED LUB PODCZAS PROCESU ZARZĄDZANIA WYNIKAMI/ROZPRAWY	34
6.6 DALSZA ANALIZA PRÓBKII, KTÓREJ WYNIK ZGŁOSZONO JAKO UJEMNY LUB KTÓRA Z INNEGO POWODU NIE SKUTKUJE ZARZUTEM NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	34
6.7 PODZIAŁ PRÓBKII A LUB B.....	35
6.8 PRAWO WADA DO PRZEJĘCIA PRÓBEK I DANYCH	35
ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI: ODPOWIEDZIALNOŚĆ, WSTĘPNA OCENA SPRAWY, POWIADOMIENIE, TYMCZASOWE ZAWIESZENIE	36
7.1 ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA ZARZĄDZANIE WYNIKAMI	36
7.2 WSTĘPNA OCENA I ZGŁASZANIE EWENTUALNYCH NARUSZEŃ PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH.....	38
7.3 STWIERDZENIE WCZEŚNIEJSZYCH NARUSZEŃ PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	38
7.4 ZASADY DOTYCZĄCE KARY TYMCZASOWEGO ZAWIESZENIA.....	38
7.5 POSTANOWIENIA WYDAWANE W PROCESIE ZARZĄDZANIA WYNIKAMI.....	40
7.6 POWIADOMIENIA O POSTANOWIENIACH WYDANYCH W PROCESIE ZARZĄDZANIA WYNIKAMI.....	41
7.7 WYCOFANIE SIĘ ZE WSPÓŁZAWODNICTWA	41
ARTYKUŁ 8 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI: PRAWO DO SPRAWIEDLIWEJ ROZPRAWY I POWIADOMIENIE O POSTANOWIENIU	41
8.1 UCZCIWA ROZPRAWA	41
8.2 ROZPRAWY DOTYCZĄCE WYDARZEŃ SPORTOWYCH.....	42
8.3 ZRZECZENIE SIĘ PRAWA DO ROZPRAWY.....	42
8.4 POWIADOMIENIE O POSTANOWIENIU	42
8.5 JEDNA ROZPRAWA PRZED TRYBUNAŁEM ARBITRAŻOWYM DS. SPORTU	42
ARTYKUŁ 9 AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH	43
ARTYKUŁ 10 KARY NAKŁADANE NA OSOBY FIZYCZNE	43
10.1. UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW UZYSKANYCH W WYDARZENIU SPORTOWYM, W KTÓRYM DOSZŁO DO NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	43
10.2 DYSKWALIFIKACJA Z POWODU OBECNOŚCI, UŻYCIA, PRÓBY UŻYCIA ALBO POSIADANIA SUBSTANCJI ZABRONIONEJ LUB METODY ZABRONIONEJ.....	44
10.3 DYSKWALIFIKACJA Z POWODU INNEGO NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH.....	45
10.4 OKOLICZNOŚCI OBCIĄŻAJĄCE, KTÓRE MOGĄ WYDŁUŻYĆ OKRES DYSKWALIFIKACJI	46
10.5 REZYGNACJA Z KARY DYSKWALIFIKACJI PRZY BRAKU WINY I ZANIEDBANIA	47
10.6 SKRÓCENIE OKRESU DYSKWALIFIKACJI PRZY BRAKU ISTOTNEJ WINY I ZANIEDBANIA	47

10.7	NIEZASTOSOWANIE, SKRÓCENIE LUB ZAWIESZENIE OKRESU DYSKWALIFIKACJI LUB INNYCH KONSEKWENCJI Z POWODÓW INNYCH NIŻ STOPIEŃ WINY	48
10.8	POROZUMIENIA W RAMACH PROCESU ZARZĄDZANIA WYNIKAMI	51
10.9	NARUSZENIA WIELOKROTNE.....	52
10.10	UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW UZYSKANYCH W ZAWODACH ROZGRYWANYCH PO POBRANIU PRÓBK I LUB PO NARUSZENIU PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH	55
10.11	PRZEPADEK NAGRÓD PIENIĘŻNYCH	55
10.12	KONSEKWENCJE FINANSOWE	55
10.13	POCZĄTEK OKRESU DYSKWALIFIKACJI.....	55
10.14	STATUS OSOBY OBJĘTEJ KARĄ DYSKWALIFIKACJI LUB TYMCZASOWEGO ZAWIESZENIA.....	57
10.15	AUTOMATYCZNE PODANIE KARY DO PUBLICZNEJ WIADOMOŚCI.....	59
ARTYKUŁ 11	KONSEKWENCJE WOBEC ZESPOŁÓW.....	59
11.1	BADANIA W SPORTACH ZESPOŁOWYCH	59
11.2	KONSEKWENCJE W SPORTACH ZESPOŁOWYCH	59
11.3	MOŻLIWOŚĆ WPROWADZENIA SUROWSZYCH KONSEKWENCJI W SPORTACH ZESPOŁOWYCH PRZEZ ORGAN ZARZĄDZAJĄCY WYDARZENIEM SPORTOWYM LUB FEDERACJĄ MIĘDZYNARODOWĄ	60
ARTYKUŁ 12	KARY NAKŁADANE PRZEZ SYGNATARIUSZY NA INNE ORGAN Y SPORTOWE	60
ARTYKUŁ 13	ZARZĄDZANIE WYNIKAMI: ODWOŁANIA.....	60
13.1	POSTANOWIENIA, OD KTÓRYCH PRZYSŁUGUJE ODWOŁANIE.....	60
13.2	ODWOŁANIA OD POSTANOWIEŃ: STWIERDZAJĄCYCH NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH; NAKŁADAJĄCYCH KONSEKWENCJE LUB KARĘ TYMCZASOWEGO ZAWIESZENIA; DOTYCZĄCYCH EGZEKUCYJNYCH POSTANOWIEŃ LUB POSIADANIA UPRAWIEŃ	61
13.3	NIEWYDANIE POSTANOWIENIA W TERMINIE PRZEZ ORGANIZACJĘ ANTYDOPINGOWĄ.....	64
13.4	ODWOŁANIA OD DECYZJI PRZYZNAJĄCEJ LUB ODMAWIAJĄCEJ PRZYZNANIA WYŁĄCZENIA DLA CELÓW TERAPEUTYCZNYCH.....	65
13.5	POWIADAMIANIE O POSTANOWIENIU W SPRAWIE ODWOŁANIA	65
13.6	ODWOŁANIA OD POSTANOWIEŃ WYDANYCH ZGODNIE Z ARTYKUŁEM 24.1	65
13.7	ODWOŁANIA OD DECYZJI ZAWIESZAJĄCEJ LUB COFAJĄCEJ AKREDYTACJĘ LABORATORIUM	65
ARTYKUŁ 14	POUFNOŚĆ I SPRAWOZDAWCZOŚĆ	66
14.1	INFORMACJE DOTYCZĄCE NIEKORZYSTNYCH WYNIKÓW ANALIZY, NIETYPOWYCH WYNIKÓW ANALIZY I INNYCH ZARZUCANYCH NARUSZEŃ PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH.....	66
14.2	POWIADOMIENIA W SPRAWACH O NARUSZENIE PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH, O NIEPRZESTRZEGANIE KARY DYSKWALIFIKACJI LUB TYMCZASOWEGO ZAWIESZENIA ORAZ WNIOSKI O WYDANIE AKTU SPRAWY	67
14.3	PODANIE DO PUBLICZNEJ WIADOMOŚCI	67
14.4	SPRAWOZDAWCZOŚĆ DO CELÓW STATYSTYCZNYCH	69
14.5	BAZA DANYCH O KONTROLACH ANTYDOPINGOWYCH I MONITOROWANIE PRZESTRZEGANIA KODEKSU	69
14.6	OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH.....	70
ARTYKUŁ 15	WYKONYWANIE POSTANOWIEŃ.....	71
15.1	AUTOMATYCZNE OBOWIĄZYWANIE POSTANOWIEŃ ORGANIZACJI ANTYDOPINGOWYCH BĘDĄCYCH SYGNATARIUSZAMI ...	71
15.2	WYKONYWANIE INNYCH POSTANOWIEŃ ORGANIZACJI ANTYDOPINGOWYCH	72
15.3	WYKONYWANIE DECYZJI ORGANU NIEBĘDĄCEGO SYGNATARIUSZEM	72
ARTYKUŁ 16	KONTROLA ANTYDOPINGOWA ZWIERZĄT BIORĄCYCH UDZIAŁ W ZAWODACH SPORTOWYCH	73
ARTYKUŁ 17	PRZEDAWNIE NIE	73

CZĘŚĆ DRUGA.....	74
EDUKACJA I BADANIA NAUKOWE	74
ARTYKUŁ 18 EDUKACJA	75
18.1 ZASADY	75
18.2 PROGRAMY EDUKACYJNE ORAZ PLANY DZIAŁAŃ EDUKACYJNYCH SYGNATARIUSZY	75
ARTYKUŁ 19 BADANIA NAUKOWE.....	77
19.1 CELE BADAŃ NAUKOWYCH ZWIĄZANYCH ZE ZWALCZANIEM DOPINGU	77
19.2 RODZAJE BADAŃ NAUKOWYCH.....	77
19.3 KOORDYNOWANIE BADAŃ NAUKOWYCH I UDOSTĘPNIANIE WYNIKÓW	78
19.4 METODY PROWADZENIA BADAŃ NAUKOWYCH.....	78
19.5 BADANIA NAUKOWE Z WYKORZYSTANIEM SUBSTANCJI ZABRONIONYCH I METOD ZABRONIONYCH.....	78
19.6 NIEWŁĄŚCIWE WYKORZYSTANIE WYNIKÓW BADAŃ NAUKOWYCH.....	78
CZĘŚĆ TRZECIA	79
ZADANIA I OBOWIĄZKI	79
ARTYKUŁ 20 DODATKOWE ZADANIA I OBOWIĄZKI SYGNATARIUSZY ORAZ WADA.....	80
20.1 ZADANIA I OBOWIĄZKI MIĘDZYNARODOWEGO KOMITETU OLIMPIJSKIEGO.....	80
20.2 ZADANIA I OBOWIĄZKI MIĘDZYNARODOWEGO KOMITETU PARAOLIMPIJSKIEGO.....	82
20.3 ZADANIA I OBOWIĄZKI MIĘDZYNARODOWYCH FEDERACJI SPORTOWYCH	83
20.4 ZADANIA I OBOWIĄZKI NARODOWYCH KOMITETÓW OLIMPIJSKICH I NARODOWYCH KOMITETÓW PARAOLIMPIJSKICH	86
20.5 ZADANIA I OBOWIĄZKI KRAJOWYCH ORGANIZACJI ANTYDOPINGOWYCH.....	88
20.6 ZADANIA I OBOWIĄZKI ORGANIZATORÓW DUŻYCH WYDARZEŃ SPORTOWYCH.....	90
20.7 ZADANIA I OBOWIĄZKI WADA.....	91
20.8 WSPÓŁPRACA PRZY WDRAŻANIU PRZEPISÓW STRON TRZECICH.....	93
ARTYKUŁ 21 DODATKOWE ZADANIA I OBOWIĄZKI ZAWODNIKÓW I INNYCH OSÓB	93
21.1 ZADANIA I OBOWIĄZKI ZAWODNIKÓW	93
21.2 ZADANIA I OBOWIĄZKI PERSONELU POMOCNICZEGO ZAWODNIKÓW.....	94
21.3 ZADANIA I OBOWIĄZKI INNYCH OSÓB PODLEGAJĄCYCH PRZEPISOM KODEKSU.....	95
21.4 ZADANIA I OBOWIĄZKI REGIONALNYCH ORGANIZACJI ANTYDOPINGOWYCH.....	95
ARTYKUŁ 22 UDZIAŁ RZĄDÓW	96
CZĘŚĆ CZWARTA	98
PRZYJĘCIE, PRZESTRZEGANIE, ZMIANA I INTERPRETACJA KODEKSU.....	98
ARTYKUŁ 23 PRZYJĘCIE I WDRAŻANIE KODEKSU	99
23.1 PRZYJĘCIE KODEKSU	99
23.2 WDRAŻANIE KODEKSU.....	99
23.3 REALIZACJA PROGRAMÓW ANTYDOPINGOWYCH	101
ARTYKUŁ 24 MONITOROWANIE I EGZEKWOWANIE PRZESTRZEGANIA KODEKSU ORAZ KONWENCJI UNESCO	101
24.1 MONITOROWANIE I EGZEKWOWANIE PRZESTRZEGANIA KODEKSU	101
24.2 MONITOROWANIE PRZESTRZEGANIA KONWENCJI UNESCO	108

ARTYKUŁ 25 ZMIANY KODEKSU. WYPOWIEDZENIE KODEKSU	108
25.1 ZMIANY KODEKSU.....	108
25.2 WYPOWIEDZENIE KODEKSU	109
ARTYKUŁ 26 INTERPRETACJA KODEKSU.....	109
ARTYKUŁ 27 PRZEPISY PRZEJŚCIOWE	110
27.1 OBOWIĄZYWANIE CAŁOŚCI KODEKSU Z ROKU 2021	110
27.2 BRAK DZIAŁANIA WSTECZ Z WYJĄTKIEM ARTYKUŁÓW 10.9.4 I 17, CHYBA ŻE MA ZASTOSOWANIE ZASADA LEX MITIOR	110
27.3 ZASTOSOWANIE DO POSTANOWIEŃ WYDANYCH PRZED WEJŚCIEM W ŻYCIE KODEKSU Z 2021 R.....	110
27.4 WIELOKROTNE NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH, Z KTÓRYCH PIERWSZE POPEŁNIONO PRZED 1 STYCZNIA 2021 R.....	111
27.5 DALSZE ZMIANY KODEKSU	111
27.6 ZMIANY NA LIŚCIE SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH	111
ZAŁĄCZNIK 1.....	112
DEFINICJE.....	112
DEFINICJE	113

CEL, ZAKRES I ORGANIZACJA ŚWIATOWEGO PROGRAMU ZWALCZANIA DOPINGU W SPORCIE ORAZ KODEKSU ANTYDOPINGOWEGO

Cele Światowego kodeksu antydopingowego oraz powiązanego z nim Światowego programu zwalczania doping w sporcie są następujące:

- ochrona podstawowego prawa zawodników do uczestnictwa w sporcie wolnym od doping, a tym samym promowanie zdrowia, uczciwości i równości zawodników na całym świecie; oraz
- zapewnienie zharmonizowanych, skoordynowanych i skutecznych programów zwalczania doping w sporcie poprzez działania prewencyjne na szczeblu międzynarodowym i krajowym, obejmujące:

edukację - podnoszenie świadomości, przekazywanie informacji i wiedzy, wpajanie wartości, rozwijanie umiejętności życiowych oraz umiejętności podejmowania decyzji w celu zapobiegania zamierzonym i niezamierzonym naruszeniom przepisów antydopingowych;

działania odstraszające - służące zniechęceniu do stosowania doping przez zapewnienie istnienia surowych przepisów i kar, które w istotny sposób wpływają na wszystkie zainteresowane strony;

wykrywanie - skuteczny system badań i śledztw, który nie tylko wzmacnia efekt odstraszający, ale także skutecznie chroni niestosujących doping sportowców oraz ducha sportu, gdyż umożliwia schwytanie osób naruszających przepisy antydopingowe oraz utrudnia działania związane ze stosowaniem doping;

egzekwowanie przepisów - rozpatrywanie spraw i nakładanie kar na osoby, które dopuściły się naruszenia przepisów antydopingowych;

przestrzeganie zasady praworządności - zapewnienie, że wszystkie właściwe strony wyraziły zgodę na przestrzeganie postanowień Kodeksu oraz standardów międzynarodowych i że wszystkie działania w ramach programów walki z dopingiem są zgodne z Kodeksem, standardami międzynarodowymi, zasadą proporcjonalności oraz prawami człowieka.

Kodeks

Kodeks jest podstawowym kompleksowym dokumentem, na którym oparty jest światowy program zwalczania doping w sporcie. Celem Kodeksu jest osiągnięcie postępu w walce z dopingiem poprzez powszechną harmonizację podstawowych elementów systemu jego zwalczania. Kodeks ma być wystarczająco precyzyjny, aby zapewnić pełną harmonizację w kwestiach, w których wymagana jest jedność stanowisk, a jednocześnie na tyle ogólny w

innych obszarach, aby umożliwić elastyczne wdrażanie uzgodnionych zasad walki z dopingiem. Kodeks został opracowany z uwzględnieniem zasady proporcjonalności oraz praw człowieka¹.

Światowy program zwalczania dopingu

Światowy program zwalczania dopingu obejmuje wszystkie elementy niezbędne do zapewnienia optymalnej harmonizacji międzynarodowych i krajowych programów zwalczania dopingu oraz ich realizacji z uwzględnieniem najlepszych praktyk. Głównymi elementami światowego programu są:

Szczebel 1: Kodeks

Szczebel 2: Standardy międzynarodowe i dokumenty techniczne

Szczebel 3: Modele i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk

Standardy międzynarodowe

Standardy międzynarodowe dotyczą różnych obszarów technicznych i operacyjnych objętych programem zwalczania dopingu. Są one opracowywane w porozumieniu z sygnatariuszami i rządami oraz zatwierdzane przez WADA. Celem standardów międzynarodowych jest zharmonizowanie działań prowadzonych przez organizacje antydopingowe odpowiedzialne za konkretne techniczne i operacyjne elementy programów zwalczania dopingu. Przestrzeganie standardów międzynarodowych jest niezbędnym warunkiem przestrzegania Kodeksu. Standardy międzynarodowe mogą być okresowo zmieniane przez Komitet Wykonawczy WADA po uzasadnionych konsultacjach z sygnatariuszami, rządami i innymi zainteresowanymi stronami. Standardy międzynarodowe oraz ich zmienione wersje są publikowane na stronie internetowej WADA i wchodzi w życie w dniu podanym w danym standardzie międzynarodowym lub jego zmienionej wersji².

Dokumenty techniczne

Komitet Wykonawczy WADA może okresowo zatwierdzać i publikować dokumenty techniczne dotyczące wymagań technicznych niezbędnych do wdrożenia danego standardu międzynarodowego. Przestrzeganie postanowień dokumentów technicznych jest niezbędnym warunkiem przestrzegania Kodeksu. W przypadku, gdy wdrożenie nowego lub zmienionego dokumentu technicznego nie jest uzależnione od czynnika czasu Komitet Wykonawczy WADA umożliwi uzasadnione konsultacje z sygnatariuszami, rządami i innymi zainteresowanymi stronami. Dokumenty techniczne wchodzi w życie niezwłocznie po ich opublikowaniu na stronie internetowej WADA, chyba że wskazano późniejszy termin³.

¹ [Komentarz: Karta Olimpijska oraz Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu dopingu w sporcie z 2005 r. przyjęta w Paryżu 19 października 2005 r. (konwencja UNESCO) uznają zapobieganie i walkę z dopingiem w sporcie za podstawową część misji Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego i UNESCO, a także uznają fundamentalną rolę Kodeksu].

² [Komentarz: Standardy międzynarodowe zawierają wiele szczegółów technicznych niezbędnych do wdrożenia Kodeksu. Standardy międzynarodowe są opracowywane w drodze uzgodnień z sygnatariuszami, rządami i innymi zainteresowanymi stronami przez ekspertów i są publikowane w osobnych dokumentach. Komitet Wykonawczy WADA musi mieć możliwość terminowego wprowadzania zmian do standardów międzynarodowych bez konieczności zmiany Kodeksu].

³ [Komentarz: Jeżeli na przykład przed zgłoszeniem niekorzystnego wyniku badania próbki wymagana jest dodatkowa procedura analityczna, to procedura ta zostanie uznana za obowiązkową w dokumencie technicznym niezwłocznie wydanym przez Komitet Wykonawczy WADA.]

Modele i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk

Modele i wytyczne dotyczące najlepszych praktyk są opracowywane w oparciu o Kodeks i standardy międzynarodowe jako rozwiązania do wykorzystania w różnych obszarach zwalczania dopingu. Takie modele i wytyczne są przez WADA zalecane oraz udostępniane sygnatariuszom i innym zainteresowanym stronom na żądanie, ale nie są obowiązujące. Oprócz przekazania wzorców dokumentacji antydopingowej WADA udziela także sygnatariuszom pewnej pomocy szkoleniowej⁴.

⁴ *[Komentarz: Wspomniane wzorcowe dokumenty mogą zawierać różne możliwości do wyboru przez zainteresowane strony. Niektóre zainteresowane strony mogą przyjąć wzorcowe przepisy i inne modele najlepszych praktyk w sposób dosłowny. Inne zainteresowane strony mogą przyjąć wzorcowe przepisy z pewnymi zmianami. Jeszcze inne zainteresowane strony mogą opracować własne przepisy, zgodne z ogólnymi zasadami i konkretnymi wymaganiami określonymi w Kodeksie.*

Opracowano wzorcowe dokumenty i wytyczne dla konkretnych obszarów działań antydopingowych. Takie dokumenty i wytyczne mogą także być opracowywane w przyszłości w oparciu o powszechnie stwierdzone potrzeby i oczekiwania zainteresowanych stron].

PODSTAWOWE PRZESŁANKI PRZYJĘCIA ŚWIATOWEGO KODEKSU ANTYDOPINGOWEGO

Podstawą programów zwalczania dopingu w sporcie jest nierozzerwalnie związana ze sportem wartość, którą często nazywa się duchem sportu: jest to dążenie człowieka do osiągnięcia doskonałości w sposób zgodny z zasadami etyki, poprzez doskonalenie naturalnych umiejętności i talentu każdego zawodnika.

Celem programów zwalczania dopingu w sporcie jest ochrona zdrowia zawodników oraz zapewnienie im możliwości dążenia do osiągnięcia doskonałości bez użycia substancji i metod zabronionych.

Programy zwalczania dopingu w sporcie mają na celu zachowanie uczciwości sportu w zakresie przestrzegania zasad, szacunku wobec innych zawodników, uczciwego współzawodnictwa, równych szans oraz wartości, jaką stanowi dla świata czysty sport.

Duch sportu to pochwała ludzkiego ducha, ciała i umysłu. Jest on kwintesencją idei olimpijskiej, a jego odzwierciedleniem są następujące wartości, które odnajdujemy w sporcie i poprzez sport:

- zdrowie;
- etyka, zasada fair play i uczciwość;
- określone w Kodeksie prawa zawodników;
- doskonałość w działaniu;
- kształtowanie charakteru oraz nauka;
- zabawa i radość;
- praca zespołowa
- poświęcenie i zaangażowanie;
- poszanowanie zasad i prawa;
- poszanowanie samego siebie i innych uczestników;
- odwaga;
- wspólnota i solidarność.

Duch sportu znajduje wyraz w tym, że potrafimy współzawodniczyć uczciwie.

Doping jest z zasady sprzeczny z duchem sportu.

CZĘŚĆ PIERWSZA

KONTROLA ANTYDOPINGOWA

WPROWADZENIE

Część pierwsza Kodeksu zawiera konkretne przepisy i zasady antydopingowe, które powinny być przestrzegane przez organizacje odpowiedzialne za przyjęcie, wdrażanie lub egzekwowanie przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, na przykład przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, federacje międzynarodowe, Krajowe Komitety Olimpijskie i Krajowe Komitety Paraolimpijskie, organizatorów dużych wydarzeń sportowych oraz krajowe organizacje antydopingowe. Wszystkie te organizacje są łącznie zwane organizacjami antydopingowymi.

Wszystkie postanowienia Kodeksu są obowiązkowe i muszą być przestrzegane przez każdą organizację antydopingową oraz każdego zawodnika lub inną osobę w zakresie, w jakim mają nich zastosowanie. Kodeks nie zastępuje ani nie wyklucza potrzeby przyjęcia przez każdą organizację antydopingową własnych wszechstronnych przepisów antydopingowych. Niektóre postanowienia Kodeksu muszą być włączone przez każdą organizację antydopingową bez merytorycznych zmian do jej własnych przepisów antydopingowych. Inne postanowienia mają charakter obowiązujących ogólnych wytycznych dając organizacjom antydopingowym pewną elastyczność w formułowaniu ich własnych przepisów, albo też określają wymogi, które muszą być spełnione przez każdą organizację antydopingową, ale nie muszą być powtórzone w jej własnych przepisach antydopingowych⁵.

Przepisy antydopingowe, podobnie jak przepisy dotyczące współzawodnictwa są przepisami sportowymi określającymi warunki uprawiania sportu. Zawodnicy, personel pomocniczy zawodników lub inne osoby (w tym członkowie zarządów, dyrektorzy, funkcjonariusze, wskazani pracownicy i wolontariusze sygnatariuszy oraz wyznaczone strony trzecie i ich pracownicy) akceptują te przepisy jako warunek uczestnictwa w sporcie lub zaangażowania w sport i są nimi związani⁶. Każdy sygnatariusz wprowadza przepisy i procedury, dzięki którym wszyscy zawodnicy, personel pomocniczy zawodników lub inne osoby, nad którymi

⁵ [Komentarz: Artykuły Kodeksu, które muszą być włączone bez merytorycznych zmian do przepisów każdej organizacji antydopingowej zawarte są w art. 23.2.2. Na przykład kwestią krytyczną dla harmonizacji jest to, aby decyzje wszystkich sygnatariuszy były oparte o tę samą listę naruszeń przepisów antydopingowych, ten sam obowiązek udowodnienia naruszenia (ciążar dowodu) oraz aby sygnatariusze stosowali te same konsekwencje za te same naruszenia przepisów antydopingowych. Przepisy prawa muszą być takie same bez względu na to, czy rozprawa ma miejsce przed federacją międzynarodową, czy jest prowadzona na szczeblu krajowym czy też odbywa się przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu.

Postanowienia Kodeksu, które nie zostały wymienione w art. 23.2.2 są obowiązujące, lecz organizacja antydopingowa nie musi ich włączać do swoich przepisów w formie dosłownej. Przepisy te dzielą się ogólnie na dwie kategorie. Pierwsza to przepisy, które nakazują organizacjom antydopingowym podejmowanie pewnych działań, ale organizacja antydopingowa nie ma obowiązku powtarzania tych przepisów w swoich własnych przepisach antydopingowych. Na przykład każda organizacja antydopingowa musi planować i przeprowadzać badania zgodnie z art. 5, ale te wskazania dla organizacji nie muszą być przez nią powtarzane w jej własnych przepisach antydopingowych. Druga kategoria to przepisy obowiązkowe co do treści, ale każda organizacja antydopingowa zachowuje pewną elastyczność w zakresie wdrażania określonych w danym przepisie zasad. Na przykład aby zapewnić skuteczną harmonizację nie trzeba zmuszać wszystkich sygnatariuszy do stosowania jednego systemu zarządzania wynikami czy też jednego sposobu prowadzenia rozpraw, jeżeli stosowane procesy spełniają wymogi określone w Kodeksie oraz w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

⁶ [Komentarz: Jeżeli Kodeks wymaga, aby osoba inna niż zawodnik lub członek personelu pomocniczego zawodnika była związana postanowieniami Kodeksu, od osoby takiej nie pobiera się oczywiście próbek ani nie poddaje się jej badaniom. Osoba taka w przypadku stosowania lub posiadania substancji zabronionej lub metody zabronionej nie podlega zawartym w Kodeksie postanowieniom dotyczącym naruszenia przepisów antydopingowych. Osoba taka podlega natomiast karom dyscyplinarnym z tytułu naruszenia art. 2.5 (manipulowanie), 2.7 (obróć), 2.8 (podawanie), 2.9 (współudział), 2.10 (zabroniony związek) oraz 2.11 (działania odwetowe). Osoba taka musi ponadto pełnić dodatkowe role i obowiązki zgodnie z art. 21.3. Obowiązek objęcia pracownika postanowieniami Kodeksu również podlega obowiązującym przepisom.]

sygnatariusz i jego organizacje członkowskie sprawują nadzór zostają poinformowani o przepisach antydopingowych i wyrażają zgodę na przestrzeganie przepisów antydopingowych obowiązujących w danych organizacjach antydopingowych.

Każdy sygnatariusz wprowadzi przepisy i procedury, na mocy których wszyscy zawodnicy, personel pomocniczy zawodników lub inne osoby podlegające uprawnieniom sygnatariusza i jego organizacji członkowskich będą informowani o upowszechnianiu ich prywatnych danych zgodnie z wymaganiami Kodeksu lub na jego mocy oraz będą związani zawartymi w Kodeksie przepisami antydopingowymi i będą ich przestrzegać, a także dopilnuje, aby na takich zawodników lub inne osoby były nakładane właściwe konsekwencje, jeżeli te przepisy zostaną przez nich naruszone. Przepisy i procedury stosowane wyraźnie w odniesieniu do sportu, których celem jest egzekwowanie przepisów antydopingowych w sposób powszechny i zharmonizowany mają charakter inny niż postępowanie karne czy cywilne i dlatego nie powinny być podporządkowane wymogom i standardom prawnym stosowanym w postępowaniu karnym lub cywilnym ani ograniczone tymi wymogami i standardami, chociaż celem jest ich stosowanie z poszanowaniem zasady proporcjonalności oraz praw człowieka. Podczas oceny faktów oraz przepisów mających zastosowanie do danego przypadku wszystkie sądy, orzekające zespoły arbitrażowe oraz inne organy orzekające powinny mieć świadomość i przestrzegać odmiennego charakteru przepisów antydopingowych zawartych w Kodeksie oraz faktu, że przepisy te odzwierciedlają konsensus szerokiego grona podmiotów zainteresowanych czystym sportem na całym świecie.

Zgodnie z postanowieniami Kodeksu każda organizacja antydopingowa jest odpowiedzialna za realizację wszystkich aspektów kontroli antydopingowej. Każdy aspekt kontroli antydopingowej lub edukacji antydopingowej może być przeniesiony przez organizację antydopingową na wyznaczoną stronę trzecią. Przenosząca organizacja antydopingowa wymaga jednak od wyznaczonej strony trzeciej, aby realizowała ona te aspekty zgodnie z Kodeksem i standardami międzynarodowymi. Organizacja antydopingowa, która przenosi pewne aspekty kontroli na stronę trzecią ponosi pełną odpowiedzialność za zapewnienie, że każdy będzie realizowany zgodnie z Kodeksem.

ARTYKUŁ 1 DEFINICJA DOPINGU

Doping definiuje się jako wystąpienie jednego lub więcej naruszeń przepisów antydopingowych, określonych w artykułach 2.1 - 2.11 Kodeksu.

ARTYKUŁ 2 NARUSZENIA PRZEPISÓW ANTYDOPINGOWYCH

Celem art. 2 jest określenie okoliczności i zachowań, które stanowią naruszenie przepisów antydopingowych. Rozprawy w sprawach o doping będą prowadzone przy założeniu, że doszło do naruszenia jednego lub kilku konkretnych przepisów.

Zawodnicy lub inne osoby mają obowiązek wiedzieć, jakie działanie stanowi naruszenie przepisów antydopingowych oraz znać substancje i metody, które zostały umieszczone na liście substancji i metod zabronionych.

Poniższe sytuacje stanowią naruszenie przepisów antydopingowych:

2.1 Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika

2.1.1 Obowiązkiem zawodnika jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona. Zawodnicy odpowiadają za każdą substancję zabronioną lub jej metabolity lub markery, których obecność zostanie stwierdzona w pobranych od nich próbkach fizjologicznych. Zgodnie z art. 2.1⁷ do stwierdzenia naruszenia przepisu antydopingowego nie jest konieczne udowodnienie zamiaru, winy, zaniedbania lub świadomego użycia przez zawodnika.

2.1.2 Zgodnie z art. 2.1 wystarczającym dowodem naruszenia przepisów antydopingowych jest obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w pobranej od zawodnika próbce A, jeżeli zawodnik zrezygnował z analizy próbki B i próbka B nie została poddana analizie; lub gdy pobrana od zawodnika próbka B została poddana analizie, a analiza tej próbki potwierdziła obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w pobranej od zawodnika próbce A; lub też gdy pobrana od zawodnika próbka A lub B była podzielona na dwie części, a analiza potwierdzającej części podzielonej próbki potwierdziła obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów stwierdzonych w pierwszej części tej próbki, lub też zawodnik zrezygnował z analizy potwierdzającej części podzielonej próbki⁸.

2.1.3 Z wyjątkiem tych substancji, dla których na liście substancji zabronionych lub w dokumencie technicznym określony został limit decyzyjny, naruszeniem przepisów antydopingowych jest stwierdzona obecność jakiegokolwiek ilości substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej od zawodnika.

2.1.4 W drodze wyjątku od ogólnej zasady określonej w art. 2.1 lista substancji i metod zabronionych, standardy międzynarodowe lub dokumenty techniczne mogą określać specjalne kryteria zgłaszania lub oceny pewnych substancji zabronionych.

2.2 Użycie lub próba użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej⁹

⁷ [Komentarz do art. 2.1.1: Zgodnie z niniejszym artykułem do naruszenia przepisów antydopingowych dochodzi bez względu na winę zawodnika. Na tę zasadę powoływał się wielokrotnie Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu w swoich orzeczeniach, mówiąc o „całkowitej odpowiedzialności”. Zgodnie z art. 10 winę zawodnika bierze się pod uwagę ustalając konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych. Także ta zasada jest konsekwentnie stosowana w orzecznictwie Trybunału].

⁸ [Komentarz do art. 2.1.2: Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzenie wynikami może według swego uznania przeprowadzić analizę próbki B, jeżeli zawodnik nie zażąda analizy próbki B].

⁹ [Komentarz do art. 2.2: Użycie lub próbę użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej zawsze można stwierdzić przy pomocy jakiegokolwiek rzetelnej metody. Zgodnie z komentarzem do art. 3.2, w przeciwieństwie do dowodu wymaganego do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych zgodnie z art. 2.1, użycie lub próbę użycia można także stwierdzić przy pomocy innych wiarygodnych metod, takich jak przyznanie się zawodnika, zeznanie świadka, dokumenty, wnioski wyciągnięte z badań długoterminowych, w tym w oparciu o dane zgromadzone w ramach paszportu biologicznego zawodnika lub o inne informacje analityczne, które pod pozostałymi względami nie spełniają wymogów niezbędnych do stwierdzenia „obecności” substancji zabronionej zgodnie z art. 2.1.

- 2.2.1 Obowiązkiem zawodnika jest dopilnowanie, aby do jego organizmu nie została wprowadzona żadna substancja zabroniona oraz aby nie została użyta żadna metoda zabroniona. Aby stwierdzić naruszenie przepisu antydopingowego polegające na użyciu substancji zabronionej lub metody zabronionej nie trzeba wykazać zamiaru, winy, zaniedbania ani świadomego użycia przez zawodnika.
- 2.2.2 Pozytywne działanie lub brak działania będące konsekwencją użycia lub próby użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej nie jest istotne. Czynnikiem wystarczającym do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych jest samo użycie lub próba użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej¹⁰.
- 2.3 Unikanie lub odmowa oddania próbki lub też niestawienie się w celu oddania próbki
- Unikanie lub odmowa oddania próbki lub też niestawienie się w celu oddania próbki bez uzasadnienia, po powiadomieniu przez należycie upoważnioną osobę¹¹.
- 2.4 Naruszenie wymagań dotyczących wskazania miejsca pobytu
- Dowolne trzy przypadki niestawienia się na badania i/ lub niewskazanie miejsca pobytu zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami w okresie dwunastu miesięcy przez zawodnika zakwalifikowanego do zarejestrowanej grupy zawodników.
- 2.5 Manipulowanie lub próba manipulowania przez zawodnika lub inną osobę jakąkolwiek częścią kontroli antydopingowej.
- 2.6 Posiadanie substancji zabronionej lub użycie metody zabronionej przez zawodnika lub personel pomocniczy zawodnika
- 2.6.1 Posiadanie przez zawodnika podczas zawodów jakiegokolwiek substancji zabronionej lub użycie jakiegokolwiek metody zabronionej, lub też posiadanie przez zawodnika poza zawodami jakiegokolwiek substancji zabronionej lub użycie jakiegokolwiek

Użycie można na przykład stwierdzić w oparciu o wiarygodne dane analityczne uzyskane w wyniku badania próbki A (bez potwierdzania badaniem próbki B) lub wyłącznie w wyniku badania próbki B, gdy organizacja antydopingowa przekonująco uzasadni brak potwierdzenia uzyskanego wyniku w innej próbce].

¹⁰ [Komentarz do art. 2.2.2: Udowodnienie „próby użycia” substancji zabronionej lub metody zabronionej wymaga udowodnienia zawodnikowi jego „zamiaru”. Fakt, że do udowodnienia tego konkretnego naruszenia przepisów antydopingowych konieczne może być udowodnienie zamiaru nie podważa zasady całkowitej odpowiedzialności za naruszenia określone w art. 2.1 oraz naruszenia określone w art. 2.2 dotyczące użycia substancji zabronionej lub metody zabronionej.

Użycie przez zawodnika substancji zabronionej stanowi naruszenie przepisów antydopingowych, chyba że używanie takiej substancji nie jest zabronione poza zawodami, a zawodnik używa takiej substancji poza zawodami. (Jednakże obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce pobranej podczas zawodów jest naruszeniem art. 2.1 bez względu na to, kiedy ta substancja mogła zostać podana)].

¹¹ [Komentarz do art. 2.3: Naruszeniem przepisów antydopingowych, polegającym na „unikaniu oddania próbki” byłoby na przykład wykazanie, że zawodnik ukrywał się przed osobą przeprowadzającą kontrolę antydopingową, aby uniknąć otrzymania powiadomienia o badaniu lub też poddania się badaniu. Naruszenie polegające na „niestawieniu się w celu oddania próbki” może być świadomym działaniem albo też zaniedbaniem ze strony zawodnika, natomiast „unikanie” lub „odmowa” oddania próbki stanowi świadome działanie zawodnika].

metody zabronionej, która jest zabroniona poza zawodami, chyba że zawodnik udowodni, że jej posiadanie lub użycie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu dla celów terapeutycznych zgodnie z art. 4.4 lub poda inne możliwe do przyjęcia uzasadnienie¹².

2.6.2 Posiadanie przez personel pomocniczy zawodnika podczas zawodów jakiegokolwiek substancji zabronionej lub użycie jakiegokolwiek metody zabronionej, lub też posiadanie przez personel pomocniczy zawodnika poza zawodami jakiegokolwiek substancji zabronionej lub użycie jakiegokolwiek metody zabronionej, związane z zawodnikiem, zawodami lub treningiem, chyba że personel pomocniczy zawodnika udowodni, że jej posiadanie jest dozwolone na mocy przepisów o wyłączeniu dla celów terapeutycznych zgodnie z art. 4.4 lub poda inne możliwe do przyjęcia uzasadnienie¹³.

2.7 Obrót lub próba obrotu jakąkolwiek substancją zabronioną lub metodą zabronioną przez zawodnika lub inną osobę.

2.8 Podanie lub próba podania przez zawodnika lub inną osobę dowolnemu zawodnikowi podczas zawodów jakiegokolwiek substancji zabronionej lub metody zabronionej, lub też podanie lub próba podania dowolnemu zawodnikowi poza zawodami jakiegokolwiek substancji lub metody, która jest zabroniona poza zawodami.

2.9 Współdziałanie lub próba współdziałania zawodnika lub innej osoby

Pomaganie, zachęcanie, ułatwianie, podżeganie, ukrywanie lub jakikolwiek inny rodzaj świadomego współdziałania lub próby współdziałania w naruszeniu przepisów antydopingowych, w próbie ich naruszenia lub w naruszeniu art. 10.14.1 przez inną osobę¹⁴.

2.10 Zabroniony związek zawodnika lub innej osoby

2.10.1 Związek zawodnika lub innej osoby podlegającej uprawnieniom organizacji antydopingowej, w ramach obowiązków zawodowych lub związanych ze sportem, z jakąkolwiek osobą z personelu pomocniczego zawodnika, która:

2.10.1.1 podlega uprawnieniom organizacji antydopingowej i odbywa karę dyskwalifikacji, lub

¹² [Komentarz do art. 2.6.1 i 2.6.2: Możliwym do przyjęcia uzasadnieniem nie jest na przykład zakup lub posiadanie substancji zabronionej w celu przekazania jej znajomemu lub krewnemu, z wyjątkiem uzasadnionej konieczności medycznej, gdy lekarz wystawił takiej osobie receptę, np. zakup insuliny dla dziecka chorego na cukrzycę].

¹³ [Komentarz do art. 2.6.1 i 2.6.2: Możliwym do przyjęcia uzasadnieniem jest na przykład (a) posiadanie substancji zabronionej lub użycie metody zabronionej (np. wstrzykiwacza automatycznego z adrenaliną) przez zawodnika lub lekarza zespołu w celu leczenia nagłego ostrego przypadku, lub (b) posiadanie substancji zabronionej lub użycie metody zabronionej przez zawodnika w celu terapeutycznym na krótko przed złożeniem wniosku o wyłączenie dla celów terapeutycznych i otrzymaniem tej decyzji].

¹⁴ [Komentarz do art. 2.9: Współdziałanie lub próba współdziałania może obejmować pomoc fizyczną lub psychiczną.]

2.10.1.2 nie podlega uprawnieniom organizacji antydopingowej i nie nałożono na nią kary dyskwalifikacji w procesie zarządzania wynikami zgodnie z Kodeksem, ale w postępowaniu karnym, dyscyplinarnym lub dotyczącym odpowiedzialności zawodowej została skazana za działanie (lub stwierdzono jej udział w działaniu), które stanowiłoby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby obowiązek przestrzegania przepisów Kodeksu miał do tej osoby zastosowanie. Kara dyskwalifikacji takiej osoby obowiązuje przez dłuższy z dwóch okresów: sześć lat od wydania wyroku w postępowaniu karnym lub postanowienia w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej lub postępowaniu dyscyplinarnym; albo też pełny okres, na który nałożono karę w postępowaniu karnym, dyscyplinarnym lub dotyczącym odpowiedzialności zawodowej; lub też

2.10.1.3 działa jako przykrywka albo pośrednik osoby opisanej w art. 2.10.1.1 lub 2.10.1.2.

2.10.2 Aby stwierdzić naruszenie art. 2.10 organizacja antydopingowa musi uznać, że zawodnik lub inna osoba wiedzieli o dyskwalifikującym statusie osoby z personelu pomocniczego zawodnika.

Obowiązek udowodnienia, że żaden związek z osobą z personelu pomocniczego zawodnika opisany w art. 2.10.1.1 lub 2.10.1.2 nie ma charakteru zawodowego ani nie jest związany ze sportem i/lub że związku tego nie można było w racjonalny sposób uniknąć spoczywa na zawodniku lub tej osobie.

Organizacje antydopingowe, które mają informacje o osobach z personelu pomocniczego zawodnika spełniających kryteria opisane w art. 2.10.1.1, 2.10.1.2 lub 2.10.1.3 przekazują takie informacje WADA¹⁵.

2.11 Działania zawodnika lub innej osoby, mające na celu zniechęcenie do powiadomienia władz lub wzięcie odwetu za powiadomienie władz

Następujące działania, które w inny sposób nie naruszają postanowień art. 2.5:

¹⁵ [Komentarz do art. 2.10: Zawodnikom i innym osobom nie wolno pracować z trenerami, lekarzami ani innymi osobami z personelu pomocniczego zawodnika, które zostały zdyskwalifikowane z powodu naruszenia przepisów antydopingowych lub zostały skazane w postępowaniu karnym lub też nałożono na nie karę dyscyplinarną w związku z dopingiem. Dotyczy to również związków z jakimkolwiek innym zawodnikiem, który działa w charakterze trenera lub członka personelu pomocniczego zawodnika, odbywając jednocześnie karę dyskwalifikacji. Na przykład zawodnik nie może być przez takie osoby trenowany, nie może otrzymywać od nich informacji na temat strategii, techniki, żywienia lub porad medycznych; nie może być przez nie poddawany terapii ani leczony, nie może otrzymywać recept od takich osób, nie może im przekazywać żadnych płynów ustrojowych do analizy ani nie może zezwalać takim osobom z personelu pomocniczego na występowanie w roli swojego agenta lub przedstawiciela. Zabroniony związek nie musi wiązać się z jakąkolwiek formą wynagrodzenia.

Chociaż art. 2.10 nie wymaga od organizacji antydopingowej powiadomienia zawodnika ani innej osoby o dyskwalifikującym statusie osoby z personelu pomocniczego zawodnika, to zawiadomienie takie w przypadku jego przekazania byłoby ważnym dowodem potwierdzającym, że zawodnik lub inna osoba wiedzieli o dyskwalifikującym statusie osoby z personelu pomocniczego zawodnika.]

2.11.1 Wszelkie działania, które polegają na groźeniu innej osobie lub jej zastraszaniu w celu zniechęcenia tej osoby do przekazania w dobrej wierze WADA, organizacji antydopingowej, organom ścigania, organowi regulacyjnemu, zawodowemu organowi dyscyplinarnemu, organowi orzekającemu lub też osobie prowadzącej śledztwo w imieniu WADA lub organizacji antydopingowej informacji na temat domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych lub nieprzestrzegania Kodeksu.

2.11.2 Działania odwetowe przeciwko osobie, która w dobrej wierze przekazała WADA, organizacji antydopingowej, organom ścigania, organowi regulacyjnemu, zawodowemu organowi dyscyplinarnemu, organowi orzekającemu lub też osobie prowadzącej śledztwo w imieniu WADA lub organizacji antydopingowej dowody lub informacje dotyczące domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych lub nieprzestrzegania Kodeksu¹⁶.

2.11.2 Do celów art. 2.11 działania odwetowe, stosowanie gróźb i zastraszanie obejmują podejmowane przeciwko takiej osobie działania, których podstawą nie jest działanie w dobrej wierze, lub które stanowią nieproporcjonalną reakcję¹⁷.

ARTYKUŁ 3 DOWÓD STOSOWANIA DOPINGU

3.1 Ciężar dowodu i standardy dowodowe

Ciężar dowodu naruszenia przepisów antydopingowych spoczywa na organizacji antydopingowej. Standardem dowodowym będzie wykazanie przez organizację antydopingową faktu naruszenia przepisów antydopingowych w sposób uznany za niebudzący wątpliwości dla zespołu orzekającego, mając na uwadze poważny charakter przedstawianych zarzutów. Wymagany standard dowodowy będzie we wszystkich wypadkach wyższy niż samo przeprowadzenie dowodu w oparciu o zasadę prawdopodobieństwa, ale niższy niż przedstawienie dowodu bezspornego¹⁸. W sytuacjach, w których zgodnie z Kodeksem na zawodniku lub innej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowych ciąży obowiązek przedstawienia dowodów pozwalających obalić domniemanie naruszenia przepisów lub ustalić określone fakty lub okoliczności, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 3.2.2 i 3.2.3 wymaganym standardem będzie przeprowadzenie dowodu metodą uprawdopodobnienia.

3.2 Metody ustalania faktów i domniemań

Fakty dotyczące naruszenia przepisów antydopingowych mogą być ustalane przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, w tym poprzez przyznanie się (do naruszenia przepisów

¹⁶ [Komentarz do art. 2.11.2: Artykuł ten ma na celu ochronę osób, które powiadamiają władze w dobrej wierze, ale nie chroni osób świadomie składających powiadomienia zawierające nieprawdę.]

¹⁷ [Komentarz do art. 2.11.2: Odwetem jest na przykład działanie, które zagraża zdrowiu fizycznemu lub psychicznemu lub też interesom ekonomicznym osoby powiadamiającej, jej rodziny lub innych powiązanych z nią osób. Odwetem nie jest stwierdzenie przez działającą w dobrej wierze organizację antydopingową naruszenia przepisów antydopingowych wobec osoby zgłaszającej. Do celów art. 2.11 przyjmuje się, że zgłoszenie nie jest składane w dobrej wierze gdy osoba je składająca wie, że zawiera ono nieprawdę.]

¹⁸ [Komentarz do art. 3.1: Standard dowodowy, jaki musi spełnić organizacja antydopingowa jest porównywalny ze standardem, który jest stosowany w większości krajów w sprawach dotyczących wykroczeń zawodowych.]

antydotyngowych)¹⁹. W sprawach dotyczących dopingu obowiązują następujące zasady przeprowadzania dowodu:

3.2.1 Przyjmuje się, że metody analityczne lub limity decyzyjne, które zostały zatwierdzone przez WADA po konsultacji z właściwym środowiskiem naukowym, lub które poddano procesowi wzajemnej weryfikacji przez specjalistów z danej dziedziny są naukowo ważne. Każdy zawodnik lub inna osoba chcąc zakwestionować spełnienie warunków naukowej ważności danej metody lub limitu, lub też chcąc obalić domniemanie naukowej ważności metody lub limitu musi, jako warunek wstępny, najpierw powiadomić WADA o sprzeciwie oraz podstawie wniesienia sprzeciwu. Organ orzekający pierwszej instancji, krajowy organ odwoławczy lub Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu z własnej inicjatywy może także powiadomić WADA o każdym takim sprzeciwie. W ciągu 10 dni od otrzymania przez WADA takiego powiadomienia oraz związanych ze sprzeciwem dokumentów sprawy WADA ma prawo uczestniczenia jako strona, występowania jako *amicus curie* lub przedstawiania dowodów w takim postępowaniu. W postępowaniach przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu skład orzekający powołuje na żądanie WADA odpowiedniego eksperta do spraw naukowych, który pomaga sędziom ocenić treść sprzeciwu²⁰.

3.2.2 Przyjmuje się, że laboratoria akredytowane przez WADA przeprowadzają analizę próbki oraz przestrzegają procedur ochrony próbki zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów. Zawodnik lub inna osoba może obalić to domniemanie poprzez udowodnienie, że nastąpiło odstępstwo od międzynarodowego standardu dla laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy.

Jeżeli zawodnik lub inna osoba obali domniemanie wykazując, że nastąpiło odstępstwo od międzynarodowego standardu dla laboratoriów, co mogło doprowadzić do uzyskania niekorzystnego wyniku analizy, wówczas na organizacji antydotyngowej spoczywa ciężar udowodnienia, że odstępstwo takie nie spowodowało uzyskania niekorzystnego wyniku analizy²¹.

3.2.3 Odstępstwo od jakiegokolwiek innego standardu międzynarodowego lub innego przepisu antydotyngowego lub polityki antydotyngowej określonej w Kodeksie lub przepisach organizacji antydotyngowej nie powoduje unieważnienia

¹⁹ [Komentarz do art. 3.2: Organizacja antydotyngowa może na przykład stwierdzić naruszenie przepisów antydotyngowych, o których mowa w art. 2.2 w oparciu o przyznanie się zawodnika, wiarygodne zeznanie osób trzecich, wiarygodne dokumenty, wiarygodne dane analityczne z badania próbki A lub próbki B zgodnie z komentarzem do art. 2.2 lub w oparciu o wnioski wyciągnięte z profilu serii próbek krwi lub moczu zawodnika, np. z danych takich jak dane z paszportu biologicznego zawodnika].

²⁰ [Komentarz do art. 3.2.1: W przypadku niektórych substancji zabronionych WADA może polecić laboratoriom akredytowanym przez WADA, aby nie zgłaszały niekorzystnego wyniku badania próbek jeżeli szacowane stężenie substancji zabronionej, jej metabolitów lub markerów jest niższe niż minimalny poziom zgłaszania. Decyzja WADA określająca taki minimalny poziom zgłaszania lub określająca, dla których substancji zabronionych należy stosować minimalny poziom zgłaszania nie podlega zaskarżeniu. Ponadto określone przez laboratorium stężenie takiej substancji zabronionej w próbce może stanowić jedynie wartość szacunkową. To, że dokładne stężenie substancji zabronionej w próbce może być niższe niż minimalny poziom zgłaszania nie może stanowić argumentu podważającego fakt naruszenia przepisów antydotyngowych, stwierdzony w oparciu o obecność substancji zabronionej w próbce.]

²¹ [Komentarz do art. 3.2.2: Ciężar dowodu spoczywa na zawodniku lub innej osobie, która stosując metodę uprawdopodobnienia musi wykazać, że nastąpiło odstępstwo od międzynarodowego standardu dla laboratoriów, w wyniku czego mogło dojść do uzyskania niekorzystnego wyniku badania. Przy wykazywaniu metodą uprawdopodobnienia, że nastąpiło odstępstwo od standardu ciężar wykazania związku przyczynowego spoczywający na zawodniku lub innej osobie jest nieco mniejszy - wymagane jest udowodnienie „możliwości spowodowania (niekorzystnego wyniku analitycznego)”. Jeżeli zawodnik lub inna osoba spełni to wymaganie, ciężar dowodu przechodzi na organizację antydotyngową, która musi przekonać zespół orzekający, że odstępstwo od standardu nie spowodowało niekorzystnego wyniku badania].

wyników badania ani innych dowodów naruszenia przepisów antydopingowych i nie stanowi obrony przed zarzutem naruszenia przepisów antydopingowych²². Jeżeli jednak zawodnik lub inna osoba udowodni, że jedno z niżej wymienionych odstępstw od standardu międzynarodowego mogło doprowadzić do naruszenia przepisów antydopingowych w wyniku uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub w wyniku naruszenia wymagań dotyczących wskazania miejsca pobytu, wówczas na organizacji antydopingowej spoczywa ciężar udowodnienia, że odstępstwo takie nie spowodowało uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub naruszenia wymagań dotyczących wskazania miejsca pobytu:

(i) odstępstwo od Międzynarodowego standardu badań i śledztw, które dotyczyło pobierania próbek lub sposobu postępowania z próbkami i które mogło doprowadzić do naruszenia przepisów antydopingowych w wyniku uzyskania niekorzystnego wyniku analizy - w takim przypadku na organizacji antydopingowej spoczywa ciężar udowodnienia, że odstępstwo takie nie spowodowało uzyskania niekorzystnego wyniku analizy;

(ii) odstępstwo od Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami lub Międzynarodowego standardu badań i śledztw, które dotyczyło niekorzystnego wyniku paszportowego i które mogło doprowadzić do naruszenia przepisów antydopingowych - w takim przypadku na organizacji antydopingowej spoczywa ciężar udowodnienia, że odstępstwo takie nie spowodowało naruszenia przepisów antydopingowych;

(iii) odstępstwo od Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami, które dotyczyło wymogu powiadomienia zawodnika o otwarciu próbki B i które mogło doprowadzić do naruszenia przepisów antydopingowych w wyniku uzyskania niekorzystnego wyniku analizy - w takim przypadku na organizacji antydopingowej spoczywa ciężar udowodnienia, że odstępstwo takie nie spowodowało uzyskania niekorzystnego wyniku analizy²³;

(iv) odstępstwo od Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami, które dotyczyło powiadomienia zawodnika i które mogło doprowadzić do naruszenia przepisów antydopingowych w wyniku naruszenia wymagań dotyczących wskazania miejsca pobytu - w takim przypadku na organizacji antydopingowej spoczywa ciężar udowodnienia, że odstępstwo takie nie spowodowało naruszenia wymagań dotyczących wskazania miejsca pobytu.

3.2.4 Fakty ustalone na mocy postanowienia sądu lub właściwego trybunału dyscyplinarnego, które nie są przedmiotem wniesionego odwołania będą

²² [Komentarz do art. 3.2.3: Odstępstwa od standardu międzynarodowego lub innego przepisu, który nie odnosi się do pobierania próbek, sposobu postępowania z próbkami, niekorzystnego wyniku paszportowego, powiadomienia zawodnika w powiązaniu z naruszeniem wymagań związanych z podaniem miejsca pobytu lub z otwarciem próbki B – czyli np. od Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji, Międzynarodowego standardu ochrony prywatności i danych osobowych lub Międzynarodowego standardu wyłączeń dla celów terapeutycznych mogą skutkować wszczęciem przez WADA postępowania dotyczącego zgodności z Kodeksem, ale nie stanowią obrony przed zarzutami w postępowaniu w sprawie o naruszenie przepisów antydopingowych ani nie wpływają na ocenę tego, czy zawodnik dopuścił się naruszenia przepisów antydopingowych. Naruszenie przez organizację antydopingową postanowień dokumentu, o którym mowa w art. 20.7.7 również nie stanowi obrony przed zarzutami w postępowaniu w sprawie o naruszenie przepisów antydopingowych.]

²³ [Komentarz do art. 3.2.3 (iii): Organizacja antydopingowa wywiązałaby się ze swojego obowiązku ustalenia, że odstępstwo takie nie spowodowało niekorzystnego wyniku analitycznego, pokazując na przykład, że otwarcie próbki B i analiza zostały zaobserwowane przez niezależne świadki i nie zaobserwowano żadnych nieprawidłowości.]

stanowiły niezaprzeczalny, potwierdzający dowód przeciwko zawodnikowi lub innej osobie, której to postanowienie dotyczyło, chyba że zawodnik lub ta osoba udowodni, iż wydane postanowienie naruszyło zasady naturalnego poczucia sprawiedliwości.

- 3.2.5 Zespół orzekający rozpatrujący sprawę naruszenia przepisów antydopingowych może orzec na niekorzyść zawodnika lub innej osoby, której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych, jeżeli zawodnik lub ta osoba mimo otrzymania wezwania na posiedzenie zespołu orzekającego w terminie umożliwiającym jej wzięcie udziału w tym posiedzeniu (osobiście lub telefonicznie, zgodnie ze wskazaniem zespołu orzekającego) na takim posiedzeniu się nie pojawi i nie odpowie na pytania zespołu orzekającego lub organizacji antydopingowej twierdzącej, że nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 4 LISTA SUBSTANCJI I METOD ZABRONIONYCH

4.1 Publikowanie i aktualizowanie listy substancji i metod zabronionych

Tak często, jak to konieczne ale nie rzadziej niż raz do roku WADA publikuje listę substancji i metod zabronionych jako standard międzynarodowy. Proponowana treść listy i wszystkich wprowadzonych do niej zmian jest przesyłana niezwłocznie wszystkim sygnatariuszom i rządów do zaopiniowania i konsultacji. Przyjęta na dany rok wersja listy substancji i metod zabronionych oraz wszystkich wprowadzonych do niej zmian jest niezwłocznie przekazywana przez WADA każdemu sygnatariuszowi, każdemu laboratorium akredytowanemu lub zatwierdzonemu przez WADA i każdemu rządowi oraz jest publikowana na stronie internetowej WADA, a każdy sygnatariusz podejmuje odpowiednie kroki w celu przekazania tej listy swoim członkom i jednostkom. Przepisy każdej organizacji antydopingowej określają, że jeżeli lista substancji i metod zabronionych lub zmiana nie określa inaczej, to na mocy przepisów tej organizacji antydopingowej wchodzi ona w życie trzy miesiące po ogłoszeniu listy przez WADA, a do jej wejścia w życie nie jest wymagane żadne inne działanie ze strony organizacji antydopingowej²⁴.

4.2 Substancje zabronione i metody zabronione umieszczone na liście

4.2.1 Substancje i metody zabronione

Lista substancji i metod zabronionych zawiera substancje i metody, które w każdym momencie (zarówno podczas zawodów jak i poza zawodami) są

²⁴ [Komentarz do art. 4.1: Lista substancji i metod zabronionych może być zmieniana i publikowana gdy tylko pojawi się taka potrzeba. Aby system był przewidywalny lista publikowana jest corocznie, bez względu na to, czy zostały w niej wprowadzone jakieś zmiany czy nie. Na stronie internetowej WADA opublikowana jest zawsze najbardziej aktualna listę substancji i metod zabronionych. Lista substancji i metod zabronionych stanowi integralną część Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu doping w sporcie. WADA informuje Dyrektora Generalnego UNESCO o wszelkich zmianach wprowadzonych na liście substancji i metod zabronionych].

zabronione jako dopingujące ponieważ mogą wpływać na wynik w przyszłych zawodach lub mają działanie maskujące, a także substancje i metody, które są zabronione tylko podczas zawodów. Lista substancji i metod zabronionych może być rozszerzona przez WADA dla konkretnej dyscypliny sportu. Substancje zabronione i metody zabronione mogą być podane na liście według kategorii ogólnych (np. związki anaboliczne) lub poprzez wskazanie konkretnej substancji lub metody²⁵.

4.2.2 Substancje określone i metody określone

Do celów art. 10 wszystkie substancje zabronione są „substancjami określonymi” z wyłączeniem wyjątków wskazanych na liście substancji i metod zabronionych. Żadna z metod zabronionych nie jest metodą określoną, chyba że na liście substancji i metod zabronionych jest ona wyraźnie wskazana jako metoda określona²⁶.

4.2.3 Substancje przyjmowane nałogowo

Do celów art. 10 substancje przyjmowane nałogowo obejmują substancje zabronione, które na liście substancji i metod zabronionych są wyraźnie wymienione jako substancje przyjmowane nałogowo, ponieważ są często nadużywane w społeczeństwie poza kontekstem sportu.

4.2.4 Nowe klasy substancji zabronionych i metod zabronionych

Jeżeli WADA rozszerzy listę substancji i metod zabronionych dodając do niej nową klasę substancji lub metod zabronionych zgodnie z art. 4.1 to Komitet Wykonawczy WADA określi, czy któreś lub wszystkie substancje lub metody zabronione z tej klasy należy uznać za substancje lub metody określone zgodnie z art. 4.2.2 lub za substancje przyjmowane nałogowo, przewidziane w art. 4.2.3.

4.3 Kryteria umieszczania substancji i metod na liście substancji i metod zabronionych

Podejmując decyzję o umieszczeniu substancji lub metody na liście WADA bierze pod uwagę następujące kryteria:

4.3.1 Substancja lub metoda może zostać umieszczona na liście jeżeli WADA uzna, że spełnia ona dwa z trzech następujących kryteriów:

4.3.1.1 Istnieją dowody medyczne, inne dowody naukowe, działanie farmakologiczne lub doświadczenia wskazujące, że dana substancja

²⁵ [Komentarz do art. 4.2.1: Użycie poza zawodami substancji, która jest zabroniona tylko podczas zawodów nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, chyba że w badaniu próbki pobranej podczas zawodów otrzymano uzyskano niekorzystny wynik badania pod kątem tej substancji lub jej metabolitów lub markerów].

²⁶ [Komentarz do art. 4.2.2: Substancje i metody określone, o których mowa w art. 4.2.2 nie powinny być traktowane jako mniej ważne lub mniej niebezpieczne od innych substancji lub metod dopingujących. Są to po prostu substancje i metody, które z większym prawdopodobieństwem mogą być użyte przez zawodnika w celu innym niż poprawa wyników sportowych].

lub metoda sama lub w połączeniu z innymi substancjami lub metodami może poprawiać lub poprawia wyniki sportowe²⁷;

4.3.1.2 Istnieją dowody medyczne, inne dowody naukowe, działanie farmakologiczne lub doświadczenia wskazujące, że użycie danej substancji lub metody stanowi faktyczne lub potencjalne zagrożenie dla zdrowia zawodnika;

4.3.1.3 WADA uznała, że użycie danej substancji lub metody jest sprzeczne z duchem sportu opisanym we wstępie do Kodeksu.

4.3.2 Substancja lub metoda zostanie także wpisana na listę jeżeli WADA uzna, że istnieją dowody medyczne, inne dowody naukowe, działanie farmakologiczne lub doświadczenia wskazujące, że dana substancja lub metoda może maskować użycie innych substancji zabronionych lub metod zabronionych²⁸.

4.3.3 Ustalenie przez WADA listy substancji i metod zabronionych, podział umieszczonych na liście substancji zabronionych na kategorie, klasyfikacja danej substancji jako zabronionej w każdym momencie lub jedynie podczas zawodów, a także klasyfikacja danej substancji lub metody jako substancji określonej, metody określonej lub substancji przyjmowanej nałogowo są dokonywane przez WADA w sposób ostateczny i nie mogą być podważane przez zawodnika ani inną osobę, w tym między innymi poprzez użycie argumentu, że dana substancja lub metoda nie jest środkiem maskującym, nie mogła poprawić wyników, nie stanowiła zagrożenia dla zdrowia, ani że jej użycie nie było sprzeczne z duchem sportu.

4.4 Wyłączenia dla celów terapeutycznych

4.4.1 Obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów i/lub użycie, próba użycia, posiadanie, podanie lub próba podania substancji zabronionej lub metody zabronionej nie będzie traktowane jako naruszenie przepisów antydopingowych, jeżeli odbywa się zgodnie z postanowieniami właściwego wyłączenia dla celów terapeutycznych, udzielonego zgodnie z międzynarodowym standardem wyłączeń dla celów terapeutycznych.

4.4.2 Zawodnik, który nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej występuje z wnioskiem o wyłączenie dla celów terapeutycznych do swojej krajowej organizacji antydopingowej. Jeżeli krajowa organizacja antydopingowa odrzuci wniosek zawodnik może odwołać się wyłącznie do krajowego organu odwoławczego opisanego w art. 13.2.2.

²⁷ [Komentarz do art. 4.3.1.1: Artykuł ten zakłada, że mogą istnieć substancje, które nie są zabronione przy ich samodzielnym użyciu, ale są zabronione jeżeli są używane w połączeniu z pewnymi innymi substancjami. Substancja, które została dodana do listy substancji zabronionych ze względu na to, że może przyczyniać się do poprawy wyników jedynie w połączeniu z inną substancją zostanie w ten sposób opisana i będzie uznawana za zabronioną wyłącznie wówczas, gdy będą istniały dowody łącznego użycia obu substancji].

²⁸ [Komentarz do art. 4.3.2: Każdego roku w ramach tego procesu wszyscy sygnatariusze, rządy i inne zainteresowane osoby są proszeni o przesyłanie do WADA opinii i uwag na temat listy substancji i metod zabronionych].

4.4.3 Zawodnik klasy międzynarodowej występuje z wnioskiem o wyłączenie dla celów terapeutycznych do swojej międzynarodowej federacji sportowej.²⁹

4.4.3.1 Jeżeli zawodnik uzyskał już od swojej krajowej organizacji antydopingowej wyłączenie dla celów terapeutycznych w odniesieniu do danej substancji lub metody, a wyłączenie to spełnia kryteria określone w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych, wówczas federacja międzynarodowa musi to wyłączenie uznać. Jeżeli zaś federacja międzynarodowa stwierdzi, że wyłączenie dla celów terapeutycznych nie spełnia tych kryteriów i odmówi jego uznania, musi niezwłocznie powiadomić o tym zawodnika oraz jego krajową organizację antydopingową podając przyczynę odmowy. W terminie 21 dni od tego powiadomienia zawodnik lub krajowa organizacja antydopingowa może odwołać się do WADA. Jeżeli takie odwołanie zostanie wniesione, wyłączenie dla celów terapeutycznych udzielone przez krajową organizację antydopingową zachowuje ważność na zawodach szczebla krajowego oraz podczas badań poza zawodami (ale jest nieważne na zawodach szczebla międzynarodowego) aż do czasu rozstrzygnięcia przez WADA. Jeżeli w terminie 21 dni takie odwołanie do WADA nie zostanie wniesione, krajowa organizacja antydopingowa zawodnika musi stwierdzić, czy udzielone przez nią wyłączenie dla celów terapeutycznych powinno zachować ważność podczas zawodów krajowych oraz badań poza zawodami (pod warunkiem, że zawodnik przestanie być zawodnikiem klasy międzynarodowej i nie będzie uczestniczył w zawodach tego szczebla). Do czasu podjęcia decyzji przez krajową organizację antydopingową wyłączenie dla celów terapeutycznych zachowuje ważność na zawodach szczebla krajowego oraz podczas badań poza zawodami (ale jest nieważne na zawodach szczebla międzynarodowego).

4.4.3.2 Jeżeli krajowa organizacja antydopingowa nie udzieliła jeszcze zawodnikowi wyłączenia dla celów terapeutycznych w odniesieniu do danej substancji lub metody, zawodnik musi złożyć wniosek o wyłączenie dla celów terapeutycznych bezpośrednio do swojej federacji międzynarodowej gdy tylko pojawi się taka potrzeba. Jeżeli federacja międzynarodowa (lub krajowa organizacja antydopingowa, jeżeli zgodziła się ona na rozpatrzenie wniosku w imieniu federacji

²⁹ [Komentarz do art. 4.4.3: Jeżeli federacja międzynarodowa odmówi uznania wyłączenia dla celów terapeutycznych udzielonego przez krajową organizację antydopingową wyłącznie z powodu braku dokumentów medycznych lub innych informacji potwierdzających spełnienie kryteriów określonych w międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych, to nie należy odwoływać się do WADA. Należy uzupełnić dokumentację i ponownie przesłać ją do federacji międzynarodowej.

Jeżeli federacja międzynarodowa postanowi przeprowadzić badanie zawodnika, który nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej, musi uznać wyłączenie dla celów terapeutycznych udzielone temu zawodnikowi przez krajową organizację antydopingową].

międzynarodowej) odrzuci wniosek musi niezwłocznie powiadomić o tym zawodnika podając przyczynę odmowy. Jeżeli federacja międzynarodowa udzieli zawodnikowi wyłączenia dla celów terapeutycznych, wówczas musi powiadomić o tym nie tylko zawodnika, ale także jego krajową organizację antydopingową. Jeżeli krajowa organizacja antydopingowa stwierdzi, że wyłączenie nie spełnia kryteriów określonych w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych, wówczas w terminie 21 dnia od daty takiego powiadomienia może przekazać sprawę do weryfikacji przez WADA. Jeżeli krajowa organizacja antydopingowa przekaże sprawę do weryfikacji przez WADA, wyłączenie udzielone przez federację międzynarodową zachowuje ważność na zawodach szczebla międzynarodowego oraz podczas badań poza zawodami (ale jest nieważne na zawodach szczebla krajowego) aż do czasu rozstrzygnięcia przez WADA. Jeżeli krajowa organizacja antydopingowa nie przekaże sprawy do weryfikacji przez WADA to po upływie 21-dniowego okresu przewidzianego na jej rozpatrzenie wyłączenie udzielone przez federację międzynarodową staje się ważne również na zawodach szczebla krajowego.

- 4.4.4 Organizator dużego wydarzenia sportowego może wymagać wystąpienia do niego z wnioskiem o wyłączenie dla celów terapeutycznych przez zawodników, którzy chcą używać substancji zabronionej lub metody zabronionej w związku z tym wydarzeniem. W takim przypadku:
 - 4.4.4.1 Organizator dużego wydarzenia sportowego musi zapewnić możliwość wystąpienia z wnioskiem o wyłączenie dla celów terapeutycznych zawodnikowi, któremu nie zostało ono jeszcze udzielone. W przypadku udzielenia takie wyłączenie jest ważne tylko podczas danego wydarzenia sportowego.
 - 4.4.4.2 Jeżeli zawodnik uzyskał już wyłączenie dla celów terapeutycznych od swojej krajowej organizacji antydopingowej lub federacji międzynarodowej, a wyłączenie to spełnia kryteria określone w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych wówczas organizator dużego wydarzenia sportowego musi to wyłączenie uznać. Jeżeli zaś organizator dużego wydarzenia sportowego stwierdzi, że wyłączenie nie spełnia tych kryteriów i odmówi jego uznania, musi niezwłocznie powiadomić o tym zawodnika podając przyczynę odmowy.
 - 4.4.4.3 Od decyzji organizatora dużego wydarzenia sportowego o nieuznaniu lub nieprzyznaniu wyłączenia dla celów terapeutycznych zawodnik może się odwołać wyłącznie do niezależnego organu powołanego lub wyznaczonego w tym celu przez organizatora dużego wydarzenia sportowego. Jeżeli zawodnik

nie wniesie odwołania (lub odwołanie będzie nieskuteczne), nie może on używać danej substancji lub metody w związku z tym wydarzeniem sportowym. Wyłączenie udzielone zawodnikowi przez krajową organizację antydopingową lub federację międzynarodową w odniesieniu do tej substancji lub metody zachowuje jednak ważność poza tym konkretnym wydarzeniem sportowym.³⁰

- 4.4.5 Jeżeli organizacja antydopingowa postanowi pobrać próbkę od zawodnika, który nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej ani zawodnikiem klasy krajowej, a zawodnik ten używa substancji zabronionej lub metody zabronionej w celach terapeutycznych organizacja antydopingowa musi zezwolić temu zawodnikowi na złożenie wniosku o udzielenie wyłączenia dla celów terapeutycznych z mocą wsteczną.
- 4.4.6 Jeżeli zawodnik lub jego krajowa organizacja antydopingowa przekazali WADA do weryfikacji decyzję federacji międzynarodowej o nieuznaniu wyłączenia dla celów terapeutycznych udzielonego przez krajową organizację antydopingową, wówczas WADA musi tę decyzję zweryfikować. WADA musi również zweryfikować decyzję federacji międzynarodowej o udzieleniu wyłączenia, która została przekazana WADA do weryfikacji przez krajową organizację antydopingową zawodnika. WADA może również w dowolnym terminie zweryfikować każdą inną decyzję w sprawie wyłączenia dla celów terapeutycznych – na wniosek osoby, której wyłączenie dotyczy lub z własnej inicjatywy. Jeżeli zweryfikowana decyzja w sprawie wyłączenia spełnia kryteria określone w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych WADA nie podejmuje żadnych działań. Jeżeli decyzja w sprawie wyłączenia nie spełnia tych kryteriów, WADA anuluje tę decyzję.³¹
- 4.4.7 Od każdej dotyczącej wyłączenia dla celów terapeutycznych decyzji wydanej przez federację międzynarodową (lub krajową organizację antydopingową, jeżeli zgodziła się ona na rozpatrzenie wniosku o wyłączenie w imieniu federacji międzynarodowej), która to decyzja nie została zweryfikowana przez WADA lub też została przez WADA zweryfikowana, ale w wyniku weryfikacji nie została anulowana zawodnik lub jego krajowa organizacja antydopingowa może odwołać się wyłącznie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu.³²

³⁰ [Komentarz do art. 4.4.4.3: Na przykład w odniesieniu do konkretnego wydarzenia sportowego niezależnym organem odwoławczym może być Wydział do spraw pilnych Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu lub inny podobny organ. Na pełnienie tej funkcji może też wyrazić zgodę WADA. Jeżeli funkcji tej nie sprawuje ani Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu ani WADA, to WADA zachowuje prawo (choć nie ma obowiązku) weryfikacji decyzji w sprawie wyłączeń dla celów terapeutycznych, wydanych w odniesieniu do konkretnego wydarzenia sportowego, zgodnie z art. 4.4.6].

³¹ [Komentarz do art. 4.4.6: WADA ma prawo pobrania opłaty na pokrycie kosztów (a) każdej weryfikacji, jaką musi przeprowadzić zgodnie z art. 4.4.6 oraz (b) każdej weryfikacji, jaką postanowiła przeprowadzić - w przypadku, gdy zweryfikowana decyzja zostaje anulowana].

³² [Komentarz do art. 4.4.7: W takich przypadkach decyzją, od której wnosi się odwołanie jest decyzja w sprawie wyłączenia dla celów terapeutycznych, podjęta przez federację międzynarodową, a nie decyzja WADA odmawiająca weryfikacji decyzji w sprawie wyłączenia lub anulująca decyzję w sprawie wyłączenia (po jej weryfikacji). Termin na złożenie odwołania od decyzji w sprawie wyłączenia rozpoczyna jednak bieg dopiero w dniu ogłoszenia decyzji WADA. Bez względu na to, czy decyzja została przez WADA zweryfikowana czy też nie, WADA musi zostać powiadomiona o złożonym odwołaniu aby mogła w tym postępowaniu uczestniczyć, jeżeli uzna to za zasadne].

- 4.4.8 Od decyzji WADA o anulowaniu decyzji w sprawie wyłączenia dla celów terapeutycznych zawodnik, krajowa organizacja antydopingowa i/lub właściwa dla tej decyzji federacja międzynarodowa może złożyć odwołanie wyłącznie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu.
- 4.4.9 Niewydanie decyzji w rozsądnym terminie w odpowiedzi na właściwie złożony wniosek o udzielenie/uznanie wyłączenia dla celów terapeutycznych lub o weryfikację decyzji w sprawie wyłączenia jest uznawane za odrzucenie wniosku, dając podstawę do skorzystania z odpowiednich praw do żądania weryfikacji/ wniesienia odwołania.

4.5 Program monitorujący

WADA w porozumieniu z innymi sygnatariuszami i rządami wprowadza program monitorujący dotyczący substancji, których nie umieszczono na liście substancji i metod zabronionych, a które WADA pragnie monitorować w celu wykrycia ewentualnych wzorców ich niewłaściwego stosowania w sporcie. Ponadto WADA może objąć programem monitorującym substancje, które znajdują się na liście substancji i metod zabronionych, a których użycie ma być monitorowane w pewnych okolicznościach, np. użycie poza zawodami substancji, które są zabronione wyłącznie podczas zawodów, lub też łączne użycie wielu substancji w małych dawkach („efekt komina”), aby określić skalę ich stosowania lub też umożliwić podjęcie odpowiednich decyzji dotyczących analizy tych substancji w laboratoriach albo też ich statusu na liście substancji i metod zabronionych.

WADA opublikuje listę takich monitorowanych substancji.³³ Laboratoria będą informowały WADA o zgłoszonych przypadkach ich użycia lub przypadkach wykrycia ich obecności. WADA przekazuje federacjom międzynarodowym i krajowym organizacjom antydopingowym co najmniej raz w roku zbiorcze informacje o monitorowanych substancjach w podziale na poszczególne dyscypliny sportu. Takie sprawozdania na temat monitorowania nie mogą zawierać szczegółowych danych, które umożliwiłyby powiązanie informacji pochodzących z monitoringu z konkretnymi próbkami. WADA wdroży środki zapewniające całkowitą anonimowość poszczególnych zawodników w takich informacjach. Zgłoszenie użycia lub wykrycie obecność substancji monitorowanej nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 5 BADANIA I ŚLEDZTWA

5.1 Cel badań i śledztw

Badania i śledztwa mogą być prowadzone w każdym celu służącym walce z dopingiem³⁴.

³³ [Komentarz do art. 4.5: Aby poprawić skuteczność programu monitorującego, po jego rozszerzeniu o nową substancję laboratoria mogą ponownie przetwarzać już wcześniej przeanalizowane dane i próbki w celu stwierdzenia lub wykluczenia obecności każdej nowej substancji.]

³⁴ [Komentarz do art. 5.1: W przypadku badań mających na celu walkę z dopingiem wyniki analiz i dane na ich temat mogą być wykorzystywane do innych uzasadnionych celów zgodnie z przepisami organizacji antydopingowej. – zob.np. komentarz do art. 23.2.2.]

- 5.1.1. Badania są prowadzone w celu uzyskania dowodów analitycznych potwierdzających naruszenie przez zawodnika art. 2.1 Kodeksu (obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika) lub art. 2.2 (użycie lub próba użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej).

5.2 Prawo przeprowadzania badań

Każda organizacja antydopingowa mająca prawo przeprowadzania badań danego zawodnika może żądać od niego³⁵ oddania próbki w dowolnym czasie i dowolnym miejscu. Z zastrzeżeniem określonych w art. 5.3 ograniczeń dotyczących badań podczas wydarzeń sportowych:

- 5.2.1 Każda krajowa organizacja antydopingowa ma prawo przeprowadzania badań podczas zawodów i poza zawodami u wszystkich zawodników, którzy są obywatelami, mieszkańcami, posiadaczami licencji lub członkami organizacji sportowej w kraju, w którym działa ta krajowa organizacja antydopingowa lub też u zawodników przebywających w tym kraju.
- 5.2.2 Każda federacja międzynarodowa ma prawo przeprowadzania badań podczas zawodów i poza zawodami u wszystkich zawodników, którzy podlegają jej przepisom, w tym u zawodników uczestniczących w międzynarodowych wydarzeniach sportowych lub innych wydarzeniach sportowych organizowanych zgodnie z przepisami tej federacji oraz u zawodników, którzy są członkami lub posiadaczami licencji danej federacji międzynarodowej lub krajowego związku sportowego będącego jej członkiem, albo też podmiotu będącego członkiem tego związku.
- 5.2.3 Każdy organizator dużych wydarzeń sportowych, w tym Międzynarodowy Komitet Olimpijski i Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski ma prawo przeprowadzania badań podczas zawodów w czasie organizowanych przez siebie wydarzeń sportowych, a także prawo przeprowadzania badań poza zawodami u wszystkich zawodników zgłoszonych do organizowanego przez siebie przyszłego wydarzenia sportowego i u zawodników, którzy z innego powodu podlegają uprawnieniu organizatora do przeprowadzania u nich badań w związku z przyszłym wydarzeniem sportowym.
- 5.2.4 WADA ma prawo przeprowadzania określonych w art. 20.7.10 badań podczas zawodów i poza zawodami.

³⁵ [Komentarz do art. 5.2: Dodatkowych uprawnień do przeprowadzania badań można udzielić na mocy dwustronnych lub wielostronnych umów między sygnatariuszami. Aby przeprowadzić badanie zawodnika między godziną 23.00 a 6.00 organizacja antydopingowa musi mieć poważne i konkretne podejrzenie, że zawodnik stosuje doping, chyba, że zawodnik sam wskazał 60-minutowe okienko dostępności do badań w tych godzinach. Podważenie posiadania przez organizację antydopingową wystarczających powodów do przeprowadzenia badania w tych godzinach nie stanowi obrony przed zarzutem naruszenia przepisów antydopingowych, postawionym na podstawie takiego badania lub próby przeprowadzenia badania].

- 5.2.5 Organizacje antydopingowe mają prawo przeprowadzania badań każdego zawodnika, który jest objęty ich uprawnieniem do przeprowadzania badań i który nie wycofał się ze współzawodnictwa, w tym zawodnika odbywającego karę dyskwalifikacji.
- 5.2.6 Jeżeli federacja międzynarodowa lub organizator dużych wydarzeń sportowych przekaze lub zleci, bezpośrednio lub za pośrednictwem krajowego związku sportowego, wykonanie jakiegokolwiek części badań krajowej organizacji antydopingowej, wówczas organizacja ta może na swój koszt pobierać dodatkowe próbki lub zlecać laboratorium przeprowadzenie dodatkowych analiz. O pobieraniu dodatkowych próbek lub przeprowadzaniu dodatkowych analiz należy poinformować federację międzynarodową lub organizatora dużych wydarzeń sportowych.

5.3 Badanie podczas wydarzenia sportowego

- 5.3.1 O ile poniżej nie postanowiono inaczej, tylko jedna organizacja ma prawo przeprowadzania badań w miejscu wydarzenia podczas jego trwania. Podczas międzynarodowych wydarzeń sportowych prawo przeprowadzania badań ma organ międzynarodowy zarządzający wydarzeniem (np. Międzynarodowy Komitet Olimpijski podczas igrzysk olimpijskich, federacja międzynarodowa podczas mistrzostw świata, Panamerykańska Organizacja Sportowa podczas igrzysk panamerykańskich). Podczas krajowych wydarzeń sportowych prawo przeprowadzania badań ma krajowa organizacja antydopingowa danego kraju. Na wniosek organu zarządzającego wydarzeniem będzie z nim uzgadniane prowadzenie wszelkich badań prowadzonych poza miejscem wydarzenia, ale podczas jego trwania³⁶.
- 5.3.2 Jeżeli organizacja antydopingowa, która w innej sytuacji miałaby prawo przeprowadzania badań podczas wydarzenia sportowego, ale nie jest odpowiedzialna za inicjowanie i zlecenie badań podczas danego wydarzenia chce przeprowadzić badanie zawodników w miejscu wydarzenia podczas jego trwania, organizacja ta musi najpierw uzyskać od organu zarządzającego wydarzeniem zgodę na przeprowadzenie i koordynowanie takich badań. Organizacja antydopingowa, która nie jest zadowolona z odpowiedzi uzyskanej od organu zarządzającego wydarzeniem sportowym może, zgodnie z procedurami opisanymi w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw wystąpić do WADA o zgodę na przeprowadzenie badań oraz określenie sposobu ich koordynowania. WADA udzieli zgody na przeprowadzenie takich badań dopiero po konsultacjach z organem zarządzającym wydarzeniem sportowym i po jego poinformowaniu. Decyzja WADA jest ostateczna i nie podlega odwołaniu. Jeżeli w upoważnieniu do przeprowadzenia badań nie określono inaczej, badania te będą uznawane za badania poza zawodami. Za zarządzanie

³⁶ [Komentarz do art. 5.3.1: Niektóre organy kierujące przebiegiem międzynarodowych wydarzeń sportowych mogą prowadzić własne badania poza miejscem wydarzenia sportowego podczas jego trwania, a w tym celu mogą dążyć do skoordynowania tych badań z badaniami prowadzonymi przez krajową organizację antydopingową].

wynikami takich badań odpowiada organizacja antydopingowa inicjująca badania, chyba że w regulaminie organu zarządzającego wydarzeniem stwierdzono inaczej³⁷.

5.4 Wymagania dotyczące badań

- 5.4.1 Organizacje antydopingowe planują rozkład badań oraz przeprowadzają badania zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu badań i śledztw.
- 5.4.2 Gdy jest to w rozsądnie rozumiany sposób możliwe badania będą koordynowane poprzez system ADAMS, aby maksymalnie zwiększyć skuteczność kontroli oraz aby uniknąć niepotrzebnego powtarzania badań.

5.5 Wymagania dotyczące wskazania miejsca pobytu zawodnika

Zawodnicy zakwalifikowani przez federację międzynarodową i/lub krajową organizację antydopingową do zarejestrowanej grupy zawodników poddawanych badaniom podają miejsce swojego pobytu w sposób określony w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw oraz ponoszą przewidziane w art. 10.3.2 konsekwencje naruszenia opisanego w art. 2.4. Federacje międzynarodowe i krajowe organizacje antydopingowe koordynują wybór takich zawodników i gromadzenie informacji o miejscach ich pobytu. Każda federacja międzynarodowa i krajowa organizacja antydopingowa udostępnia poprzez system ADAMS imienną listę zawodników zakwalifikowanych do zarejestrowanej grupy. Zawodnicy są informowani przed ich wpisaniem do zarejestrowanej grupy, a także o usunięciu z zarejestrowanej grupy. Informacje o miejscu pobytu podawane przez zawodników zakwalifikowanych do zarejestrowanej grupy są poprzez system ADAMS udostępniane WADA i innym organizacjom antydopingowym uprawnionym do badania zawodników zgodnie z art. 5.2. Informacje o miejscu pobytu są zawsze traktowane jako poufne, są wykorzystywane wyłącznie do planowania, koordynowania i prowadzenia kontroli antydopingowych, do przekazywania informacji dotyczących paszportu biologicznego zawodnika lub innych wyników badań, do prowadzenia śledztw związanych z domniemanym naruszeniem przepisów antydopingowych lub też jako materiały w postępowaniach prowadzonych w związku z takim domniemaniem i będą niszczone, gdy nie będą już potrzebne do tych celów, zgodnie z Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych.

Organizacje antydopingowe mogą zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw zbierać informacje o miejscu pobytu od zawodników, którzy nie należą do zarejestrowanej grupy zawodników i mogą stosować wobec nich odpowiednie,

³⁷ [Komentarz do art. 5.3.2: Przed udzieleniem krajowej organizacji antydopingowej zgody na prowadzenie badań podczas międzynarodowego wydarzenia sportowego WADA skonsultuje się z organizacją międzynarodową, która jest podmiotem kierującym przebiegiem tego wydarzenia. Przed udzieleniem federacji międzynarodowej zgody na prowadzenie badań podczas międzynarodowego wydarzenia sportowego WADA skonsultuje się z organizacją międzynarodową kraju, w którym odbywa się to wydarzenie. Organizacja antydopingowa „inicjująca i prowadząca badania” może, według swojego uznania, zawierać umowy ze stronami trzecimi, na które przeniesie zadanie pobierania próbek lub inne elementy procesu kontroli antydopingowej].

proporcjonalne konsekwencje inne niż związane z art. 2.4 Kodeksu, zgodnie z własnymi przepisami.

5.6 Wycofanie się zawodnika i powrót do współzawodnictwa

5.6.1 Jeżeli zawodnik klasy międzynarodowej lub krajowej wpisany do zarejestrowanej grupy zawodników poddawanych badaniom wycofa się ze współzawodnictwa, a później chce do niego wrócić może brać udział w międzynarodowych lub krajowych wydarzeniach sportowych dopiero po tym, gdy pisemnie zgłosi swojej federacji międzynarodowej oraz krajowej organizacji antydopingowej gotowość do poddania się badaniom. Gotowość taką musi zgłosić pisemnie sześć miesięcy przed planowanym powrotem do sportu. WADA w porozumieniu właściwą z federacją międzynarodową oraz krajową organizacją antydopingową może zwolnić zawodnika z wymogu takiego pisemnego zgłoszenia jeżeli ścisłe stosowanie tego wymogu byłoby wobec niego niesprawiedliwe. Od takiej decyzji przysługuje odwołanie zgodnie z art. 13³⁸.

5.6.1.1 Wszystkie wyniki we współzawodnictwie sportowym uzyskane z naruszeniem art. 5.6.1 zostaną unieważnione, chyba że zawodnik udowodni, że nie mógł wiedzieć, iż była to impreza międzynarodowa lub impreza krajowa.

5.6.2 Jeżeli zawodnik wycofa się ze współzawodnictwa podczas trwania kary dyskwalifikacji musi pisemnie powiadomić o tym organizację antydopingową, która tę karę nałożyła. Chcąc później wrócić do współzawodnictwa zawodnik może brać udział w międzynarodowych lub krajowych wydarzeniach sportowych dopiero po tym, gdy pisemnie zgłosi swojej federacji międzynarodowej oraz krajowej organizacji antydopingowej gotowość do poddania się badaniom. Gotowość taką musi zgłosić pisemnie sześć miesięcy przed planowanym powrotem do sportu (lub z wyprzedzeniem równym okresowi kary, jaki pozostał mu w dniu wycofania się ze współzawodnictwa, jeżeli okres ten był dłuższy niż sześć miesięcy).

5.7 Śledztwa i zbieranie informacji

Organizacje antydopingowe powinny mieć i realizować możliwości prowadzenia śledztw i gromadzenia informacji zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu badań i śledztw.

³⁸ [Komentarz do art. 5.6.1: WADA przekaże wskazówki na temat określania, czy zwolnienie takie jest uzasadnione.]

ARTYKUŁ 6 ANALIZA PRÓBEK

Próbki będą badane zgodnie z następującymi zasadami:

6.1 Korzystanie z akredytowanych, zatwierdzonych lub innych laboratoriów

Bezpośrednie stwierdzenie niekorzystnego wyniku analizy zgodnie z art. 2.1 wymaga zbadania próbki wyłącznie w laboratorium akredytowanym przez WADA lub w inny sposób zatwierdzonym przez WADA. Decyzję o wyborze laboratorium akredytowanego przez WADA lub innego zatwierdzonego przez WADA laboratorium, które zbada próbkę podejmuje wyłącznie organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami³⁹.

6.1.1 Jak przewidziano w art. 3.2 fakty dotyczące naruszenia przepisów antydopingowych mogą być ustalane przy pomocy dowolnych wiarygodnych metod, które obejmują na przykład wiarygodne badania laboratoryjne lub inne badania kryminalistyczne prowadzone poza akredytowanymi lub zatwierdzonymi laboratoriami WADA.

6.2 Cel badania próbek i analizowania danych

Próbki oraz powiązane z nimi dane analityczne lub informacje o kontroli antydopingowej są analizowane w celu wykrycia substancji i metod wymienionych na liście substancji i metod zabronionych oraz innych substancji, które może wskazać WADA zgodnie z art. 4.5 lub też w celu pomocy organizacji antydopingowej w określeniu profilu odpowiednich parametrów moczu lub krwi zawodnika lub też innego profilu, w tym profilu DNA lub profilu genetycznego, lub też w innym uzasadnionym celu związanym ze zwalczaniem dopingu⁴⁰.

6.3 Badania naukowe z wykorzystaniem próbek i danych

Próbki, związane z nimi dane analityczne i informacje o kontroli antydopingowej mogą być wykorzystywane do celów badań antydopingowych, ale żadna próbka nie może być wykorzystywana do badań bez pisemnej zgody zawodnika. Próbki i związane z nimi dane analityczne oraz informacje o kontroli antydopingowej wykorzystywane do celów badawczych są najpierw przetwarzane w taki sposób, aby uniemożliwić ich powiązanie z konkretnym zawodnikiem⁴¹. Wszelkie badania dotyczące próbek i związanych z nimi

³⁹ [Komentarz do art. 6.1: W celu obniżenia kosztów oraz z przyczyn geograficznych WADA może zatwierdzać laboratoria nie mające akredytacji WADA do przeprowadzenia konkretnych badań, na przykład badań krwi, która powinna być dostarczona z punktu pobrania do laboratorium w określonym czasie. Przed zatwierdzeniem takiego laboratorium WADA sprawdza, czy spełnia ono wysokie standardy badań i posiada wymagane przez WADA zabezpieczenia. Naruszenia art. 2.1 mogą być ustalone tylko w drodze analizy próbki przeprowadzonej przez laboratorium akredytowane przez WADA lub inne laboratorium zatwierdzone przez WADA. Naruszenia innych artykułów można stwierdzić w oparciu o wyniki uzyskane przez inne laboratoria pod warunkiem, że wyniki te są wiarygodne].

⁴⁰ [Komentarz do art. 6.2: Właściwe informacje z kontroli antydopingowej mogą być wykorzystywane do prowadzenia badań ukierunkowanych lub też jako materiał pomocniczy w postępowaniu o naruszenie przepisów antydopingowych zgodnie z art. 2.2 lub też do obu tych celów].

⁴¹ [Komentarz do art. 6.3: Tak jak przy większości prac medycznych lub naukowych wykorzystywanie próbek i powiązanych z nimi informacji do celów zapewnienia jakości, poprawy jakości, doskonalenia i rozwoju metod czy określenia populacji referencyjnej nie jest

danych analitycznych lub informacji o kontroli antydopingowej muszą być prowadzone zgodnie z zasadami określonymi w art. 19.

6.4 Standardy analizy próbek i zgłaszania wyników analiz⁴²

Laboratoria prowadzą analizy próbek i zgłaszają wyniki analiz zgodnie z międzynarodowym standardem dla laboratoriów.

6.4.1 Laboratoria mogą prowadzić analizy próbek pod kątem obecności substancji zabronionych lub metod zabronionych nie objętych standardowym zakresem analizy próbek z własnej inicjatywy i na własny koszt, lub też na prośbę organizacji antydopingowej, która zainicjowała i zleciła pobieranie próbek. Wyniki takich analiz należy zgłaszać tej organizacji. Są one tak samo ważne jak każdy inny wynik analizy i wiążą się z takimi samymi konsekwencjami.

6.5 Dalsza analiza próbki przed lub podczas procesu zarządzania wynikami/rozprawy

Przed powiadomieniem zawodnika przez organizację antydopingową, że próbka stanowi podstawę obwinienia o naruszenie przepisów antydopingowych, określone w art. 2.1, laboratorium ma nieograniczone prawo wykonywania powtórnych lub dodatkowych analiz próbki. Jeżeli natomiast organizacja antydopingowa chce przeprowadzić dodatkowe analizy próbki już po powiadomieniu zawodnika, może to zrobić za zgodą zawodnika lub organu orzekającego.

6.6 Dalsza analiza próbki, której wynik zgłoszono jako ujemny lub która z innego powodu nie skutkuje zarzutem naruszenia przepisów antydopingowych

Jeżeli laboratorium zgłosi próbkę jako mającą wynik ujemny lub jeżeli próbka z innego powodu nie skutkuje zarzutem naruszenia przepisów antydopingowych, może ona być przechowywana i poddawana dalszym badaniom w celach określonych w art. 6.2 w dowolnym czasie, wyłącznie na polecenie organizacji antydopingowej, która zainicjowała i zleciła pobieranie próbek, lub też na polecenia WADA. Każda inna organizacja antydopingowa, która ma prawo badania zawodnika i chce przeprowadzić dalsze badania przechowywanej próbki może to zrobić za zgodą organizacji antydopingowej, która zainicjowała i zleciła pobieranie próbek, lub też za zgodą WADA. Organizacja ta jest odpowiedzialna za wszelkie następcze działania w zakresie zarządzania wynikami. Przechowywanie próbek lub dalsze badania zainicjowane przez WADA lub inną organizację antydopingową odbywają się na koszt WADA lub tej

uznawane za badania. Próbki i dotyczące ich informacje wykorzystywane do takich dozwolonych, ale niezwiązanych z badaniami celów muszą najpierw zostać przetworzone w taki sposób, aby nie można ich było powiązać z konkretnym zawodnikiem, z należyтым uwzględnieniem zasad określonych w art. 19, a także wymagań międzynarodowego standardu dla laboratoriów oraz Międzynarodowego standardu ochrony prywatności i danych osobowych].

⁴² *[Komentarz do art. 6.4: Celem tego artykułu jest rozszerzenie zasady „inteligentnego prowadzenia badań” na kwestię zakresu badania próbek, aby wykrywać doping w sposób jak najbardziej skuteczny i sprawny. Uznaje się, że środki na walkę z dopingiem są ograniczone, a poszerzenie zakresu badania próbek może w niektórych dyscyplinach sportu i w niektórych krajach zmniejszyć liczbę próbek, które mogą być poddane badaniom].*

organizacji. Dalsze badanie próbek jest prowadzone zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dla laboratoriów.

6.7 Podział próbki A lub B

Jeżeli WADA, organizacja antydopingowa uprawniona do zarządzania wynikami i/lub laboratorium akredytowane przez WADA (za zgodą WADA lub organizacji antydopingowej uprawnionej do zarządzania wynikami) chce podzielić próbkę A lub B, aby wykorzystać pierwszą część podzielonej próbki do celu analizy próbki A, a drugą część tej próbki do celu potwierdzenia, wówczas należy postępować zgodnie z procedurami określonymi w Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów.

6.8 Prawo WADA do przejęcia próbek i danych

WADA może według swojego uznania w dowolnym momencie, za uprzednim powiadomieniem lub bez, fizycznie przejąć próbkę i powiązane z nią dane analityczne lub informacje będące w posiadaniu laboratorium lub organizacji antydopingowej. Na żądanie WADA laboratorium lub organizacja antydopingowa będąca w posiadaniu próbki niezwłocznie udostępnia ją WADA umożliwiając jej fizyczne przejęcie⁴³. Jeżeli WADA nie powiadomiła laboratorium lub organizacji antydopingowej z wyprzedzeniem o przejęciu próbki, to w rozsądnym terminie od jej przejęcia przekaże takie powiadomienie laboratorium i danej organizacji antydopingowej, od której przejęła próbkę. Po analizie i wszelkich ocenach przejętej próbki WADA może zlecić innej organizacji antydopingowej, uprawnionej do badania zawodnika przejęcie odpowiedzialności za zarządzanie wynikami próbki, jeżeli stwierdzona została możliwość naruszenia przepisów antydopingowych⁴⁴.

⁴³ [Komentarz do art. 6.8: Opór lub odmowa fizycznego przekazania próbki do WADA może stanowić manipulowanie, współudział lub nieprzestrzeganie przepisów, przewidziane w Międzynarodowym standardzie przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy, a także może stanowić naruszenie Międzynarodowego standardu dla laboratoriów. W razie potrzeby laboratorium i/lub organizacja antydopingowa pomaga WADA zapewnić, że przejęta próbka i powiązane z nią dane nie wyjadą z danego kraju z opóźnieniem.]

⁴⁴ [Komentarz do art. 6.8: Oczywiście WADA nie będzie jednostronnie przejmować próbek ani danych analitycznych bez ważnej przyczyny związanej z potencjalnym naruszeniem przepisów antydopingowych, nieprzestrzeganiem Kodeksu przez sygnatariusza lub działaniami antydopingowymi innej osoby. Decyzję o tym, czy istnieje uzasadniona przyczyna podejmuje jednak WADA według własnego uznania i nie podlega ona zaskarżeniu. To, czy istniała uzasadniona przyczyna czy nie, nie może stanowić obrony przed zarzutem naruszenia przepisów antydopingowych ani jego skutkami.]

ARTYKUŁ 7 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI: ODPOWIEDZIALNOŚĆ, WSTĘPNA OCENA SPRAWY, POWIADOMIENIE, TYMCZASOWE ZAWIESZENIE⁴⁵

Zarządzanie wynikami na podstawie Kodeksu (zgodnie z artykułami 7, 8 i 13) to proces mający na celu rozwiązywanie spraw o naruszenie przepisów antydopingowych w sposób sprawiedliwy, szybki i skuteczny. Każda organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami wprowadzi proces rozpatrywania na etapie przed rozprawą spraw dotyczących możliwego naruszenia przepisów antydopingowych, który będzie zgodny z zasadami określonymi w niniejszym artykule. Każda organizacja antydopingowa może przyjąć i wdrożyć własny proces zarządzania wynikami, jednak w przypadku każdej organizacji proces ten musi spełniać wymagania minimalne określone w Międzynarodowym standardzie zarządzania wynikami.

7.1 Odpowiedzialność za zarządzanie wynikami

Jeżeli w artykułach 6.6, 6.8 lub art. 7.1.3 do 7.1.5 nie przewidziano inaczej za zarządzanie wynikami i określenie związanego z tym trybu postępowania odpowiada organizacja antydopingowa, która zainicjowała i zleciła pobranie próbki (a gdy próbki nie pobrano - organizacja antydopingowa, która jako pierwsza poinformowała zawodnika lub inną osobę o domniemanym naruszeniu przepisów antydopingowych, a następnie z należytą starannością zajmowała się możliwym naruszeniem przepisów antydopingowych). Bez względu na to, która organizacja antydopingowa zarządza wynikami musi ona przestrzegać zasad określonych w niniejszym artykule, w art. 8, art. 13 oraz w Międzynarodowym standardzie zarządzania wynikami. Przepisy każdej organizacji antydopingowej muszą zawierać i wdrażać zasady określone w art. 23.2.2 bez istotnych zmian.

7.1.1 W przypadku sporu między organizacjami antydopingowymi odnośnie tego, która z nich odpowiada za zarządzanie wynikami decyzję podejmuje WADA, wskazując organizację antydopingową odpowiedzialną za zarządzanie wynikami. Od decyzji WADA każda z organizacji antydopingowych będących stroną sporu może wnieść odwołanie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu w ciągu siedmiu dni od otrzymania powiadomienia o tej decyzji. Odwołanie zostanie rozpatrzone przez Trybunał w trybie przyspieszonym przez jednego arbitra. Organizacja antydopingowa, która chce zarządzać wynikami, ale nie jest organizacją uprawnioną na mocy art.7.1 może wystąpić do WADA o zgodę.

⁴⁵ [Komentarz do art. 7: Różni sygnatariusze przyjęli własne sposoby podejścia do zarządzania wynikami. Mimo iż nie są one całkowicie ujednolicone, to wiele z nich okazało się sprawiedliwymi i skutecznymi sposobami zarządzania wynikami. Kodeks nie zastępuje żadnego z systemów zarządzania wynikami, przyjętych przez sygnatariuszy. Niniejszy artykuł oraz Międzynarodowy standard zarządzania wynikami określają jednak podstawowe zasady zapewniające podstawy sprawiedliwego procesu zarządzania wynikami, które muszą być przestrzegane przez każdego sygnatariusza. Konkretnie przepisy antydopingowe każdego sygnatariusza muszą być zgodne z tymi podstawowymi zasadami. Nie wszystkie postępowania o naruszenie przepisów antydopingowych, które zostały wszczęte przez organizację antydopingową muszą kończyć się rozprawą. Mogą istnieć przypadki, w których zawodnik lub inna osoba podda się karze wskazanej w Kodeksie lub karze, jaką organizacja antydopingowa uzna za słuszną, jeżeli dozwolona jest elastyczność w stosowaniu kar. We wszystkich przypadkach o karach nałożonych w oparciu o takie porozumienie należy poinformować strony, którym przysługuje prawo do wniesienia na mocy art. 13.2.3 odwołania przewidzianego art. 14.2.2. Kara podlega opublikowaniu zgodnie z art. 14.3.2].

- 7.1.2 W przypadku, gdy krajowa organizacja antydopingowa zdecyduje o pobraniu dodatkowych próbek zgodnie z art. 5.2.6 będzie ona uznawana za organizację antydopingową, która zainicjowała i zleciła pobranie próbek. Jeżeli natomiast krajowa organizacja antydopingowa zleci laboratorium przeprowadzenie dodatkowych rodzajów badań na koszt tej organizacji, wówczas za organizację antydopingową, która zainicjowała i zleciła pobranie próbek uważa się federację międzynarodową lub organizatora dużych wydarzeń sportowych.
- 7.1.3 Jeżeli przepisy krajowej organizacji antydopingowej nie dają jej prawa podejmowania działań wobec zawodnika lub innej osoby nie będącej obywatelem, mieszkańcem, posiadaczem licencji ani członkiem organizacji sportowej danego kraju lub jeżeli krajowa organizacja antydopingowa odmówi wykonania tego prawa, za zarządzanie wynikami odpowiada właściwa federacja międzynarodowa lub strona trzecia, która ma prawo podejmowania działań wobec tego zawodnika lub innej osoby zgodnie z przepisami federacji międzynarodowej. Do zarządzania wynikami i prowadzenia rozpraw dotyczących badania lub dalszych badań wykonanych przez WADA z własnej inicjatywy lub też dotyczących wykrytego przez WADA naruszenia przepisów antydopingowych WADA wyznaczy organizację antydopingową uprawnioną do badania zawodnika lub innej osoby⁴⁶.
- 7.1.4 Za zarządzanie wynikami dotyczącymi próbki, której pobranie zainicjował i wykonał podczas dużego wydarzenia sportowego organizator tego wydarzenia, lub wynikami dotyczącymi naruszenia przepisów antydopingowych podczas tego wydarzenia odpowiada jego organizator. Bierze on na siebie odpowiedzialność co najmniej w ograniczonym zakresie, który obejmuje przeprowadzenie rozprawy ustalającej, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, a jeżeli tak, to orzeka na mocy artykułów 9 i 10.1 o unieważnieniu wyników, przypadku wszelkich medali, punktów lub nagród zdobytych podczas tego wydarzenia oraz pokryciu kosztów związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych. W przypadku, gdy organizator dużego wydarzenia sportowego bierze na siebie jedynie ograniczoną odpowiedzialność za zarządzanie wynikami, właściwa organizacja międzynarodowa przekazuje sprawę odpowiedniej federacji międzynarodowej w celu zakończenia procesu zarządzania wynikami.
- 7.1.5 WADA może zlecić organizacji antydopingowej uprawnionej do zarządzania wynikami, aby w danym przypadku przeprowadziła ten proces. Jeżeli organizacja antydopingowa odmówi przeprowadzenia zarządzania wynikami w rozsądnym terminie określonym przez WADA, to odmowa ta zostanie uznana za nieprzestrzeganie przepisów. WADA może wówczas wyznaczyć inną organizację antydopingową, która jest uprawniona do badania zawodnika lub innej osoby i która podejmie się odpowiedzialności za zarządzanie wynikami zamiast organizacji antydopingowej, która tego odmówiła, lub też wyznaczyć jakąkolwiek inną chętną organizację antydopingową, jeżeli żadna inna organizacja nie podjęła się zarządzania wynikami. W takim przypadku odmawiająca organizacja

⁴⁶ [Komentarz do art. 7.1.3: Federacja międzynarodowa zawodnika lub innej osoby może odpowiadać za zarządzanie wynikami tego zawodnika lub osoby jako organizacja antydopingowa jedynie w ostateczności, gdy trzeba uniknąć sytuacji, w której żadna organizacja antydopingowa nie będzie miała uprawnień do zarządzania wynikami. Federacja międzynarodowa może określić w swoich przepisach antydopingowych, że za zarządzanie wynikami odpowiada krajowa organizacja antydopingowa zawodnika lub innej osoby].

antydopingowa zwróci wyznaczonej przez WADA organizacji antydopingowej koszty i honoraria adwokatów związane z procesem zarządzania wynikami, a brak zwrotu tych kosztów i honorariów adwokatów będzie uważany za nieprzestrzeganie przepisów (antydopingowych)⁴⁷.

7.1.6 Zarządzanie wynikami w przypadku ewentualnego naruszenia wymagań dotyczących wskazania miejsca pobytu (niewskazanie miejsca pobytu lub niestawienie się na badanie) jest zadaniem federacji międzynarodowej lub krajowej organizacji antydopingowej, którą dany zawodnik informuje o swoim miejscu pobytu zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami. Organizacja antydopingowa, która stwierdzi niewskazanie miejsca pobytu lub niestawienie się na badanie przekazuje te informacje WADA za pomocą systemu ADAMS, w którym będą one dostępne dla innych właściwych organizacji antydopingowych.

7.2 Wstępna ocena i zgłaszanie ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych

Ocena i zgłaszanie ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych odbywa się zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami.

7.3 Stwierdzenie wcześniejszych naruszeń przepisów antydopingowych

Przed powiadomieniem zawodnika lub innej osoby o domniemanym, przewidzianym powyższymi przepisami naruszeniu przepisów antydopingowych organizacja antydopingowa sprawdzi w systemie ADAMS oraz poprzez kontakt z WADA i innymi właściwymi organizacjami antydopingowymi, czy zarejestrowano wcześniejsze naruszenia przepisów antydopingowych.

7.4 Zasady dotyczące kary tymczasowego zawieszenia⁴⁸

7.4.1 Obowiązkowa kara tymczasowego zawieszenia po uzyskaniu niekorzystnego wyniku analizy lub niekorzystnego wyniku paszportowego.

Sygnatariusze opisani w dalszej części niniejszego akapitu przyjmą przepisy określające, że w przypadku uzyskania niekorzystnego wyniku analizy lub

⁴⁷ [Komentarz do art. 7.1.5: Jeżeli WADA zleci innej organizacji antydopingowej zarządzanie wynikami lub inne działania dotyczące kontroli antydopingowej, nie jest to uważane za „przekazanie” takich działań przez WADA.]

⁴⁸ [Komentarz do art. 7.4: Zanim organizacja antydopingowa będzie mogła jednostronnie nałożyć karę tymczasowego zawieszenia należy przeprowadzić wewnętrzną weryfikację określoną w Kodeksie. Ponadto sygnatariusz nakładający karę tymczasowego zawieszenia dopilnuje, aby zawodnik miał możliwość udziału w rozprawie wstępnej przed nałożeniem lub wkrótce po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia, lub też udziału w ostatecznej rozprawie odbywającej się w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 8 wkrótce po nałożeniu kary tymczasowego wykluczenia. Zawodnik ma prawo do wniesienia odwołania zgodnie z art. 13.2.3.

W rzadkich przypadkach, gdy analiza próbki B nie potwierdza wyniku analizy próbki A zawodnik, na którego nałożona została kara tymczasowego zawieszenia może, jeśli pozwalają na to okoliczności, uczestniczyć w kolejnych zawodach podczas wydarzenia sportowego. W sporcie zespołowym w zależności od przepisów danej federacji międzynarodowej, jeżeli zespół nadal uczestniczy w zawodach, to zawodnik może mieć możliwość dalszego uczestnictwa w zawodach.

Karę tymczasowego zawieszenia nałożoną na zawodnika lub inną osobę odlicza się od czasu trwania kary zawieszenia nałożonej lub przyjętej zgodnie z art. 10.13.2).

niekorzystnego wyniku paszportowego, który dotyczy substancji zabronionej lub metody zabronionej innej niż substancja lub metoda określona (i który zostanie potwierdzony w procesie weryfikacji wyniku), karę tymczasowego zawieszenia nakłada się niezwłocznie po weryfikacji i przesłaniu powiadomienia wymaganego na podstawie art. 7.2 w sytuacji, gdy: sygnatariusz jest organem zarządzającym wydarzeniem sportowym - w odniesieniu do tego wydarzenia; sygnatariusz odpowiada za wybór składu zespołu - w odniesieniu do wyboru składu zespołu; sygnatariusz jest właściwą federacją międzynarodową; sygnatariusz jest inną organizacją antydopingową odpowiedzialną za zarządzanie wynikami w przypadku domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych. Z kary tymczasowego zawieszenia można zrezygnować jeżeli: (i) zawodnik udowodni zespołowi orzekającemu, że naruszenie mogło mieć związek z produktem zanieczyszczonym; lub (ii) naruszenie dotyczyło substancji przyjmowanej nałogowo, a także wykaze, że ma prawo do skrócenia okresu dyskwalifikacji na mocy art. 10.2.4.1. Od postanowienia zespołu orzekającego o utrzymaniu obowiązkowej kary tymczasowego zawieszenia pomimo wykazania przez zawodnika, że naruszenie dotyczyło produktu zanieczyszczonego nie przysługuje odwołanie.

- 7.4.2 Możliwość tymczasowego zawieszenia z powodu uzyskania niekorzystnego wyniku analizy próbki, wskazującego na obecność substancji określonej, metody określonej lub produktu zanieczyszczonego, albo z powodu innego naruszenia przepisów antydopingowych

Sygnatariusz może przyjąć - w odniesieniu do wydarzenia sportowego, dla którego jest organem zarządzającym; w odniesieniu do procesu wyboru składu zespołu, jeżeli odpowiada za ten wybór; lub w sytuacji, gdy jest właściwą federacją międzynarodową lub ma uprawnienia do zarządzania wynikami w przypadku domniemania naruszenia przepisów antydopingowych - przepisy umożliwiające nałożenie nieprzewidzianej w art. 7.4.1 kary tymczasowego zawieszenia z powodu naruszenia przepisów antydopingowych, przed analizą próbki B zawodnika lub przed ostateczną rozprawą, o której mowa w art. 8.

- 7.4.3 Możliwość zażądania rozprawy lub wniesienia odwołania

Niezależnie od postanowień artykułów 7.4.1 i 7.4.2 kara tymczasowego zawieszenia nie może być nałożona jeżeli przepisy organizacji antydopingowej nie umożliwiają zawodnikowi lub innej osobie: (a) udziału w rozprawie wstępnej przed nałożeniem kary tymczasowego zawieszenia lub wkrótce po jej nałożeniu; lub (b) udziału w rozprawie w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 8 wkrótce po nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia. Przepisy organizacji antydopingowej muszą również umożliwiać odwołanie w trybie przyspieszonym od nałożonej kary tymczasowego zawieszenia lub od postanowienia o odstąpieniu do kary tymczasowego zawieszenia, zgodnie z art. 13.

- 7.4.4 Dobrowolne poddanie się karze tymczasowego zawieszenia

Zawodnik z własnej inicjatywy może dobrowolnie poddać się karze tymczasowego zawieszenia: (i) przed upływem 10 dni od zawiadomienia o wyniku próbki B (lub rezygnacji z analizy próbki B) lub od powiadomienia o jakimkolwiek innym naruszeniu przepisów antydopingowych, lub też (ii) przed datą pierwszych zawodów, w których zawodnik bierze udział po takim zawiadomieniu lub powiadomieniu – przy czym obowiązuje data późniejsza. Osoba inna niż zawodnik może dobrowolnie poddać się karze tymczasowego zawieszenia w ciągu dziesięciu dni od powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych. Po dobrowolnym poddaniu się karze, tymczasowe zawieszenie staje się w pełni skuteczne i będzie traktowane w taki sam sposób, jak gdyby zostało nałożone zgodnie z art. 7.4.1 lub 7.4.2. W dowolnej chwili po dobrowolnym poddaniu się karze tymczasowego zawieszenia zawodnik lub inna osoba może wycofać decyzję o poddaniu się tej karze, jednak w takim przypadku okres już odbytej kary tymczasowego zawieszenia nie będzie w żadnym przypadku odliczany.

- 7.4.5 Jeżeli kara tymczasowego zawieszenia została nałożona po uzyskaniu niekorzystnego wyniku analizy próbki A, a przeprowadzona analiza próbki B (której zażądał zawodnik lub organizacja antydopingowa) nie potwierdziła wyniku analizy próbki A, wówczas zawodnik nie podlega dalszej karze tymczasowego zawieszenia za naruszenie przepisów antydopingowych przewidziane w art. 2.1. Jeżeli zawodnik (lub drużyna zawodnika na mocy przepisów właściwego organizatora dużych wydarzeń sportowych lub właściwej federacji międzynarodowej) zostali odsunięci od udziału w wydarzeniu sportowym z powodu naruszenia, o którym mowa w art. 2.1, a przeprowadzona później analiza próbki B nie potwierdziła wyniku analizy próbki A, to zawodnik lub zespół mogą kontynuować udział w wydarzeniu, jeżeli istnieje taka możliwość i jeżeli nie zakłóci to jego przebiegu.

7.5 Postanowienia wydawane w procesie zarządzania wynikami

- 7.5.1 Postanowienia lub orzeczenia organizacji antydopingowych wydane w procesie zarządzania wynikami nie mogą sprawiać wrażenia, że ograniczają się do określonego obszaru geograficznego lub dyscypliny sportu. Muszą one rozpatrywać i rozstrzygać między innymi następujące kwestie: (i) czy popełniono naruszenie przepisów antydopingowych; czy należy nałożyć karę tymczasowego zawieszenia, a jeżeli tak, to na podstawie jakich faktów; które konkretnie artykuły Kodeksu zostały naruszone, a także (ii) mające zastosowanie konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych, w tym unieważnienie wyników zgodnie z Artykułami 9 i 10.10; przepadek medali lub nagród; okres dyskwalifikacji (i datę jego rozpoczęcia); wszelkie konsekwencje finansowe, przy czym organizator dużych wydarzeń sportowych wyznacza okres dyskwalifikacji lub konsekwencje finansowe wyłącznie w odniesieniu do własnego wydarzenia sportowego⁴⁹.
- 7.5.2 Postanowienia lub orzeczenia organizatora dużych wydarzeń sportowych, wydane w procesie zarządzania wynikami w odniesieniu do organizowanego przez niego

⁴⁹ [Komentarz do art. 7.5.1: Postanowienia wydawane w procesie zarządzania wynikami obejmują postanowienia o tymczasowym zawieszeniu.]

wydarzenia mogą mieć ograniczony zakres, ale muszą rozpatrywać i rozstrzygać między innymi następujące kwestie: (i) czy popełniono naruszenie przepisów antydopingowych; na podstawie jakich faktów to stwierdzono; które konkretnie artykuły Kodeksu zostały naruszone, a także (ii) mające zastosowanie unieważnienie wyników zgodnie z Artykułami 9 i 10.10; przepadek medali, punktów lub nagród. Jeżeli organizator dużych wydarzeń sportowych ponosi jedynie ograniczoną odpowiedzialność za decyzje podjęte w procesie zarządzania wynikami, wówczas musi on przestrzegać art. 7.1.4⁵⁰.

7.6 Powiadomienia o postanowieniach wydanych w procesie zarządzania wynikami

Zawodnicy, inne osoby, sygnatariusze oraz WADA powiadamiani są o postanowieniach podjętych w procesie zarządzania wynikami zgodnie z art. 14.2 i Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami.

7.7 Wycofanie się ze współzawodnictwa⁵¹

Jeżeli zawodnik lub inna osoba wycofa się ze współzawodnictwa podczas procesu zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa prowadząca ten proces zachowuje prawo do jego dokończenia. Jeżeli zawodnik lub inna osoba wycofa się ze współzawodnictwa przed rozpoczęciem procesu zarządzania wynikami, organizacja antydopingowa, która miałaby prawo do przeprowadzenia procesu zarządzania wynikami w odniesieniu do tego zawodnika lub tej osoby w czasie, gdy nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych ma prawo do przeprowadzenia tego procesu.

ARTYKUŁ 8 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI: PRAWO DO SPRAWIEDLIWEJ ROZPRAWY I POWIADOMIENIE O POSTANOWIENIU

8.1 Uczciwa rozprawa

Każda organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami zapewni każdej osobie podejrzewanej o naruszenie przepisów antydopingowych uczciwą rozprawę w rozsądnym terminie przed uczciwym, bezstronnym i zachowującym niezależność operacyjną zespołem orzekającym, zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami przyjętym przez WADA. Wydane w szybkim terminie uzasadnione

⁵⁰ [Komentarz do art. 7.5.2: Z wyjątkiem postanowień wydawanych w procesie zarządzania wynikami przez organizatorów dużych wydarzeń sportowych każde postanowienie organizacji antydopingowej powinno stwierdzać, czy nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych oraz określać wszystkie konsekwencje tego naruszenia, w tym unieważnienia inne niż na mocy art. 10.1 (o których decyduje organ zarządzający wydarzeniem). Zgodnie z art. 15 takie postanowienie oraz nałożone konsekwencje wywierają automatycznie skutki w każdej dyscyplinie sportu w każdym kraju. Na przykład w przypadku stwierdzenia, że zawodnik dopuścił się naruszenia przepisów antydopingowych uzyskując niekorzystny wynik analizy próbki pobranej podczas zawodów, wyniki uzyskane przez zawodnika podczas tych zawodów zostają unieważnione na mocy art. 9, zaś pozostałe wyniki uzyskane przez zawodnika od dnia pobrania próbki przez cały okres dyskwalifikacji zostają unieważnione na mocy art. 10.10. Jeżeli niekorzystny wynik analizy jest efektem badania podczas wydarzenia sportowego to organizator dużych wydarzeń sportowych decyduje, czy indywidualne wyniki zawodnika uzyskane podczas tego wydarzenia przed pobraniem próbki również zostaną unieważnione na mocy art. 10.1.]

⁵¹ [Komentarz do art. 7.7: Postępowanie zawodnika lub innej osoby w czasie, w którym zawodnik lub inna osoba nie podlegała uprawnieniom żadnej organizacji antydopingowej nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych, ale może być uzasadnioną podstawą odmówienia zawodnikowi lub innej osobie prawa członkostwa w organizacji sportowej].

postanowienie, zawierające w szczególności wyjaśnienie przyczyny (przyczyn) dyskwalifikacji i unieważnienia wyników zgodnie z art. 10.10 zostanie podane do wiadomości publicznej zgodnie z art. 14.3⁵².

8.2 Rozprawy dotyczące wydarzeń sportowych

Rozprawy odbywające się w związku z wydarzeniami sportowymi mogą być prowadzone zgodnie z procedurą przyspieszoną, dozwoloną przepisami odpowiedniej organizacji antydopingowej i organu orzekającego⁵³.

8.3 Zrzeczenie się prawa do rozprawy

Prawa do rozprawy można zrzec się w sposób bezpośredni, lub też gdy zawodnik lub inna osoba nie podważy domniemania organizacji antydopingowej o naruszeniu przepisów antydopingowych w konkretnym czasie, wskazanym w przepisach tej organizacji.

8.4 Powiadomienie o postanowieniu

Wydane po przeprowadzeniu rozprawy postanowienie wraz z uzasadnieniem lub w przypadku, gdy zawodnik zrzekł się prawa do rozprawy postanowienie z uzasadnieniem podjętych czynności jest przekazywane przez organizację antydopingową odpowiedzialną za proces zarządzania wynikami zawodnikowi oraz innym organizacjom antydopingowym, którzy na mocy art. 13.2.3 mają prawo do wniesienia odwołania przewidzianego w art. 14.2.1 zgodnie z art. 14.5.3.

8.5 Jedna rozprawa przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu

Zarzut naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika klasy międzynarodowej, zawodnika klasy krajowej lub inną osobę może - za zgodą zawodnika, tej osoby lub organizacji antydopingowej odpowiadającej za proces zarządzania wynikami i za zgodą WADA - zostać rozpatrzony bezpośrednio przez Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu podczas jednej rozprawy⁵⁴.

⁵² [Komentarz do art. 8.1: Zgodnie z tym artykułem podczas procesu zarządzania wynikami należy zapewnić zawodnikowi lub innej osobie możliwość udziału w zorganizowanej w szybkim terminie, uczciwej i bezstronnej rozprawie. Zasady te zawarte zostały też w art. 6.1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i stanowią zasady ogólnie przyjęte w prawie międzynarodowym. Celem tego artykułu nie jest zastąpienie przepisów organizacji antydopingowej, określających zasady prowadzenia rozpraw, ale zapewnienie, że każda organizacja antydopingowa prowadzi rozprawy zgodnie z niniejszymi przepisami].

⁵³ [Komentarz do art. 8.2: Rozprawę można na przykład odbyć w trybie przyspieszonym w przeddzień dużego wydarzenia sportowego, jeżeli rozstrzygnięcie w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych jest niezbędne do podjęcia decyzji o dalszym uczestnictwie zawodnika w tym wydarzeniu, lub też podczas wydarzenia, jeżeli rozstrzygnięcie w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych decyduje o uznaniu wyników zawodnika lub o jego dalszym uczestnictwie w wydarzeniu].

⁵⁴ [Komentarz do art. 8.5: W niektórych przypadkach łączny koszt przeprowadzenia rozprawy (przed organem) pierwszej instancji szczebla międzynarodowego lub krajowego oraz ponownej rozprawy przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu może być bardzo znaczny. Jeżeli wszystkie strony określone w niniejszym artykule są przekonane, że ich interesy zostaną właściwie zabezpieczone podczas jednej rozprawy to nie ma potrzeby, aby zawodnik lub organizacja antydopingowa ponosili dodatkowy koszt dwóch rozpraw. Organizacja antydopingowa, która chce uczestniczyć w rozprawie przed Trybunałem jako strona lub jako obserwator może uzależnić swoją zgodę na przeprowadzenie jednej rozprawy od prawa uczestnictwa w niej w tym charakterze].

ARTYKUŁ 9 AUTOMATYCZNE UNIEWAŻNIENIE WYNIKÓW INDYWIDUALNYCH

Naruszenie przepisów antydopingowych w sporcie indywidualnym, związane z wynikiem badania przeprowadzonego podczas zawodów automatycznie prowadzi do unieważnienia wyników uzyskanych w tych zawodach, ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich zdobytych medali, punktów i nagród⁵⁵.

ARTYKUŁ 10 KARY NAKŁADANE W SPORTACH INDYWIDUALNYCH⁵⁶

10.1. Unieważnienie wyników uzyskanych w wydarzeniu sportowym, w którym doszło do naruszenia przepisów antydopingowych

Naruszenie przepisów antydopingowych podczas wydarzenia sportowego lub w związku z nim może, jeżeli tak postanowi organ zarządzający tym wydarzeniem, skutkować unieważnieniem wszystkich indywidualnych wyników osiągniętych przez zawodnika w tym wydarzeniu, wraz ze wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszystkich zdobytych medali, punktów i nagród z wyjątkiem sytuacji przewidzianej w art. 10.1.1⁵⁷.

Przy podejmowaniu decyzji o unieważnieniu innych wyników uzyskanych przez zawodnika podczas danego wydarzenia sportowego można na przykład rozważyć, na ile poważne jest naruszenie przez niego przepisów antydopingowych oraz czy w innych zawodach wyniki badań antydopingowych tego zawodnika były niekorzystne.

10.1.1 Jeżeli zawodnik wykaże brak swojej winy i zaniedbania w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych to indywidualne wyniki zawodnika uzyskane w innych zawodach nie zostaną unieważnione, chyba że na jego wynik w zawodach

⁵⁵ [Komentarz do art. 9: W sportach zespołowych następuje przypadek wszelkich nagród zdobytych przez poszczególnych zawodników. Dyskwalifikacja całego zespołu może jednak nastąpić zgodnie z art. 11. W sportach, które nie są sportami zespołowymi, ale w których nagrody przyznawane są zespołom dyskwalifikacja lub inna kara dyscyplinarna nałożona na zespół, którego jeden lub więcej członków dopuściło się naruszenia przepisów antydopingowych może nastąpić zgodnie z obowiązującymi przepisami właściwej federacji międzynarodowej].

⁵⁶ [Komentarz do art. 10: Harmonizacja kar to jeden z obszarów problematyki antydopingowej, o których dyskutuje się najczęściej. Harmonizacja oznacza stosowanie tych samych przepisów i kryteriów do oceny każdego przypadku, którego okoliczności faktyczne są niepowtarzalne. Argumenty przeciwko harmonizacji kar opierają się na istniejących różnicach między dyscyplinami sportu. Na przykład w niektórych dyscyplinach zawodnicy są profesjonalistami, którzy osiągają znaczne dochody ze sportu, zaś w innych są autentycznymi amatorami. W dyscyplinach, w których kariera zawodnika trwa krótko standardowy okres dyskwalifikacji ma znacznie większy wpływ na zawodnika niż w dyscyplinach, w których typowa kariera trwa znacznie dłużej. Podstawowym argumentem przemawiającym za harmonizacją jest fakt, że nie jest w porządku sytuacja, w której na dwóch zawodników z tego samego kraju, u których w podobnych okolicznościach wykryto obecność tej samej substancji zabronionej są nakładane odmienne kary tylko dlatego, że uprawiają oni różne dyscypliny sportu. Ponadto zbyt duża elastyczność w nakładaniu kar jest często postrzegana jako niedopuszczalne tworzenie okazji dla niektórych organizacji sportowych do bardziej łagodnego traktowania zawodników stosujących doping. Brak harmonizacji kar jest często źródłem konfliktów między federacjami międzynarodowymi a krajowymi organizacjami antydopingowymi.]

⁵⁷ [Komentarz do art. 10.1: Artykuł 9 mówi o unieważnieniu wyniku uzyskanego w jednych zawodach, podczas których u zawodnika uzyskano dodatni wynik badania antydopingowego (np. konkurencja 100 metrów stylem grzbietowym), natomiast niniejszy artykuł może prowadzić do unieważnienia wszystkich wyników we wszystkich konkurencjach podczas danego wydarzenia sportowego (np. mistrzostw świata w pływaniu)].

innych niż zawody, podczas których nastąpiło naruszenie przepisów antydopingowych mogło wpłynąć naruszenie przez niego tych przepisów.

10.2 Dyskwalifikacja z powodu obecności, użycia, próby użycia albo posiadania substancji zabronionej lub metody zabronionej

Za naruszenie postanowień art. 2.1, 2.2. lub 2.6 grozi kara dyskwalifikacji na niżej wskazany okres, który może ulec skróceniu lub zawieszeniu na mocy art. 10.5, 10.6 lub 10.7:

10.2.1 Dyskwalifikacja na okres czterech lat z zastrzeżeniem art. 10.2.4, jeżeli:

10.2.1.1 naruszenie przepisów antydopingowych nie dotyczy substancji określonej, chyba że zawodnik lub inna osoba wykaże, że naruszenie przepisów antydopingowych nie było celowe⁵⁸.

10.2.1.2 naruszenie przepisów antydopingowych dotyczy substancji określonej, a organizacja antydopingowa wykaże, że naruszenie przepisów antydopingowych było celowe.

10.2.2 Jeżeli art. 10.2.1 nie ma zastosowania, wówczas z zastrzeżeniem art. 10.2.4.1 okres dyskwalifikacji wynosi dwa lata.

10.2.3 Pojęcie „celowe” użyte w art. 10.2 odnosi się do zawodników lub innych osób, które miały świadomość, że ich postępowanie stanowi naruszenie przepisów antydopingowych, lub też które miały świadomość istnienia poważnego ryzyka, że ich postępowanie może stanowić naruszenie przepisów antydopingowych lub skutkować takim naruszeniem, ale świadomie zlekceważyły to ryzyko⁵⁹. Zakłada się (choć założenie to podlega możliwości obalenia), że naruszenie przepisów antydopingowych na skutek uzyskania niekorzystnego wyniku analizy na obecność substancji, która jest zabroniona wyłącznie podczas zawodów nie jest naruszeniem „celowym”, jeżeli dotyczy substancji określonej a zawodnik wykaże, że użył tej substancji poza zawodami. Naruszenie przepisów antydopingowych na skutek uzyskania niekorzystnego wyniku analizy na obecność substancji, która jest zabroniona wyłącznie podczas zawodów nie będzie traktowane jako „celowe”, jeżeli dotyczy substancji określonej a zawodnik wykaże, że użył tej substancji poza zawodami w kontekście niezwiązanym z wynikiem sportowym.

10.2.4 Niezależnie od pozostałych postanowień art. 10.2 w sytuacji, gdy naruszenie przepisów antydopingowych dotyczyło substancji przyjmowanej nałogowo:

⁵⁸ [Komentarz do art. 10.2.1.1: Teoretycznie zawodnik lub inna osoba może wykazać, że naruszenie przez nią przepisów antydopingowych nie było celowe, bez wskazywania jak substancja zabroniona dostała się do jej organizmu. Jest jednak mało prawdopodobne, że w sprawie dotyczącej naruszenia przepisów antydopingowych przewidzianego art. 2.1 zawodnikowi uda się udowodnić, że nie działał celowo, jeżeli nie wykaże on źródła substancji zabronionej.]

⁵⁹ [Komentarz do art. 10.2.3: Artykuł 10.2.3 zawiera odrębną definicję pojęcia „celowe”, która jest stosowana wyłącznie do celów art. 10.2.]

- 10.2.4.1 a zawodnik może wykazać, że jej spożycie lub użycie nastąpiło poza zawodami i nie było związane z wynikiem sportowym okres dyskwalifikacji wynosi trzy miesiące.

Okres dyskwalifikacji obliczony na podstawie niniejszego artykułu 10.2.4.1 może zostać skrócony do miesiąca, jeżeli zawodnik lub inna osoba pomyślnie przeszli terapię odzwyczajającą od substancji przyjmowanej nałogowo, zatwierdzoną przez organizację antydopingową odpowiedzialną za zarządzaniem wynikami⁶⁰. Okres dyskwalifikacji określony w niniejszym art. 10.2.4.1 nie podlega skróceniu na mocy któregośkolwiek z postanowień art. 10.6.

- 10.2.4.2 Jeżeli spożycie, użycie lub posiadanie substancji nastąpiło podczas zawodów, a zawodnik wykaże, że nie miało ono związku z wynikiem sportowym wówczas jej spożycie, użycie lub posiadanie nie będzie uznawane za celowe w rozumieniu art. 10.2.1 i nie będzie stanowić podstawy do stwierdzenia okoliczności obciążających zgodnie z art. 10.4.

10.3 Dyskwalifikacja z powodu innego naruszenia przepisów antydopingowych

Za naruszenie przepisów antydopingowych inne niż przewidziane w art. 10.2 grozi kara dyskwalifikacji na niżej wskazany okres, chyba, że zastosowanie ma art. 10.6 lub 10.7:

- 10.3.1 za naruszenie art. 2.3 lub 2.5 dyskwalifikacja na okres czterech lat z wyjątkiem przypadków, gdy: (i) zawodnik, który nie stawił się w celu oddania próbki wykaże, że naruszenie przepisów antydopingowych nie było celowe - wówczas okres dyskwalifikacji wynosi dwa lata; (ii) przypadków, gdy zawodnik lub inna osoba wykaże wyjątkowe okoliczności uzasadniające skrócenie okresu dyskwalifikacji - wówczas okres dyskwalifikacji wynosi od dwóch lat do czterech lat, w zależności od stopnia winy zawodnika lub tej osoby; lub (iii) sprawa dotyczy osoby objętej ochroną lub zawodnika uprawiającego sport rekreacyjnie - wówczas okres dyskwalifikacji mieści się w przedziale pomiędzy maksymalnym okresem dwóch lat a minimalną karą nagany bez okresu wykluczenia - w zależności od stopnia winy osoby objętej ochroną lub zawodnika uprawiającego sport rekreacyjnie.

- 10.3.2 W przypadku naruszenia przewidzianego w art. 2.4 okres dyskwalifikacji wynosi dwa lata i może być skrócony do okresu nie krótszego niż okres minimalny wynoszący rok, w zależności od stopnia winy zawodnika. Z możliwości skrócenia okresu dyskwalifikacji z dwóch lat do roku, przewidzianej w niniejszym art. nie mogą skorzystać zawodnicy, których wielokrotne zmiany miejsca pobytu w

⁶⁰ [Komentarz do art. 10.2.4.1: O tym, czy dany program terapeutyczny jest uznawany za zatwierdzony i czy został pomyślnie ukończony przez zawodnika lub inną osobę decyduje wyłącznie organizacja antydopingowa według własnego uznania. Artykuł ten daje organizacjom antydopingowym swobodę samodzielnego wskazywania i zatwierdzania legalnych, renomowanych programów będących przeciwieństwem „pozornych” programów terapeutycznych. Uznaje się jednak, że cechy legalnych programów terapeutycznych mogą być zróżnicowane i mogą zmieniać się w czasie, więc nie ma potrzeby, aby WADA opracowała obowiązkowe kryteria dla zatwierdzonych programów terapeutycznych.]

ostatniej chwili lub też inne zachowania budzą poważne podejrzenie, że zawodnik próbował uniknąć bycia dostępnym do badań.

- 10.3.3 W przypadku naruszenia art. 2.7 lub 2.8 okres dyskwalifikacji wynosi od minimum czterech lat aż do dyskwalifikacji dożywotniej, w zależności od wagi naruszenia. Naruszenie przewidziane w art. 2.7 lub 2.8, dotyczące osoby objętej ochroną uznawane jest za szczególnie poważne. Jeżeli zostało ono popełnione przez członka personelu pomocniczego i nie dotyczyło substancji określonej, to na członka personelu pomocniczego zawodnika nakłada się karę dożywotniej dyskwalifikacji. Ponadto każde istotne naruszenie art. 2.7 lub 2.8, które może jednocześnie naruszać przepisy i regulacje inne niż sportowe jest zgłaszane właściwym organom administracyjnym, zawodowym lub sądowym⁶¹.
- 10.3.4 W przypadku naruszenia art. 2.9 okres dyskwalifikacji wynosi od minimum dwóch lat aż do dyskwalifikacji dożywotniej, w zależności od wagi naruszenia.
- 10.3.5 W przypadku naruszenia art. 2.10 okres dyskwalifikacji wynosi dwa lata i może być skrócony do okresu nie krótszego niż rok, w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby oraz okoliczności sprawy⁶².
- 10.3.6 W przypadku naruszenia art. 2.11 okres dyskwalifikacji wynosi od minimum dwóch lat aż do dyskwalifikacji dożywotniej, w zależności od wagi naruszenia popełnionego przez zawodnika lub inną osobę⁶³.

10.4 Okoliczności obciążające, które mogą wydłużyć okres dyskwalifikacji

Jeżeli w przypadku indywidualnego naruszenia przepisów antydopingowych, innego niż określono w art. 2.7 (obrót lub próba obrotu), 2.8 (podanie lub próba podania), 2.9 (współdział) lub 2.11 (działania zawodnika lub innej osoby mające na celu zniechęcenie do powiadomienia władz lub wzięcie odwetu za powiadomienie władz) organizacja antydopingowa wykaże istnienie okoliczności obciążających, które uzasadniają nałożenie kary dyskwalifikacji na okres dłuższy niż okres standardowy, wówczas okres dyskwalifikacji, który miałby normalnie zastosowanie jest przedłużany o okres dodatkowy nie dłuższy niż dwa lata, w zależności od wagi naruszenia i charakteru okoliczności obciążających, chyba że zawodnik lub inna osoba udowodni, że naruszyli przepisy antydopingowe nieświadomie⁶⁴.

⁶¹ [Komentarz do art. 10.3.3: Osoby, które uczestniczą w podawaniu dopingu zawodnikom lub ukrywają jego stosowanie powinny podlegać karom surowszym niż kary nakładane na zawodników, u których wykryto substancje zabronione. Ponieważ organizacje sportowe mogą nakładać na takie osoby z personelu pomocniczego zawodnika jedynie kary pozbawienia akredytacji, członkostwa lub innych korzyści sportowych, o osobach takich należy informować właściwe organy, co stanowi ważny krok odstraszący od stosowania dopingu].

⁶² [Komentarz do art. 10.3.5: Jeżeli „inna osoba”, o której mowa w art. 2.10 nie jest osobą fizyczną lecz prawną, na osobę tę można nakładać kary opisane w art. 12].

⁶³ [Komentarz do art. 10.3.6: Postępowanie naruszające zarówno art. 2.5 (manipulowanie), jak i art. 2.11 (działania zawodnika lub innej osoby mające na celu zniechęcenie do powiadomienia władz lub wzięcie odwetu za powiadomienie władz) podlega cięższej z kar grożących za te naruszenia.]

⁶⁴ [Komentarz do art. 10.4: Naruszenia przewidziane w art. 2.7 (obrót lub próba obrotu), 2.8 (podanie lub próba podania), 2.9 (współdział lub próba współdział) oraz 2.11 (działania zawodnika lub innej osoby mające na celu zniechęcenie do powiadomienia władz lub wzięcie odwetu za powiadomienie władz) nie podlegają postanowieniom art. 10.4, ponieważ w przypadku kar ze te

10.5 Rezygnacja z kary dyskwalifikacji przy braku winy i zaniedbania

Jeżeli w konkretnym przypadku zawodnik lub inna osoba wykaże brak swojej winy i zaniedbania kara dyskwalifikacji, która w przeciwnym razie miałaby zastosowanie nie jest nakładana⁶⁵.

10.6 Skrócenie okresu dyskwalifikacji przy braku istotnej winy i zaniedbania

10.6.1 Złagodzenie kary w szczególnych okolicznościach za naruszenie artykułów 2.1, 2.2 lub 2.6.

Wszelkie złagodzenia przewidziane w art. 10.6.1 wykluczają się wzajemnie i nie mogą być łączone.

10.6.1.1 Substancje określone i metody określone

Jeżeli naruszenie przepisów antydopingowych wiąże się z substancją określoną (inną niż substancja przyjmowana nałogowo) lub metodą określoną, a zawodnik lub inna osoba jest w stanie wykazać brak istotnej winy i zaniedbania, wówczas nakłada się karę w przedziale od minimalnej kary nagany bez okresu dyskwalifikacji, do maksymalnej kary dyskwalifikacji na okres dwóch lat, w zależności od stopnia winy zawodnika lub tej osoby.

10.6.1.2 Produkty zanieczyszczone

Jeżeli zawodnik lub inna osoba jest w stanie wykazać zarówno brak istotnej winy i zaniedbania, jak i to, że wykryta substancja zabroniona (inna niż substancja przyjmowana nałogowo) pochodzi z produktu zanieczyszczonego, wówczas nakłada się karę w przedziale od minimalnej kary nagany bez okresu dyskwalifikacji, do maksymalnej kary dyskwalifikacji na okres dwóch lat, w zależności od stopnia winy zawodnika lub tej osoby⁶⁶.

naruszenia istnieje wystarczająca uznaniowość, aż do kary dożywotniej dyskwalifikacji, co wyklucza uwzględnianie jakichkolwiek okoliczności obciążających.]

⁶⁵ [Komentarz do art. 10.5: Ten artykuł oraz art. 10.6.2 mają zastosowanie wyłącznie do nakładania kar. Artykuły te nie mają zastosowania przy ustalaniu, czy doszło do naruszenia przepisów antydopingowych. Stosuje się je wyłącznie w okolicznościach wyjątkowych, na przykład gdy zawodnik jest w stanie udowodnić, że mimo należytej uwagi i staranności uległ aktowi sabotażu ze strony konkurencji. I odwrotnie - zapisy dotyczące braku winy lub zaniedbania nie mają zastosowania w następujących okolicznościach: (a) badania dały wynik dodatni z powodu złego oznakowania bądź zanieczyszczenia witaminy lub suplementu diety (zawodnicy ponoszą odpowiedzialność za to, co spożywają (art. 2.1) i są ostrzegani przed możliwością zanieczyszczenia suplementów); (b) substancja zabroniona została podana przez osobistego lekarza zawodnika lub przez trenera, który nie poinformował o tym zawodnika (zawodnicy są odpowiedzialni za wybór personelu medycznego oraz za poinformowanie personelu medycznego, że nie wolno im podawać żadnych substancji zabronionych); oraz (c) umyślne skażenie żywności lub napoju zawodnika przez małżonka, trenera lub inną osobę z bezpośredniego otoczenia zawodnika (zawodnicy są odpowiedzialni za to, co spożywają oraz za postępowanie osób, którym umożliwili dostęp do swojego pożywienia i napojów). Jednakże w zależności od faktycznych okoliczności konkretnej sprawy, w każdej z przytoczonych sytuacji można nałożyć na zawodnika niższą karę stosując zasadę braku istotnej winy lub zaniedbania, zgodnie z art. 10.6].

⁶⁶ [Komentarz do art. 10.6.1.2: Aby skorzystać z postanowień tego artykułu zawodnik lub inna osoba musi nie tylko udowodnić, że wykryta substancja zabroniona pochodziła z zanieczyszczonego produktu, ale musi też odrębnie wykazać brak istotnej winy lub zaniedbania. Należy ponadto zauważyć, że zawodnicy są informowani o tym, iż przyjmują suplementy diety na własne ryzyko. Złagodzenie kary z powodu braku istotnej winy lub zaniedbania jest rzadko stosowane w sprawach dotyczących zanieczyszczonego

10.6.1.3 Osoby chronione i zawodnicy uprawiający sport rekreacyjnie

Jeżeli naruszenia przepisów antydopingowych niezwiązanego z substancją przyjmowaną nałogowo dopuściła się osoba chroniona lub zawodnik uprawiający sport rekreacyjnie, którzy mogą wykazać brak istotnej winy i zaniedbania, to nakłada się karę w przedziale od minimalnej kary nagany bez okresu dyskwalifikacji, do maksymalnej kary dyskwalifikacji na okres dwóch lat, w zależności od stopnia winy osoby chronionej lub zawodnika uprawiającego sport rekreacyjnie.

10.6.2 Stosowanie zasady wykazania braku istotnej winy i zaniedbania poza obszarem zastosowania art. 10.6.1⁶⁷

Jeżeli w konkretnym przypadku, do którego nie ma zastosowania art. 10.6.1 zawodnik lub inna osoba wykaze brak winy i zaniedbania to - z zastrzeżeniem dalszego złagodzenia kary lub odstąpienia od jej nałożenia na mocy art. 10.7 - okres dyskwalifikacji, który miałyby normalnie zastosowanie może zostać skrócony w zależności od stopnia winy zawodnika lub tej osoby, jednak musi być równy co najmniej połowie kary dyskwalifikacji, która miałyby normalnie zastosowanie. Jeżeli normalnie miałyby zastosowanie kara dożywotniej dyskwalifikacji to okres skrócony na mocy niniejszego artykułu nie może być krótszy niż osiem lat.

10.7 Niezastosowanie, skrócenie lub zawieszenie okresu dyskwalifikacji lub innych konsekwencji z powodów innych niż stopień winy

10.7.1 Znacząca pomoc w wykryciu lub stwierdzeniu naruszenia postanowień Kodeksu⁶⁸

10.7.1.1 Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych może, przed wydaniem postanowienia w postępowaniu odwoławczym zgodnie z art. 13 lub przed upływem terminu na wniesienie odwołania, zawiesić część konsekwencji (innych niż dyskwalifikacja i obowiązkowe podanie kary do publicznej wiadomości) nałożonych w konkretnej sprawie, jeżeli

produktu, chyba że zawodnik zachował dużą ostrożność przed zażyciem zanieczyszczonego produktu. Podczas oceny, czy zawodnik jest w stanie wykazać źródło substancji zabronionej aby stwierdzić, czy zawodnik faktycznie użył zanieczyszczonego produktu jest na przykład istotne, czy zawodnik w protokole kontroli antydopingowej z góry zgłosił produkt, który został następnie uznany za zanieczyszczony.

Zakres zastosowania tego artykułu ten nie powinien wykraczać poza produkty, które zostały poddane jakiemś procesowi produkcyjnemu. Jeżeli niekorzystny wynik analizy jest wynikiem środowiskowego zanieczyszczenia substancji „nie będącej produktem”, takiej jak woda z kranu lub woda z jeziora w okolicznościach, w których żadna rozsądna osoba nie spodziewałaby się ryzyka naruszenia przepisów antydopingowych, z reguły zakłada się brak winy lub zaniedbania przewidziany w art. 10.5.]

⁶⁷ [Komentarz do art. 10.6.2: Artykuł 10.6.2 może mieć zastosowanie do każdego naruszenia przepisów antydopingowych z wyjątkiem naruszenia artykułów, według których sam zamiar jest elementem naruszenia przepisów antydopingowych (np. artykuły 2.5, 2.7, 2.8, 2.9 lub 2.11) lub elementem kary (np. art. 10.2.1), lub też artykułów, które przewidują pewną rozpiętość kary dyskwalifikacji w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby].

⁶⁸ [Komentarz do art. 10.7.1: Współpraca zawodników, personelu pomocniczego zawodnika i innych osób, które przyznają się do błędów i chcą ujawnić naruszenie przepisów antydopingowych jest ważna dla czystego sportu.]

zawodnik lub inna osoba udzieli organizacji antydopingowej, organom prowadzącym postępowanie karne lub organom dyscyplinarnym organizacji zawodowej znaczącej pomocy (i) dzięki której organizacja antydopingowa wykryje lub stwierdzi naruszenie przepisów antydopingowych przez inną osobę; lub (ii) dzięki której organ prowadzący postępowanie karne lub organ dyscyplinarny organizacji zawodowej wykryje lub stwierdzi popełnienie przestępstwa lub naruszenie przepisów o działalności zawodowej przez inną osobę, a informacje dostarczone przez osobę udzielającą znaczącej pomocy zostaną udostępnione organizacji antydopingowej; lub (iii) dzięki której WADA wszczęła postępowanie przeciwko sygnatariuszowi, laboratorium akredytowanemu przez WADA lub jednostce zarządzającej paszportem zawodnika (określonej w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw) dotyczące nieprzestrzegania Kodeksu, standardu międzynarodowego lub dokumentu technicznego; lub (iv) dzięki której za zgodą WADA organ prowadzący postępowania karne wszczął postępowanie karne, lub organ dyscyplinarny organizacji zawodowej wszczął postępowanie o naruszenie przepisów o działalności zawodowej w związku z naruszeniem zasady uczciwości sportu w sposób inny niż poprzez doping. Po wydaniu postanowienia w postępowaniu odwoławczym zgodnie z art. 13 lub po upływie terminu złożenia odwołania organizacja antydopingowa, za zgodą WADA lub właściwej federacji międzynarodowej, może jedynie zawiesić część konsekwencji za to naruszenie.

Zakres zawieszenia kary dyskwalifikacji, która normalnie miałaby zastosowanie zależy od tego, jak poważne jest naruszenie przepisów antydopingowych popełnione przez zawodnika lub inną osobę oraz od wagi znaczącej pomocy udzielonej przez zawodnika lub tę osobę w działaniach na rzecz wyeliminowania zjawiska dopingu w sporcie, nieprzestrzegania Kodeksu i/lub naruszania zasad uczciwości sportu. Zawiesić można nie więcej niż trzy czwarte normalnie obowiązującej kary dyskwalifikacji. Jeżeli normalnie miałaby zastosowanie kara dożywotniej dyskwalifikacji to okres, który nie podlega zawieszeniu nie może być krótszy niż osiem lat. Do celów niniejszego ustępu okres dyskwalifikacji, który normalnie miałby zastosowanie nie obejmuje okresu dyskwalifikacji, który można by dodać na mocy artykułu 10.9.3.2.

Na wniosek zawodnika lub innej osoby, która chce udzielić znaczącej pomocy organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami umożliwi zawodnikowi lub tej osobie przekazanie organizacji antydopingowej informacji na podstawie umowy zapobiegającej utracie praw.

Jeżeli zawodnik lub inna osoba nie kontynuuje współpracy udzielając pełnej i rzetelnej znaczącej pomocy, która była podstawowym warunkiem zawieszenia konsekwencji, wówczas organizacja antydopingowa, która te konsekwencje zawiesiła przywróci je w pierwotnej formie. Od postanowienia organizacji antydopingowej o przywróceniu konsekwencji lub o nieprzywracaniu konsekwencji każda osoba uprawniona do wniesienia odwołania może je wnieść zgodnie z art. 13.

10.7.1.2 Aby dodatkowo zachęcić zawodników i inne osoby do udzielania znaczącej pomocy organizacjom antydopingowym, na prośbę organizacji antydopingowej odpowiedzialnej za proces zarządzania wynikami lub na prośbę zawodnika lub innej osoby, która popełniła lub której zarzuca się naruszenie przepisów antydopingowych lub inne naruszenie postanowień Kodeksu WADA może - na dowolnym etapie procesu zarządzania wynikami, również po postanowieniu w postępowaniu odwoławczym przewidzianym w art. 13 - wyrazić zgodę na uznane przez siebie za stosowne zawieszenie kary dyskwalifikacji oraz innych konsekwencji, które normalnie miałyby zastosowanie. W wyjątkowych okolicznościach WADA z uwagi na udzielenie znaczącej pomocy może wyrazić zgodę na zawieszenie kary dyskwalifikacji oraz innych konsekwencji w wymiarze większym niż określony w niniejszym artykule lub w ogóle zrezygnować z kary dyskwalifikacji, podania kary do publicznej wiadomości i/lub zezwolić na zatrzymanie nagrody pieniężnej lub anulowanie kar finansowych lub kosztów. Zgoda WADA udzielana jest z zastrzeżeniem możliwości przywrócenia konsekwencji określonych w niniejszym artykule. Niezależnie od postanowień art. 13 od decyzji WADA wydanej w kontekście niniejszego art. 10.7.1.2 nie przysługuje odwołanie.

10.7.1.3 Jeżeli organizacja antydopingowa z powodu udzielenia znaczącej pomocy zawiesi dowolną część kary, która normalnie miałyby zastosowanie, wówczas zawiadomienie o jej postanowieniu wraz z uzasadnieniem przekazywane jest innym organizacjom antydopingowym, którym przysługuje prawo odwołania na mocy art. 13.2.3 w sposób opisany w art. 14.2.

W wyjątkowych okolicznościach, w których WADA uzna, że byłoby to w najlepszym interesie walki z dopingiem WADA może upoważnić organizację antydopingową do zawierania właściwych umów o zachowaniu poufności, ograniczających lub opóźniających ujawnienie porozumienia o udzieleniu znaczącej pomocy lub też ujawnienie charakteru tej pomocy.

10.7.2 Przyznanie się do naruszenia przepisów antydopingowych przy braku innych dowodów

Jeżeli zawodnik lub inna osoba dobrowolnie przyzna się do naruszenia przepisów antydopingowych przed otrzymaniem powiadomienia o pobraniu próbki, której analiza mogłaby wykryć naruszenie przepisów antydopingowych (lub w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych innego niż określono w art. 2.1 - przed otrzymaniem pierwszego powiadomienia o naruszeniu zgodnie z art. 7), a w chwili tego przyznania się jest ono jedynym wiarygodnym dowodem naruszenia przepisów, wówczas okres kary dyskwalifikacji może zostać skrócony, ale nie więcej niż o połowę kary dyskwalifikacji, która normalnie miałaby zastosowanie⁶⁹.

10.7.3 Złagodzenie kary na mocy więcej niż jednego postanowienia

Jeżeli zawodnik lub inna osoba wykaże, że ma prawo do złagodzenia kary na mocy dwóch lub więcej spośród postanowień artykułów 10.5, 10.6 lub 10.7 wówczas przed skróceniem lub zawieszeniem kary na mocy art. 10.7 należy najpierw ustalić okres dyskwalifikacji, który miałby zastosowanie zgodnie z artykułami 10.2, 10.3, 10.5 i 10.6. Jeżeli zawodnik lub inna osoba wykaże, że ma prawo do złagodzenia lub zawieszenia kary dyskwalifikacji na mocy art. 10.7 wówczas kara dyskwalifikacji może być skrócona lub zawieszona, ale do wymiaru nie mniejszego niż jedna czwarta kary, która normalnie miałaby zastosowanie.

10.8 Porozumienia w ramach procesu zarządzania wynikami

10.8.1 Skrócenie okresu dyskwalifikacji o rok w przypadku niektórych rodzajów naruszenia przepisów antydopingowych, na podstawie wcześniejszego przyznania się do winy i przyjęcia kary

Jeżeli zawodnik lub inna osoba, po powiadomieniu przez organizację antydopingową o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych, które pociąga za sobą karę dyskwalifikacji na okres co najmniej czterech lat (w tym jakikolwiek okres dyskwalifikacji na mocy art. 10.4) przyzna się do tego naruszenia i przyjmie określony okres dyskwalifikacji w ciągu 20 dni od otrzymania powiadomienia o zarzucie naruszenia przepisów antydopingowych, wówczas określony przez organizację antydopingową okres dyskwalifikacji zawodnika lub tej osoby może zostać skrócony o rok. W przypadku, gdy zgodnie z niniejszym art. 10.8.1 okres dyskwalifikacji zawodnika lub innej osoby zostanie

⁶⁹ [Komentarz do art. 10.7.2: Artykuł ten ma być stosowany w sytuacjach, gdy zawodnik lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych, a żadna organizacja antydopingowa nie zdaje sobie sprawy, że mogło dojść do ich naruszenia. Artykułu tego nie należy stosować w okolicznościach, gdy zawodnik lub inna osoba przyznaje się do naruszenia przepisów antydopingowych z powodu przekonania, że może zostać przyłapaną na naruszeniu przepisów antydopingowych. Czas, o jaki skracana jest kara dyskwalifikacji zależy od stopnia prawdopodobieństwa przyłapania zawodnika lub innej osoby w sytuacji, gdyby nie przyznali się dobrowolnie].

skrócony o rok nie może on ulec żadnemu dalszemu skróceniu na podstawie jakiegokolwiek innego artykułu⁷⁰.

10.8.2 Porozumienie o rozstrzygnięciu sprawy

Jeżeli zawodnik lub inna osoba przyzna się do zarzuczonego jej przez organizację antydopingową naruszenia przepisów antydopingowych i zgadza się na konsekwencje, które akceptują według własnego uznania organizacja antydopingowa oraz WADA, wówczas: (a) okres dyskwalifikacji zawodnika lub innej osoby może zostać skrócony na podstawie oceny przez organizację antydopingową i WADA możliwości zastosowania artykułów 10.1 – 10.7 do stwierdzonego naruszenia przepisów antydopingowych; na podstawie stopnia ciężkości tego naruszenia, stopnia winy zawodnika lub innej osoby, a także tego, jak wcześnie zawodnik lub inna osoba przyzna się do naruszenia przepisów; (b) okres dyskwalifikacji może rozpocząć się już od dnia pobrania próbki lub od dnia, w którym po raz ostatni nastąpiło inne naruszenie przepisów antydopingowych. W każdym przypadku zastosowania tego artykułu zawodnik lub inna osoba musi jednak odbyć co najmniej połowę ustalonego okresu dyskwalifikacji, poczynając od daty przyjęcia przez zawodnika lub inną osobę nałożonej kary, lub poczynając od daty tymczasowego zawieszenia, które było następnie przestrzegane przez zawodnika lub inną osobę – przy czym obowiązuje data wcześniejsza. Decyzja WADA i organizacji antydopingowej o zawarciu lub też nie zawarciu porozumienia o rozstrzygnięciu sprawy, okres skrócenia kary dyskwalifikacji oraz data jej rozpoczęcia nie są kwestiami, o których decyduje lub które weryfikuje organ orzekający; kwestie te nie podlegają odwołaniu na podstawie art. 13.

Na wniosek zawodnika lub innej osoby, która dąży do zawarcia porozumienia o rozstrzygnięciu sprawy na podstawie niniejszego artykułu organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami umożliwi temu zawodnikowi lub innej osobie omówienie z tą organizacją możliwości przyznania się do naruszenia przepisów antydopingowych zasadzie umowy o wzajemnym nienaruszaniu praw⁷¹.

10.9 Naruszenia wielokrotne

⁷⁰ [Komentarz do art. 10.8.1: Jeżeli na przykład organizacja antydopingowa stwierdzi, że zawodnik naruszył art. 2.1 poprzez stosowanie sterydów anabolicznych i uzna, że obowiązujący okres kary dyskwalifikacji wynosi cztery lata, wówczas zawodnik może jednostronnie skrócić ten okres do trzech lat przyznając się do naruszenia i zgadzając się na trzyletnią dyskwalifikację w terminie określonym w niniejszym artykule, bez możliwości jego dalszego skrócenia. Sprawa zostaje wówczas rozwiązana bez potrzeby przeprowadzania rozprawy.]

⁷¹ [Komentarz do art. 10.8.2: Wszelkie czynniki łagodzące oraz obciążające przewidziane w art. 10 będą brane pod uwagę podczas decydowania o konsekwencjach, które zostaną określone w porozumieniu o rozstrzygnięciu sprawy i nie będą miały zastosowania gdziekolwiek poza warunkami tego porozumienia. W niektórych krajach karę dyskwalifikacji nakłada wyłącznie organ orzekający. W tych krajach organizacja antydopingowa nie ma uprawnień do określania konkretnego okresu dyskwalifikacji do celów przewidzianych w art. 10.8.1 ani też do wyrażania zgody na określony okres dyskwalifikacji zgodnie z art. 10.8.2. W tych okolicznościach artykuły 10.8.1 i 10.8.2 nie mają zastosowania, ale mogą być wzięte pod uwagę przez organ orzekający.]

10.9.1 Drugie lub trzecie naruszenie przepisów antydopingowych

10.9.1.1 W przypadku drugiego naruszenia przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę okres dyskwalifikacji jest równy dłuższemu z następujących okresów:

- a) sześć miesięcy; lub
- b) okres mieszczący się w zakresie pomiędzy:
 - (i) sumą okresu dyskwalifikacji za pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych i okresu dyskwalifikacji, który miałby normalnie zastosowanie za drugie naruszenie przepisów antydopingowych (traktowane tak, jakby było to naruszenie pierwsze), a
 - (ii) dwukrotnością okresu dyskwalifikacji, który miałby normalnie zastosowanie za drugie naruszenie przepisów antydopingowych (traktowane tak, jakby było to naruszenie pierwsze), przy czym okres dyskwalifikacji w tym przedziale określa się na podstawie całokształtu okoliczności oraz stopnia winy zawodnika lub innej osoby w przypadku drugiego naruszenia.

10.9.1.2 Karą za trzecie naruszenie przepisów antydopingowych jest zawsze dożywotnia dyskwalifikacja z wyjątkiem sytuacji, w której trzecie naruszenie spełnia warunki pozwalające odstąpić od nałożenia kary dyskwalifikacji lub skrócić ją na mocy art. 10.5 lub 10.6, lub też polega na naruszeniu określonym w art. 2.4. W takim przypadku kara dyskwalifikacji wynosi od ośmiu lat do dożywotniej dyskwalifikacji.

10.9.1.3 Okres dyskwalifikacji określony w artykułach 10.9.1.1 i 10.9.1.2 może ulec dalszemu skróceniu poprzez zastosowanie art. 10.7.

10.9.2 Naruszenie przepisów antydopingowych, w przypadku którego zawodnik lub inna osoba wykazali brak winy lub zaniedbania nie jest uznawane za naruszenie w rozumieniu art. 10.9. Ponadto naruszenie przepisów antydopingowych podlegające karze przewidzianej w art. 10.2.4.1 nie będzie uznawane za naruszenie w rozumieniu art. 10.9.

10.9.3 Dodatkowe przepisy dotyczące pewnych możliwych wielokrotnych naruszeń

10.9.3.1 Przy nakładaniu kar na mocy art. 10.9, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w artykułach 10.9.3.2 i 10.9.3.3 naruszenie przepisów antydopingowych uznawane jest za drugie naruszenie tylko wówczas, gdy organizacja antydopingowa wykaże, że zawodnik lub inna osoba

popęlnili kolejne naruszenie przepisów antydopingowych już po otrzymaniu powiadomienia przewidzianego w art. 7, lub po podjęciu przez organizację antydopingową rozsądnej próby powiadomienia o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych. Jeżeli organizacja antydopingowa nie jest w stanie tego wykazać naruszenia takie traktuje się łącznie jako jedno pierwsze naruszenie, a karę wymierza się biorąc pod uwagę naruszenie zagrożone surowszą karą, obejmującą zastosowanie postanowień o okolicznościach obciążających. Wyniki wszystkich zawodów, które odbyły się po wcześniejszym z naruszeń przepisów antydopingowych zostaną unieważnione zgodnie z art. 10.10⁷².

10.9.3.2 Jeżeli organizacja antydopingowa wykaże, że przed otrzymaniem powiadomienia zawodnik lub inna osoba popełnili odrębne naruszenie przepisów antydopingowych, które miało miejsce co najmniej 12 miesięcy przed pierwszym stwierdzonym naruszeniem lub też co najmniej 12 miesięcy po nim, wówczas okres dyskwalifikacji za to odrębne naruszenie oblicza się tak, jakby było to pojedyncze pierwsze naruszenie, zaś kara dyskwalifikacji za nie odbywana jest tuż po zakończeniu kary dyskwalifikacji za wcześniej stwierdzone naruszenie, a nie równocześnie z nią. W przypadku, gdy zastosowanie ma niniejszy art. 10.9.3.2 oba naruszenia łącznie będą uznawane do celów art. 10.9.1 za pojedyncze naruszenie.

10.9.3.3 Jeżeli organizacja antydopingowa wykaże, że zawodnik lub inna osoba dopuścili się naruszenia art. 2.5 w związku z procesem kontroli antydopingowej dotyczącej podstawowego stwierdzonego naruszenia przepisów antydopingowych, wówczas naruszenie art. 2.5 traktuje się jakby było to pojedyncze pierwsze naruszenie, zaś kara dyskwalifikacji za nie odbywana jest tuż po zakończeniu ewentualnej kary dyskwalifikacji za naruszenie podstawowe, a nie równocześnie z nią. W przypadku, gdy zastosowanie ma niniejszy art. 10.9.3.2 oba naruszenia łącznie będą uznawane do celów art. 10.9.1 za pojedyncze naruszenie.

10.9.3.4 Jeżeli organizacja antydopingowa wykaże, że podczas okresu dyskwalifikacji osoba popełniła drugie lub trzecie naruszenie przepisów antydopingowych, wówczas okresy dyskwalifikacji za te poszczególne naruszenia następują kolejno po sobie, a nie równocześnie.

10.9.4 Wielokrotne naruszenie przepisów antydopingowych w okresie dziesięciu lat

⁷² [Komentarz do art. 10.9.3.1: Tę samą zasadę stosuje się, gdy po nałożeniu kary organizacja antydopingowa odkryje fakty wskazujące na naruszenie przepisów antydopingowych, które nastąpiło przed powiadomieniem o pierwszym naruszeniu przepisów antydopingowych – w takiej np. sytuacji organizacja antydopingowa nakłada karę w oparciu o karę, którą można by nałożyć, gdyby kary za oba naruszenia były orzeczone w tym samym czasie, z uwzględnieniem okoliczności obciążających.]

Do celów art. 10.9 przyjmuje się, że naruszenia wielokrotne to takie, które nastąpiły w tym samym okresie dziesięcioletnim.

10.10 Unieważnienie wyników uzyskanych w zawodach rozgrywanych po pobraniu próbki lub po naruszeniu przepisów antydopingowych

Oprócz automatycznego unieważnienia na mocy art. 9 wyników osiągniętych w zawodach, podczas których badanie próbki dało wynik dodatni wszystkie inne wyniki uzyskane przez zawodnika w zawodach rozgrywanych między dniem pobrania próbki, której wynik był dodatni (bez względu na to, czy pobrano ją podczas zawodów czy poza zawodami) lub dniem popełnienia innego naruszenia przepisów antydopingowych, a dniem rozpoczęcia kary tymczasowego zawieszenia lub dyskwalifikacji ulegają, o ile zasady sprawiedliwości nie nakażą inaczej, unieważnieniu wraz ze wszystkimi tego konsekwencjami, w tym przypadkiem wszelkich medali, punktów i nagród⁷³.

10.11 Przecadek nagród pieniężnych

Organizacja antydopingowa lub inny sygnatariusz, któremu zwrócono nagrodę pieniężną odebraną zawodnikowi w związku z naruszeniem przepisów antydopingowych podejmie rozsądne działania w celu przekazania tej nagrody zawodnikom, którzy byliby do niej uprawnieni gdyby w zawodach nie uczestniczył zawodnik, któremu nagrodę odebrano. Federacja międzynarodowa może w swoich przepisach określić, czy ponownie rozdysponowane nagrody pieniężne będą uwzględniane przy tworzeniu jej rankingu zawodników⁷⁴.

10.12 Konsekwencje finansowe

Organizacje antydopingowe mogą w swoich przepisach określić proporcjonalny zwrot kosztów lub też kary finansowe za naruszenie przepisów antydopingowych. Organizacje antydopingowe mogą jednak nakładać kary finansowe jedynie w przypadku wcześniejszego nałożenia kary dyskwalifikacji na maksymalny okres, który w danym przypadku miałby normalnie zastosowanie. Kary finansowe mogą być nakładane wyłącznie przy zachowaniu zasady proporcjonalności. Zwrot kosztów przez zawodnika lub nałożenie na niego kary finansowej nie może stanowić podstawy do skrócenia kary dyskwalifikacji lub złagodzenia innej kary, która miałaby normalnie zastosowanie na mocy Kodeksu.

10.13 Początek okresu dyskwalifikacji

⁷³ [Komentarz do art. 10.10: Żaden przepis niniejszego Kodeksu nie wyklucza możliwości skorzystania przez niestosujących dopingu zawodników lub inne osoby poszkodowane w wyniku działań osoby, która naruszyła przepisy antydopingowe z przysługującego im normalnie prawa do żądania odszkodowania od takiej osoby].

⁷⁴ [Komentarz do art. 10.11: Celem tego artykułu nie jest nałożenie na organizację antydopingową lub innego sygnatariusza obowiązku podjęcia jakichkolwiek działań w celu odzyskania nagród pieniężnych, które uległy przypadkowi. Jeżeli organizacja antydopingowa zdecyduje się nie podejmować żadnych działań w celu odzyskania takich nagród, może ona przenieść swoje prawo do odzyskania tych pieniędzy na zawodnika(ów), którzy w innej sytuacji powinni byli te pieniądze otrzymać. „Rozsądne działania w celu przekazania tej nagrody” mogą obejmować wykorzystanie odzyskanych przypadłych nagród pieniężnych w sposób uzgodniony z federacją międzynarodową i jej zawodnikami.]

Jeżeli zawodnik już odbywa karę dyskwalifikacji za naruszenie przepisów antydopingowych, to każdy nowy okres dyskwalifikacji rozpoczyna się następnego dnia po zakończeniu bieżącego okresu dyskwalifikacji. W innych przypadkach, z wyjątkiem sytuacji opisanych poniżej, okres dyskwalifikacji rozpoczyna się w dniu wydania postanowienia o karze dyskwalifikacji przez organ orzekający, a jeżeli zrezygnowano z rozprawy lub rozprawa się nie odbywa to w dniu poddania się karze lub jej nałożenia w inny sposób.

10.13.1 Opóźnienia niezawinione przez zawodnika lub inną osobę

Jeżeli wystąpi znaczne opóźnienie w przeprowadzeniu rozprawy lub innych czynnościach związanych z kontrolą antydopingową, a zawodnik lub inna osoba wykaże, że opóźnienie to nie było spowodowane przez nich, wówczas organ nakładający karę dyskwalifikacji może określić, że kara rozpoczyna się wcześniej, nawet w dniu, w którym pobrano próbkę lub w dniu, w którym doszło do ostatniego innego naruszenia przepisów antydopingowych. Wszystkie wyniki uzyskane w zawodach odbywających się podczas okresu dyskwalifikacji, również nałożonej z mocą wsteczną zostają unieważnione⁷⁵.

10.13.2 Skrócenie kary o okres tymczasowego zawieszenia lub już odbytej kary dyskwalifikacji

10.13.2.1 Jeżeli zawodnik lub inna osoba stosuje się do nałożonej na nią kary tymczasowego zawieszenia, to okres tej kary podlega odliczeniu od okresu kary dyskwalifikacji, która została ostatecznie nałożona na tego zawodnika lub osobę. Jeżeli zawodnik lub inna osoba nie stosuje się do kary tymczasowego zawieszenia, to żadna część tej kary nie podlega odliczeniu od okresu kary dyskwalifikacji nałożonej na tego zawodnika lub osobę. Jeżeli kara dyskwalifikacji została nałożona na mocy postanowienia, od którego wniesiono później odwołanie, to okres już odbytej przez zawodnika kary odlicza się od okresu, który po odwołaniu pozostał jeszcze ewentualnie na niego nałożony.

10.13.2.2 Jeżeli zawodnik lub inna osoba dobrowolnie podda się karze tymczasowego zawieszenia, o której została powiadomiona pisemnie przez organizację antydopingową odpowiedzialną za zarządzanie wynikami, a następnie stosuje się do tej kary, to okres tej kary podlega odliczeniu od okresu kary dyskwalifikacji, która została ostatecznie nałożona na tego zawodnika lub osobę. Kopia dobrowolnego poddania się karze tymczasowego zawieszenia przez zawodnika lub inną osobę dostarczana jest niezwłocznie

⁷⁵ [Komentarz do art. 10.13.1: W przypadku naruszenia innego niż określono w art. 2.1 czas potrzebny organizacji antydopingowej na zebranie informacji wystarczających do stwierdzenia naruszenia przepisów antydopingowych może być długi, szczególnie gdy zawodnik lub inna osoba podejmują działania aby uniemożliwić wykrycie naruszenia. W takich okolicznościach nie należy stosować zapisu niniejszego artykułu, który pozwala na rozpoczęcie kary w terminie wcześniejszym].

wszystkim stronom, które są uprawnione do otrzymania powiadomienia o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z art. 14.1⁷⁶.

- 10.13.2.3 Okresu przed wejściem w życie kary tymczasowego zawieszenia, która została nałożona na zawodnika lub której poddał się on dobrowolnie nie odlicza się od okresu kary dyskwalifikacji - bez względu na to, czy zawodnik podjął decyzję o wycofaniu się ze współzawodnictwa czy został zawieszony przez swój zespół.
- 10.13.2.4 W sportach zespołowych, gdy karę dyskwalifikacji nałożono na cały zespół, a zasada sprawiedliwości nie wymaga inaczej kara ta rozpoczyna się w dniu wydania ostatecznego postanowienia o niej przez organ orzekający na rozprawie, a jeżeli zrezygnowano z rozprawy to w dniu poddania się tej karze lub jej nałożenia w inny sposób. Od łącznego okresu kary dyskwalifikacji odlicza się okres kary tymczasowego zawieszenia, która została nałożona na zespół lub której poddał się on dobrowolnie.

10.14 Status osoby objętej karą dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia

- 10.14.1 Zakaz uczestnictwa w zawodach podczas kary dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia

Żaden zawodnik ani inna osoba, na którą nałożono karę dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia nie może podczas tej kary uczestniczyć w jakimkolwiek charakterze w zawodach sportowych ani prowadzić działań (innych niż w ramach zatwierdzonych programów edukacji antydopingowej lub programów resocjalizacyjnych), które zatwierdza lub organizuje jakikolwiek sygnatariusz, organizacja członkowska sygnatariusza, albo też klub lub inna organizacja zrzeszona w organizacji członkowskiej sygnatariusza ani w zawodach, które zatwierdza lub organizuje jakakolwiek liga zawodowa, organizator wydarzeń sportowych szczebla międzynarodowego lub krajowego, ani też w jakichkolwiek związanych ze sportem działaniach na szczeblu wyczynowym lub krajowym, które są finansowane przez agencję rządową⁷⁷.

⁷⁶ [Komentarz do art. 10.13.2.2: Dobrowolne poddanie się przez zawodnika karze tymczasowego zawieszenia nie jest równoznaczne z przyznaniem się przez zawodnika do winy i nie może być w żaden sposób wykorzystywane do wyciągania wniosków niekorzystnych dla zawodnika].

⁷⁷ [Komentarz do art. 10.14.1: Z zastrzeżeniem postanowień poniższego art. 10.14.2 zawodnik odbywający karę dyskwalifikacji nie może na przykład uczestniczyć w obozie treningowym, zawodach pokazowych czy ćwiczeniach, które są organizowane przez jego związek sportowy lub klub będący członkiem tego związku, albo które są finansowane przez agencję rządową. Ponadto zawodnik odbywający karę dyskwalifikacji nie może bez narażania się na konsekwencje opisane w art. 10.14.3 uczestniczyć w zawodach organizowanych przez ligę zawodową niebędącą sygnatariuszem (np. krajowa liga hokejowa, liga krajowego związku koszykówki itp.), ani w wydarzeniach sportowych organizowanych przez niebędącego sygnatariuszem organizatora międzynarodowych lub krajowych wydarzeń sportowych. Pojęcie „działania” obejmuje na przykład czynności administracyjne, takie jak pełnienie funkcji oficjalnego funkcjonariusza, dyrektora, funkcjonariusza, pracownika lub wolontariusza organizacji opisanej w tym artykule. Kara dyskwalifikacji nałożona w jednej dyscyplinie sportu będzie uznawana w innych dyscyplinach (por. art. 15.1 Automatyczna moc wiążąca postanowień). Podczas odbywania kary dyskwalifikacji zawodnik lub inna osoba nie może w żadnym momencie pracować w charakterze trenera ani innego członka personelu pomocniczego zawodnika, a takie postępowanie może dodatkowo skutkować naruszeniem art. 2.10 przez

Zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono karę dyskwalifikacji dłuższą niż cztery lata może po zakończeniu tej kary uczestniczyć jako zawodnik w lokalnych wydarzeniach sportowych, które nie są organizowane za zgodą sygnatariusza Kodeksu lub jego podmiotu członkowskiego i które nie podlegają ich regulacjom, ale tylko pod warunkiem, że ranga tych lokalnych wydarzeń sportowych nie pozwala zawodnikowi lub innej osobie zakwalifikować się bezpośrednio lub pośrednio do uczestnictwa (i zdobywania punktów) w zawodach o randze mistrzostw kraju lub w międzynarodowym wydarzeniu sportowym i nie wiąże się ze współpracą zawodnika lub tej osoby w jakiegokolwiek roli z osobami chronionymi.

Zawodnik lub inna osoba odbywająca karę dyskwalifikacji w dalszym ciągu podlega obowiązkowi badań oraz wszelkim wymaganiom organizacji antydopingowej dotyczącym wskazania miejsca pobytu.

10.14.2 Wznowienie treningów

W drodze wyjątku od art. 10.14.1 zawodnik podczas krótszego z dwóch okresów: (1) ostatnie dwa miesiące odbywanej kary dyskwalifikacji, lub (2) okres po odbyciu trzech czwartych kary dyskwalifikacji może wznowić treningi z zespołem lub korzystać z pomieszczeń i wyposażenia klubu lub innej organizacji, która jest zrzeszona w organizacji członkowskiej sygnatariusza⁷⁸.

10.14.3 Naruszenie zakazu uczestnictwa podczas odbywania kary dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia

Jeżeli zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono karę dyskwalifikacji naruszy opisany w art. 10.14.1 zakaz uczestnictwa w zawodach podczas okresu dyskwalifikacji, to wyniki uzyskane podczas takich zawodów zostają unieważnione, a od dnia zakończenia pierwotnej kary dyskwalifikacji rozpoczyna bieg nowa kara dyskwalifikacji, której okres jest równy karze pierwotnej. Nowy okres dyskwalifikacji, w tym obejmujący karę nagany bez okresu dyskwalifikacji, może zostać zmieniony w zależności od stopnia winy zawodnika lub innej osoby oraz okoliczności sprawy. Ustalenie, czy zawodnik lub inna osoba naruszyli zakaz uczestnictwa i czy zmiana kary jest właściwa leży w gestii organizacji antydopingowej, której proces zarządzania wynikami doprowadził do nałożenia pierwotnej kary dyskwalifikacji. Od postanowienia tego przysługuje odwołanie na mocy art. 13.

takiego zawodnika. Żadne osiągnięcia uzyskane w okresie dyskwalifikacji nie będą uznawane przez sygnatariusza ani jego krajowe związki sportowe do jakichkolwiek celów.]

⁷⁸ [Komentarz do art. 10.14.2: W wielu sportach zespołowych i niektórych sportach indywidualnych (np. skoki narciarskie i gimnastyka) zawodnik nie jest w stanie skutecznie trenować samodzielnie, aby być gotowym do udziału w zawodach po zakończeniu nałożonej na niego kary dyskwalifikacji. W okresie treningowym opisanym w niniejszym artykule zawodnik podczas obowiązywania takiej kary nie może uczestniczyć w zawodach ani prowadzić innych niż trening działań opisanych w art. 10.12.1].

Jeżeli podczas odbywania kary tymczasowego zawieszenia zawodnik lub inna osoba naruszy opisany w art. 10.14.1 zakaz uczestnictwa wówczas okres już odbytej kary tymczasowego zawieszenia nie będzie w żadnym przypadku odliczany, a wyniki uzyskane podczas takich zawodów będą unieważnione.

Jeżeli osoba z personelu pomocniczego zawodnika lub inna osoba pomaga komuś w naruszeniu zakazu uczestnictwa w zawodach podczas kary dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia, to organizacja antydopingowa posiadająca uprawnienia wobec takiej osoby może na nią nałożyć karę na mocy art. 2.9.

10.14.4 Wstrzymanie pomocy finansowej podczas kary dyskwalifikacji

W przypadku naruszenia przepisów antydopingowych, przy którym nie przysługuje złagodzona kara przewidziana art. 10.5 lub 10.6 sygnatariusze, organizacje członkowskie sygnatariuszy i rządy wstrzymują część lub całość związanej ze sportem pomocy finansowej lub innych świadczeń otrzymywanych przez osobę, która dopuściła się naruszenia.

10.15 Automatyczne podanie kary do publicznej wiadomości

Obowiązkowym elementem każdej kary jest jej automatyczne podanie do publicznej wiadomości zgodnie z art. 14.3.

ARTYKUŁ 11 KONSEKWENCJE WOBEC ZESPOŁÓW

11.1 Badania w sportach zespołowych

Jeżeli w sporcie zespołowym więcej niż jeden członek zespołu otrzyma na mocy art. 7 powiadomienie o naruszeniu przepisów antydopingowych w związku z wydarzeniem sportowym, wówczas organ zarządzający tym wydarzeniem przeprowadza podczas niego ukierunkowane badania zespołu.

11.2 Konsekwencje w sportach zespołowych

Jeżeli w sporcie zespołowym stwierdzono, że więcej niż dwóch członków zespołu naruszyło przepisy antydopingowe podczas wydarzenia sportowego, wówczas organ zarządzający tym wydarzeniem nakłada na ten zespół odpowiednią karę (np. utrata punktów, dyskwalifikacja z udziału w zawodach lub wydarzeniu sportowym, inna kara) niezależnie od wszelkich kar nałożonych na poszczególnych zawodników, którzy naruszyli przepisy antydopingowe.

11.3 Możliwość wprowadzenia surowszych konsekwencji w sportach zespołowych przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym lub federację międzynarodową

Organ zarządzający wydarzeniem sportowym może w regulaminie wydarzenia określić surowsze konsekwencje w sportach zespołowych, niż określono w art. 11.2⁷⁹. Podobnie federacja międzynarodowa może przyjąć przepisy nakładające we właściwych dla niej sportach zespołowych surowsze konsekwencje niż określono w art. 11.2.

ARTYKUŁ 12 KARY NAKŁADANE PRZEZ SYGNATARIUSZY NA INNE ORGANY SPORTOWE

Każdy sygnatariusz przyjmie przepisy nakładające na każdą ze swoich członkowskich oraz na wszystkie inne podległe mu organy sportowe obowiązek przestrzegania, wdrażania, utrzymywania w mocy i egzekwowania Kodeksu w zakresie kompetencji danej organizacji lub organu. Sygnatariusz, który uzyska informację o nieprzestrzeganiu tego obowiązku przez którąś z podległych mu organizacji członkowskich lub innych organów sportowych podejmie odpowiednie działania wobec tej organizacji lub organu⁸⁰. Działania i przepisy sygnatariusza będą uwzględniały w szczególności możliwość dyskwalifikacji wszystkich lub niektórych członków tej organizacji lub organu z udziału w konkretnych lub wszystkich wydarzeniach sportowych, odbywających się w określonym czasie⁸¹.

ARTYKUŁ 13 ZARZĄDZANIE WYNIKAMI: ODWOŁANIA⁸²

13.1 Postanowienia, od których przysługuje odwołanie

Od postanowień, które wydano na mocy Kodeksu lub przyjętych na jego podstawie przepisów przysługuje odwołanie zgodnie z art. 13.2 - 13.4 lub w innym trybie określonym w Kodeksie lub standardach międzynarodowych. Postanowienia, od których wniesiono odwołanie pozostają w mocy podczas postępowania odwoławczego, chyba że organ odwoławczy postanowi inaczej.

13.1.1 Nieograniczony zakres oceny sprawy

Zakres oceny sprawy po wniesieniu odwołania obejmuje wszystkie istotne dla sprawy zagadnienia i nie ogranicza się jedynie do zagadnień, które poddał

⁷⁹ [Komentarz do art. 11.3: Na przykład Międzynarodowy Komitet Olimpijski może wprowadzić przepisy wymagające dyskwalifikacji zespołu z Igrzysk Olimpijskich w przypadku popełnienia mniejszej liczby naruszeń przepisów antydopingowych podczas Igrzysk].

⁸⁰ [Komentarz do art. 12: Celem tego artykułu nie jest nałożenie na sygnatariusza obowiązku aktywnego monitorowania każdej ze swoich organizacji członkowskich pod kątem przypadków nieprzestrzegania Kodeksu lecz jedynie to, aby sygnatariusz podejmował działania, gdy otrzyma informację się o takich czynach.]

⁸¹ [Komentarz do art. 12: Artykuł ten jasno stanowi, że Kodeks nie ogranicza żadnych praw organizacji do podejmowania jakichkolwiek innych istniejących środków dyscyplinarnych. Kary wobec sygnatariuszy za nieprzestrzeganie Kodeksu opisano w art. 24.1.]

⁸² [Komentarz do art. 13: Celem Kodeksu jest rozstrzygnięcie wszelkich spraw związanych ze zwalczaniem dopingiem przez sprawiedliwe i przejrzyste procedury wewnętrzne, przewidujące możliwość odwołania. Postanowienia w sprawach dotyczących walki z dopingiem, wydawane przez organizacje antydopingowe są przejrzyste omówione w art. 14. Określone osoby i organizacje, w tym WADA mają możliwość wniesienia odwołania od tych postanowień. Zwraca się uwagę, że definicja zainteresowanych osób i organizacji uprawnionych do wniesienia odwołania zgodnie z art. 13 nie obejmuje zawodników ani właściwych dla nich związków sportowych, które mogłyby skorzystać na dyskwalifikacji innego zawodnika].

ocenie organ pierwszej instancji. Każda ze stron w postępowaniu odwoławczym może przedstawiać dowody, argumenty prawne i roszczenia, których nie podniesiono podczas rozprawy przed organem pierwszej instancji, o ile ich źródłem jest ta sama przyczyna postępowania i ogólnie te same fakty lub okoliczności podnoszone lub analizowane podczas rozprawy przed organem pierwszej instancji⁸³.

13.1.2 Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu nie musi uwzględniać rozstrzygnięć, od których wniesiono odwołanie.

Podejmując decyzję Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu nie musi uwzględniać intencji organu, od którego postanowienia wnoszone jest odwołanie⁸⁴.

13.1.3 WADA nie musi wyczerpać wewnętrznych środków odwoławczych⁸⁵

Jeżeli WADA jest uprawniona do wniesienia odwołania zgodnie z art. 13, a żadna inna strona nie odwołała się od ostatecznego postanowienia wydanego w postępowaniu prowadzonym przez organizację antydopingową, wówczas WADA może odwołać się od tego postanowienia bezpośrednio do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu bez konieczności wyczerpania innych środków przewidzianych regulaminem organizacji antydopingowej.

13.2 Odwołania od postanowień: stwierdzających naruszenie przepisów antydopingowych; nakładających konsekwencje lub karę tymczasowego zawieszenia; dotyczących egzekwowania postanowień lub posiadania uprawnień

Od postanowienia o naruszeniu przepisów antydopingowych; postanowienia o nałożeniu kary lub nienałożeniu kary za naruszenie przepisów antydopingowych; postanowienia stwierdzającego, że nie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych; postanowienia stwierdzającego, że postępowanie w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych nie może być kontynuowane z przyczyn proceduralnych (w tym na przykład z powodu przedawnienia); decyzji WADA o utrzymaniu w mocy wymogu przesłania powiadomienia z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem, zgodnie z art. 5.6.1 przez zawodnika, który wycofał się ze współzawodnictwa i chce do niego wrócić; decyzji WADA przekazującej uprawnienia do zarządzania wynikami zgodnie z art. 7.1 Kodeksu; postanowienia organizacji antydopingowej o nietraktowaniu niekorzystnego wyniku analizy lub wyniku

⁸³ [Komentarz do art. 13.1.1: Zmiany językowe nie mają na celu merytorycznej zmiany treści Kodeksu z roku 2015, ale jej wyjaśnienie. Jeżeli na przykład zawodnik podczas rozprawy przed organem pierwszej instancji został oskarżony jedynie o manipulowanie, ale jego działanie można też zakwalifikować jako współudział to strona wnosząca odwołanie może w postępowaniu odwoławczym żądać nałożenia na zawodnika kary zarówno za manipulowanie, jak i za współudział.]

⁸⁴ [Komentarz do art. 13.1.2: Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu prowadzi postępowanie de novo (od początku). Wcześniejsze postępowanie nie ogranicza materiału dowodowego ani nie ma znaczenia dla rozprawy przed Trybunałem Arbitrażowym ds. Sportu].

⁸⁵ [Komentarz do art. 13.1.3: Jeżeli orzeczenie wydano przed końcowym etapem postępowania przed organizacją antydopingową (np. podczas pierwszej rozprawy), a żadna strona nie wniosła przewidzianego regulaminem organizacji antydopingowej odwołania do organu wyższej instancji, WADA może pominąć pozostałe kroki przewidziane regulaminem organizacji antydopingowej i odwołać się bezpośrednio do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu].

nietypowego jako naruszenia przepisów antydopingowych lub postanowienia o nieściganiu naruszenia przepisów antydopingowych po przeprowadzeniu postępowania zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami; postanowienia o nałożeniu lub zniesieniu kary tymczasowego zawieszenia na podstawie wstępnej rozprawy; (postanowienia o) nieprzestrzeganiu art. 7.4 przez organizację antydopingową; postanowienia stwierdzającego, że organizacja antydopingowa nie ma uprawnień do orzekania w przypadku zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych lub nałożenia konsekwencji; postanowienia o zawieszeniu lub niezawieszeniu konsekwencji lub o przywróceniu lub nieprzywróceniu konsekwencji zgodnie z art. 10.7.1; postanowienia o nieprzestrzeganiu artykułów 7.1.4 i 7.1.5; postanowienia o nieprzestrzeganiu art. 10.8.1; postanowienia wydanego na mocy art. 10.14.3; postanowienia organizacji antydopingowej o niewykonaniu decyzji innej organizacji antydopingowej zgodnie z art. 15; postanowienia o nieprzestrzeganiu art. 27.3 - przysługuje odwołanie wyłącznie w trybie określonym w niniejszym art. 13.2.

13.2.1 Odwołania dotyczące zawodników klasy międzynarodowej lub międzynarodowych wydarzeń sportowych

Od postanowień w sprawach związanych z uczestnictwem w międzynarodowych wydarzeniach sportowych oraz w sprawach dotyczących zawodników klasy międzynarodowej przysługuje odwołanie wyłącznie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu⁸⁶.

13.2.2 Odwołania dotyczące innych zawodników lub innych osób

W sprawach, do których nie stosuje się art. 13.2.1, od wydanego postanowienia można wnieść odwołanie do organu odwoławczego zgodnie z przepisami krajowej organizacji antydopingowej. Przepisy takie muszą uwzględniać następujące zasady:

- przeprowadzenie rozprawy w szybkim terminie;
- przeprowadzenie rozprawy przez sprawiedliwy, bezstronny, zachowujący niezależność operacyjną oraz niezależny od innych instytucji zespół orzekający;
- prawo do adwokata działającego na koszt osoby, którą reprezentuje; oraz
- wydanie w szybkim terminie postanowienia wraz z uzasadnieniem w formie pisemnej.

Jeżeli w czasie składania odwołania nie istnieje żaden dostępny organ spełniający powyższe warunki, zawodnik lub inna osoba ma prawo wnieść odwołanie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu.

⁸⁶ [Komentarz do art. 13.2.1: Orzeczenia Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu są ostateczne i wiążące z wyjątkiem przypadków, gdy prawo wymaga ponownego rozpatrzenia kwestii anulowania lub wykonania orzeczenia wydanego w postępowaniu arbitrażowym].

13.2.3 Osoby uprawnione do wniesienia odwołania

13.2.3.1 Odwołania dotyczące zawodników klasy międzynarodowej lub międzynarodowych wydarzeń sportowych

W przypadkach określonych w art. 13.2.1 następujące strony mają prawo do wniesienia odwołania do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu: (a) zawodnik lub inna osoba, w stosunku do której wydano zaskarżone postanowienie; (b) druga strona sprawy, w której wydano postanowienie; (c) właściwa federacja międzynarodowa; (d) krajowa organizacja antydopingowa kraju zamieszkania danej osoby lub kraju, którego obywatelstwo lub licencję posiada; (e) odpowiednio Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, gdy postanowienie może mieć skutki związane z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi, w tym dotyczyć prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA.

13.2.3.2 Odwołania dotyczące innych zawodników lub innych osób

W przypadkach określonych w art. 13.2.2 następujące strony mają prawo do wniesienia odwołania do krajowego organu odwoławczego: (a) zawodnik lub inna osoba, w stosunku do której wydano zaskarżone postanowienie; (b) druga strona sprawy, w której wydano postanowienie; (c) właściwa federacja międzynarodowa; (d) krajowa organizacja antydopingowa kraju zamieszkania danej osoby lub kraju, którego obywatelstwo lub licencję posiada; (e) Międzynarodowy Komitet Olimpijski lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, gdy postanowienie może mieć skutki związane z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi, w tym dotyczyć prawa do uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich; oraz (f) WADA. W sprawach przewidzianych w art. 13.2.2 prawo do wniesienia odwołania do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu od postanowienia organu odwoławczego szczebla krajowego przysługuje także WADA, Międzynarodowemu Komitetowi Olimpijskiemu, Międzynarodowemu Komitetowi Paraolimpijskiemu oraz właściwym federacjom międzynarodowym. Każda strona wnosząca odwołanie ma prawo uzyskania od Trybunału pomocy w otrzymaniu odpowiednich informacji od organizacji antydopingowej, od postanowienia której wnoszone jest odwołanie a takie informacje, jeżeli Trybunał tak postanowi, muszą być przekazane.

13.2.3.3 Obowiązek powiadomienia

Wszystkie strony odwołania do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu muszą zapewnić, że WADA i każda inna strona uprawniona do wniesienia odwołania zostaną w szybkim terminie powiadomione o wniesionym odwołaniu.

13.2.3.4 Termin na wniesienie odwołania przez strony inne niż WADA

Termin na wniesienie odwołania przez strony inne niż WADA jest określony w regulaminie organizacji antydopingowej prowadzącej proces zarządzania wynikami.

13.2.3.5 Termin na wniesienie odwołania przez WADA

WADA może wnieść odwołanie w ciągu:

- (a) dwudziestu jeden dni od ostatniego dnia, w którym jakakolwiek inna strona miała prawo wnieść odwołanie;
 - lub
 - (b) dwudziestu jeden dni od dnia otrzymania pełnej dokumentacji sprawy, której dotyczy kwestionowane postanowienie⁸⁷;
- przy czym obowiązuje późniejszy z tych terminów.

13.2.3.6 Odwołanie od kary tymczasowego zawieszenia

Niezależnie od pozostałych postanowień niniejszego Kodeksu jedyną osobą, której przysługuje odwołanie od nałożonej kary tymczasowego zawieszenia jest zawodnik lub inna osoba, na którą nałożono tę karę.

13.2.4 Odwołania wzajemne i inne dalsze możliwe odwołania⁸⁸

Odwołania wzajemne oraz inne dalsze odwołania, wnoszone przez dowolną stronę pozwaną w sprawie rozpatrywanej przez Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu na mocy Kodeksu są dozwolone. Strona mająca prawo do wniesienia odwołania na mocy niniejszego art. 13 musi wnieść odwołanie wzajemne lub dalsze odwołanie najpóźniej w terminie udzielenia odpowiedzi przez stronę.

13.3 Niewydanie postanowienia w terminie przez organizację antydopingową⁸⁹

⁸⁷ [Komentarze do art. 13.2.3: Niezależnie od tego, czy chodzi o termin na wniesienie odwołania określony regulaminem Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu czy też termin określony w art. 13.2.3, termin taki rozpoczyna bieg dopiero po otrzymaniu postanowienia. Dlatego też nie można uznać, że prawo do wniesienia odwołania wygasło, jeżeli strona nie otrzymała postanowienia.]

⁸⁸ [Komentarz do art. 13.2.4: Niniejsze postanowienie jest konieczne gdyż od 2011 r. przepisy Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu nie dają zawodnikowi prawa do wniesienia odwołania wzajemnego jeżeli organizacja antydopingowa wnieśli odwołanie od postanowienia po upływie terminu na wniesienie odwołania przez zawodnika. Niniejsze postanowienie zezwala na pełną rozprawę przy udziale wszystkich stron].

⁸⁹ [Komentarz do art. 13.3: Biorąc pod uwagę odmienne okoliczności każdego śledztwa w sprawie naruszenia przepisów antydopingowych, każdego procesu zarządzania wynikami oraz każdej rozprawy nie jest możliwe ustalenie konkretnego terminu, w

Jeżeli w rozsądnym terminie wskazanym przez WADA organizacja antydopingowa nie wyda postanowienia stwierdzającego, czy w konkretnej sprawie doszło do naruszenia przepisów antydopingowych, wówczas WADA może wnieść odwołanie bezpośrednio do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu tak, jak gdyby organizacja antydopingowa stwierdziła brak naruszenia przepisów antydopingowych. Jeżeli skład orzekający Trybunału stwierdzi, że doszło do naruszenia przepisów antydopingowych i że WADA działała w sposób rozsądny wnosząc odwołanie bezpośrednio do Trybunału, wówczas organizacja antydopingowa zwraca WADA poniesione przez nią w związku z tym odwołaniem koszty i honoraria prawników.

13.4 Odwołania od decyzji przyznającej lub odmawiającej przyznania wyłączenia dla celów terapeutycznych

Od decyzji przyznających lub odmawiających przyznania wyłączenia dla celów terapeutycznych przysługuje odwołanie wyłącznie w sposób przewidziany w art. 4.4.

13.5 Powiadomianie o postanowieniu w sprawie odwołania

Każda organizacja antydopingowa, która jest stroną w postępowaniu odwoławczym niezwłocznie przekazuje, w sposób przewidziany w art. 14.2, podjęte w tym postępowaniu postanowienie zawodnikowi lub innej osobie oraz innym organizacjom antydopingowym, które miałyby prawo do wniesienia odwołania na mocy art. 13.2.3.

13.6 Odwołania od postanowień wydanych zgodnie z artykułem 24.1

Powiadomienie, które nie zostało zakwestionowane, a zatem stało się ostatecznym postanowieniem w rozumieniu art. 24.1, stwierdzającym nieprzestrzeganie Kodeksu przez sygnatariusza, nakładającym na niego konsekwencje z tego tytułu oraz określającym warunki przywrócenia zgodności z Kodeksem może zostać zaskarżone do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu zgodnie z Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy.

13.7 Odwołania od decyzji zawieszającej lub cofającej akredytację laboratorium

Od decyzji WADA o zawieszeniu lub cofnięciu akredytacji udzielonej laboratorium przez WADA przysługuje odwołanie wyłącznie do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu, które może być wniesione jedynie przez to laboratorium.

którym organizacja antydopingowa musi wydać postanowienie, od którego WADA będzie mogła odwołać się bezpośrednio do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu. Przed wniesieniem odwołania WADA skonsultuje się jednak z organizacją antydopingową umożliwiając jej wyjaśnienie z jakiego powodu nie wydała jeszcze postanowienia. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uniemożliwia federacji międzynarodowej wprowadzenia przepisów, na mocy których może ona przejmować uprawnienia wobec spraw, w których proces zarządzania wynikami, prowadzony przez jeden z krajowych związków sportowych będących jej członkiem, został w niewłaściwy sposób opóźniony].

ARTYKUŁ 14 POUFNOŚĆ I SPRAWOZDAWCZOŚĆ

Zasady koordynowania wyników badań antydopingowych, zachowania przejrzystości i odpowiedzialności oraz poszanowania prywatności zawodników i innych osób są następujące:

14.1 Informacje dotyczące niekorzystnych wyników analizy, nietypowych wyników analizy i innych zarzucanych naruszeń przepisów antydopingowych

14.1.1 Powiadamianie zawodników i innych osób o naruszeniu przepisów antydopingowych

Forma i sposób powiadamiania o zarzucie naruszenia przepisów antydopingowych są zgodne z przepisami organizacji antydopingowej odpowiedzialnej za proces zarządzania wynikami.

14.1.2 Powiadamianie krajowych organizacji antydopingowych, federacji międzynarodowych i WADA o naruszeniu przepisów antydopingowych

Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za proces zarządzania wynikami powiadamia krajową organizację antydopingową zawodnika, federację międzynarodową i WADA o zarzutach naruszenia przepisów antydopingowych równocześnie z powiadomieniem zawodnika lub innej osoby.

14.1.3 Treść powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych

W powiadomieniu należy podać: imię i nazwisko zawodnika, kraj, sport i dyscyplinę w ramach danego sportu, poziom zawodnika, informację o tym, czy badanie przeprowadzono podczas zawodów czy poza zawodami, datę pobrania próbki oraz wynik analizy podany przez laboratorium, a także inne informacje zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu badań i śledztw lub, w przypadku powiadomienia o naruszeniu przepisów antydopingowych innych niż określone w art. 2.1 należy podać naruszony przepis antydopingowy oraz podstawę zarzutu o naruszeniu.

14.1.4 Sprawozdania ze stanu postępowań

Z wyjątkiem postępowań, które nie zakończyły się powiadomieniem o naruszeniu przepisów antydopingowych, przekazanym zgodnie z art. 14.1.1, organizacje antydopingowe, o których mowa w art. 14.1.2 są informowane na bieżąco o aktualnym stanie i wynikach każdej oceny lub postępowań prowadzonych zgodnie z artykułami 7, 8 lub 13 oraz bezzwłocznie otrzymują pisemne uzasadnienia lub postanowienia wyjaśniające sposób rozstrzygnięcia sprawy.

14.1.5 Poufność

Do czasu podania informacji do publicznej wiadomości zgodnie z art. 14.3 przez organizację antydopingową odpowiedzialną za proces zarządzania wynikami organizacje otrzymujące informacje nie mogą ich ujawniać żadnym osobom poza tymi, które muszą się z takimi informacjami zapoznać (do których zalicza się odpowiedni personel właściwego Krajowego Komitetu Olimpijskiego, krajowego związku sportowego oraz zespół w przypadku sportów zespołowych)⁹⁰.

14.2 Powiadomienia w sprawach o naruszenie przepisów antydopingowych, o nieprzestrzeganie kary dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia oraz wnioski o wydanie akt sprawy

- 14.2.1 Postanowienia w sprawach dotyczących naruszenia przepisów antydopingowych, naruszenia zakazu startów lub tymczasowego zawieszenia, wydane zgodnie z artykułami 7.6, 8.4, 10.5, 10.6, 10.7, 10.14.3 lub 13.5 powinny zawierać pełne uzasadnienie, a w stosownych przypadkach także wyjaśnienie dlaczego nie nałożono maksymalnej możliwej kary. W przypadku, gdy postanowienie zostanie wydane w języku innym niż angielski lub francuski organizacja antydopingowa dołączy streszczenie postanowienia i uzasadnienia w języku angielskim lub francuskim.
- 14.2.2 Organizacja antydopingowa mająca prawo do wniesienia odwołania od postanowienia otrzymanego zgodnie z art. 14.2.1 może w ciągu piętnastu dni od otrzymania postanowienia złożyć wnioski o wydanie wszystkich akt sprawy będącej jego przedmiotem.

14.3 Podanie do publicznej wiadomości

- 14.3.1 Gdy powiadomienie zostanie przekazane zawodnikowi lub innej osobie zgodnie z Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami, a także właściwym organizacjom antydopingowym zgodnie z art. 14.1.2, wówczas organizacja antydopingowa odpowiedzialna za zarządzanie wynikami w danej sprawie może podać do publicznej wiadomości tożsamość każdego zawodnika lub innej osoby powiadomionej o możliwym naruszeniu przepisów antydopingowych, substancję zabronioną lub metodę zabronioną, charakter naruszenia oraz to, czy zawodnik lub inna osoba podlega tymczasowemu zawieszeniu.
- 14.3.2 W terminie nie dłuższym niż dwadzieścia dni od: postanowienia wydanego w postępowaniu odwoławczym, o którym mowa w art. 13.2.1 lub 13.2.2; odstąpienia od odwołania; odstąpienia od prawa do rozprawy zgodnie z art. 8; niezakwestionowania w terminie, z innych powodów, zarzutu naruszenia

⁹⁰ [Komentarz do art. 14.1.5: Każda organizacja antydopingowa określi w swoich przepisach antydopingowych procedury ochrony informacji poufnych, a także prowadzenia postępowań i nakładania kar w przypadku nieuprawnionego ujawnienia informacji poufnych przez pracownika lub przedstawiciela agencji antydopingowej].

przepisów antydopingowych; rozwiązania sprawy na podstawie art. 10.8; albo też nałożenia nowej kary dyskwalifikacji lub udzielenia nagany zgodnie z art. 10.14.3 - organizacja antydopingowa odpowiedzialna za proces zarządzania wynikami musi podać do wiadomości publicznej swoje rozstrzygnięcie w sprawie o stosowanie dopingu, wskazując dyscyplinę sportu, naruszony przepis antydopingowy, tożsamość zawodnika lub innej osoby winnej naruszenia przepisów antydopingowych, substancję zabronioną lub w stosownych przypadkach metodę zabronioną, a także nałożone konsekwencje. Ta sama organizacja antydopingowa musi także podać do publicznej wiadomości w ciągu dwudziestu dni rozstrzygnięcie w postępowaniu odwoławczym dotyczącym naruszenia przepisów antydopingowych, w tym informacje określone powyżej⁹¹.

- 14.3.3 W przypadku: naruszenia przepisów antydopingowych stwierdzonego w postanowieniu wydanym na skutek odwołania, o którym mowa w art. 13.2.1 lub 13.2.2 lub też odstąpienia od tego odwołania; naruszenia przepisów antydopingowych stwierdzonego podczas rozprawy przeprowadzonej zgodnie z art. 8 lub też odstąpienia od tej rozprawy; niezakwestionowania w terminie, z innych powodów, zarzutu naruszenia przepisów antydopingowych; rozstrzygnięcia sprawy na podstawie art. 10.8 - organizacja antydopingowa odpowiedzialna za proces zarządzania wynikami może podać do wiadomości publicznej swoje rozstrzygnięcie lub postanowienie w tej sprawie i może się na jej temat wypowiedzieć publicznie.
- 14.3.4 Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozprawy lub odwołania stwierdzono, że zawodnik lub inna osoba nie naruszyli przepisów antydopingowych, wówczas fakt, że treść postanowienia była zaskarżona można podać do wiadomości publicznej. Treść postanowienia oraz leżące u jego podstaw fakty można jednak podać do wiadomości publicznej wyłącznie za zgodą zawodnika lub innej osoby, w stosunku do której wydano postanowienie. Organizacja antydopingowa odpowiedzialna za proces zarządzania wynikami podejmie wszelkie wysiłki w celu uzyskania takiej zgody, a po jej uzyskaniu poda postanowienie do wiadomości publicznej w całości lub w formie zrehabilitowanej, uzgodnionej z zawodnikiem lub tą osobą.
- 14.3.5 Podanie do publicznej wiadomości obejmuje co najmniej zamieszczenie wymaganych informacji na stronie internetowej organizacji antydopingowej na dłuższy z następujących okresów: miesiąc lub okres obowiązywania kary dyskwalifikacji.
- 14.3.6 Z wyjątkiem przypadków określonych w artykułach 14.3.1 i 14.3.3 żadna organizacja antydopingowa, żadne laboratorium akredytowane przez WADA

⁹¹ [Komentarz do art. 14.3.2: Jeżeli podanie informacji do wiadomości publicznej zgodnie z wymogami art. 14.3.2 skutkowało naruszeniem innych obowiązujących przepisów, to niepodanie informacji do wiadomości publicznej przez organizację antydopingową nie stanowi nieprzestrzegania Kodeksu, określonego w art. 4.1 Międzynarodowego standardu ochrony prywatności i danych osobowych.]

ani żaden ich przedstawiciel nie mogą wypowiadać się publicznie na temat konkretnych faktów dotyczących jakiegokolwiek sprawy będącej w toku (z wyjątkiem ogólnego opisu trybu postępowania oraz faktów stwierdzonych naukowo). Nie dotyczy to sytuacji, gdy wypowiedzi takie stanowią reakcję na publiczne stwierdzenia, które są przypisywane zawodnikowi, innej osobie, komuś z ich otoczenia lub ich przedstawicielowi, albo które są wygłaszane w oparciu o pochodzące od nich informacje.

14.3.7 Obowiązek podania do wiadomości publicznej zgodnie z art. 14.3.2 nie ma zastosowania jeżeli zawodnik lub inna osoba, której udowodniono naruszenie przepisów antydopingowych jest osobą nieletnią, osobą chronioną lub zawodnikiem uprawiającym sport rekreacyjnie. Dobrowolne podawanie do wiadomości publicznej informacji o sprawach dotyczących takich osób musi być proporcjonalne do faktów i okoliczności sprawy.

14.4 Sprawozdawczość do celów statystycznych

Co najmniej raz w roku organizacja antydopingowa publikuje ogólny raport statystyczny na temat prowadzonych przez siebie działań w zakresie kontroli antydopingowych. Kopia raportu przesyłana jest do WADA. Organizacje antydopingowe mogą także publikować sprawozdania zawierające nazwiska wszystkich zawodników poddanych badaniom oraz daty tych badań. Co najmniej raz w roku WADA publikuje raporty statystyczne podsumowujące informacje otrzymane od organizacji antydopingowych i laboratoriów.

14.5 Baza danych o kontrolach antydopingowych i monitorowanie przestrzegania Kodeksu

Aby umożliwić WADA monitorowanie przestrzegania Kodeksu oraz zapewnić skuteczne wykorzystanie zasobów i wymianę właściwych informacji o kontrolach antydopingowych między organizacjami antydopingowymi, WADA opracuje bazę danych o kontrolach antydopingowych, taką jak ADAMS. Organizacje antydopingowe będą za jej pośrednictwem przekazywać WADA informacje na temat kontroli antydopingowych, w tym w szczególności:

- a) dane z paszportu biologicznego w przypadku zawodników klasy międzynarodowej i klasy krajowej;
- b) informacje o miejscu pobytu zawodników, w tym także zawodników z zarejestrowanej grupy zawodników podlegających kontroli antydopingowej;
- c) decyzje o wyłączeniach dla celów terapeutycznych; oraz
- d) decyzje podjęte w procesie zarządzania wynikami

zgodnie z obowiązującymi normami międzynarodowymi.

- 14.5.1 Aby ułatwić skoordynowane planowanie rozkładu badań, uniknąć niepotrzebnego powielania badań przez różne organizacje antydopingowe oraz zapewnić aktualność profili danych objętych paszportem biologicznym zawodnika każda organizacja antydopingowa zgłasza wszystkie badania podczas zawodów i poza zawodami do WADA. W tym celu wprowadza protokoły kontroli antydopingowej do systemu ADAMS zgodnie z wymaganiami określonymi w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw we wskazanych w nim terminach.
- 14.5.2 Aby ułatwić WADA wykonywanie prawa nadzoru nad włączeniami dla celów terapeutycznych i prawa odwoływania się od decyzji w sprawie takich wyłączeń każda organizacja antydopingowa wprowadza wszystkie wnioski o wyłączenie dla celów terapeutycznych, decyzje w sprawie wyłączeń oraz dokumentację potwierdzającą do systemu ADAMS z zachowaniem wymogów i terminów określonych w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych.
- 14.5.3 Aby ułatwić WADA wykonywanie prawa nadzoru nad procesem zarządzania wynikami i prawa odwoływania się od decyzji podjętych w takim procesie organizacje antydopingowe, z zachowaniem wymogów i terminów określonych w Międzynarodowym standardzie zarządzania wynikami wprowadzają do systemu ADAMS następujące informacje: (a) powiadomienia i postanowienia dotyczące naruszeń przepisów antydopingowych w związku z niekorzystnym wynikiem analizy; (b) powiadomienia i postanowienia dotyczące innych naruszeń przepisów antydopingowych, niezwiązanych z niekorzystnym wynikiem analizy; (c) naruszenie wymagań dotyczących miejsca pobytu; oraz (d) wszelkie decyzje orzekające, znoszące lub przywracające karę tymczasowego zawieszenia.
- 14.5.4 W stosownych przypadkach i zgodnie z obowiązującymi przepisami informacje opisane w niniejszym artykule zostaną udostępnione zawodnikowi, krajowej organizacji antydopingowej oraz federacji międzynarodowej, którym zawodnik podlega, a także każdej innej organizacji antydopingowej mającej prawo prowadzenia badań zawodnika⁹².

14.6 Ochrona danych osobowych⁹³

⁹² [Komentarz do art. 14.5: System ADAMS jest prowadzony, administrowany i zarządzany przez WADA. Został on zaprojektowany tak, aby zapewnić zgodność z przepisami i normami dotyczącymi ochrony danych, które są obowiązujące dla WADA i innych organizacji korzystających z tego systemu. Dane osobowe zawodników lub innych osób, przechowywane w systemie ADAMS są i będą traktowane jako ściśle poufne oraz przetwarzane zgodnie z Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych.]. I

⁹³ [Komentarz do art. 14.6: Zwraca się uwagę, że zgodnie z art. 22.2 „Każdy rząd wprowadzi ustawodawstwo, przepisy, politykę lub procedury administracyjne dotyczące zasad współpracy i wymiany informacji z organizacjami antydopingowymi, a także wymiany danych między organizacjami antydopingowymi zgodnie z postanowieniami niniejszego Kodeksu”].

Organizacja antydopingowa może gromadzić, przechowywać, przetwarzać lub ujawniać informacje osobowe dotyczące zawodników i innych osób w sytuacjach, gdy jest to konieczne i właściwe do prowadzenia działań zwalczających doping zgodnie z Kodeksem, standardami międzynarodowymi (w tym w szczególności Międzynarodowym standardem ochrony prywatności i danych osobowych) oraz obowiązującym prawem.

ARTYKUŁ 15 WYKONYWANIE POSTANOWIEŃ

15.1 Automatyczne obowiązywanie postanowień organizacji antydopingowych będących sygnatariuszami

15.1.1 Postanowienie o naruszeniu przepisów antydopingowych, wydane przez organizację antydopingową będącą sygnatariuszem, przez krajowy organ odwoławczy (art. 13.2.2) lub Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu staje się po powiadomieniu stron postępowania automatycznie wiążące nie tylko dla tych stron, ale także dla każdego sygnatariusza w każdej dyscyplinie sportu, wywołując opisane poniżej skutki:

15.1.1.1 postanowienie któregośkolwiek z wyżej wymienionych organów, nakładające karę tymczasowego zawieszenia (po przeprowadzeniu rozprawy wstępnej, albo gdy zawodnik lub inna osoba podda się karze tymczasowego zawieszenia lub zrzecnie się prawa do rozprawy wstępnej, rozprawy w trybie przyspieszonym lub odwołania w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 7.4.3) automatycznie zabrania odbywającemu tę karę zawodnikowi lub innej osobie udziału we współzawodnictwie (jak opisano w art. 10.14.1) w dyscyplinie sportu objętej uprawnieniami jakiegokolwiek sygnatariusza.

15.1.1.2 postanowienie któregośkolwiek z wyżej wymienionych organów, nakładające karę dyskwalifikacji (po przeprowadzeniu rozprawy lub zrzeczeniu się prawa do niej) automatycznie zabrania odbywającemu tę karę zawodnikowi lub innej osobie udziału we współzawodnictwie (jak opisano w art. 10.14.1) w dyscyplinie sportu objętej uprawnieniami jakiegokolwiek sygnatariusza.

15.1.1.3 postanowienie któregośkolwiek z wyżej wymienionych organów, potwierdzające naruszenie przepisów antydopingowych staje się automatycznie wiążące dla wszystkich sygnatariuszy.

15.1.1.4 postanowienie któregośkolwiek z wyżej wymienionych organów o unieważnieniu wyników przez określony okres, na podstawie art.

10.10, automatycznie unieważnia na ten okres wszystkie wyniki uzyskane w obszarze uprawnień jakiegokolwiek sygnatariusza.

- 15.1.2 Każdy sygnatariusz jest zobowiązany do uznania postanowienia i jego skutków oraz wprowadzenia ich w życie zgodnie z wymogami określonymi w art. 15.1.1, bez potrzeby podejmowania jakichkolwiek innych działań, w dniu faktycznego otrzymania powiadomienia o tym postanowieniu lub w dniu wprowadzenia go do systemu ADAMS przez WADA, przy czym obowiązuje data wcześniejsza.
- 15.1.3 Postanowienie organizacji antydopingowej, organu odwoławczego lub Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu o zawieszeniu lub zniesieniu konsekwencji staje się dla każdego sygnatariusza wiążące, bez potrzeby podejmowania jakichkolwiek innych działań, z dniem faktycznego otrzymania powiadomienia o tym postanowieniu lub z dniem wprowadzenia go do systemu ADAMS, przy czym obowiązuje data wcześniejsza.
- 15.1.4 Niezależnie od postanowień art. 15.1.1, postanowienie o naruszeniu przepisów antydopingowych wydane przez organizatora dużych wydarzeń sportowych w trybie przyspieszonym podczas trwania wydarzenia sportowego nie jest wiążące dla innych sygnatariuszy, chyba że regulamin organizatora dużych wydarzeń sportowych zapewnia zawodnikowi lub innej osobie możliwość wniesienia odwołania w trybie przyspieszonym⁹⁴.

15.2 Wykonywanie innych postanowień organizacji antydopingowych

Sygnatariusze mogą podjąć decyzję o wykonaniu innych, niewymienionych w art. 15.1.1 postanowień organizacji antydopingowych, takich jak postanowienie o tymczasowym zawieszeniu przed rozprawą wstępną lub postanowienie o dobrowolnym poddaniu się karze przez zawodnika lub inną osobę⁹⁵.

15.3 Wykonywanie decyzji organu niebędącego sygnatariuszem

⁹⁴ [Komentarz do art. 15.1: Jeżeli na przykład przepisy organizatora dużych zawodów sportowych umożliwiają zawodnikowi lub innej osobie wybór między odwołaniem do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu w trybie przyspieszonym a odwołaniem w trybie zwykłym, to ostateczna decyzja lub postanowienie organizatora dużych wydarzeń sportowych jest wiążące dla innych sygnatariuszy niezależnie od tego, którą z możliwości wybrał ten zawodnik lub inna osoba.]

⁹⁵ [Komentarz do artykułów 15.1 i 15.2: Postanowienia organizacji antydopingowej wydane zgodnie z art. 15.1 automatycznie podlegają wykonaniu przez innych sygnatariuszy bez wymogu podejmowania przez nich jakichkolwiek innych decyzji lub dalszych działań. Jeżeli na przykład krajowa organizacja antydopingowa postanowi tymczasowo zawiesić zawodnika, postanowienie to automatycznie wchodzi w życie na poziomie międzynarodowej federacji sportowej. Dla jasności chodzi w tym przypadku o „postanowienie” krajowej organizacji antydopingowej, gdyż federacja międzynarodowa nie wydaje wówczas odrębnej decyzji. W związku z tym ewentualny zarzut zawodnika o bezzasadnym nałożeniu kary tymczasowego zawieszenia może być podniesiony jedynie przed krajową organizacją antydopingową. Wykonanie postanowień organizacji antydopingowych, przewidzianych w art. 15.2 zależy od własnego uznania każdego sygnatariusza. Od obowiązku wykonania postanowienia przewidzianego w art. 15.1 lub 15.2 sygnatariusz może wnieść odwołanie jedynie łącznie z odwołaniem się od postanowienia pierwotnego. Zakres uznawania decyzji o wyłączeniu dla celów terapeutycznych, wydanej przez inną organizację antydopingową opisano w art. 4.4 oraz w Międzynarodowym standardzie wyłączeń dla celów terapeutycznych.]

Dotycząca walki z dopingiem decyzja organu niebędącego sygnatariuszem Kodeksu wykonywana jest przez każdego sygnatariusza jeżeli stwierdzi on, że podjęta przez ten organ decyzja wydaje się leżeć w zakresie jego uprawnień, a odnośne przepisy antydopingowe tego organu są spójne z Kodeksem⁹⁶.

ARTYKUŁ 16 KONTROLA ANTYDOPINGOWA ZWIERZĄT BIORĄCYCH UDZIAŁ W ZAWODACH SPORTOWYCH

- 16.1** W każdej dyscyplinie sportu, w której we współzawodnictwie uczestniczą zwierzęta federacja międzynarodowa właściwa dla tej dyscypliny opracuje i wdroży przepisy antydopingowe dotyczące takich zwierząt. Przepisy te muszą zawierać listę substancji zabronionych, odpowiednie procedury przeprowadzania badań oraz listę laboratoriów zatwierdzonych jako uprawnione do badania próbek.
- 16.2** W odniesieniu do stwierdzania naruszeń przepisów antydopingowych, zarządzania wynikami, uczciwych rozpraw, konsekwencji oraz wnoszenia odwołań w odniesieniu do zwierząt uczestniczących we współzawodnictwie sportowym właściwa federacja międzynarodowa opracuje i wdroży przepisy, które będą zasadniczo zgodne z artykułami 1, 2, 3, 9, 10, 11, 13 i 17 Kodeksu.

ARTYKUŁ 17 PRZEDAWNIE

Po upływie dziesięciu lat od daty zarzucanego naruszenia przepisów antydopingowych nie ma możliwości wszczęcia postępowania przeciwko zawodnikowi ani innej osobie w związku z tym naruszeniem, chyba że ten zawodnik lub osoba zostali powiadomieni o naruszeniu przepisów antydopingowych zgodnie z art. 7 lub podjęto rozsądną próbę ich powiadomienia.

⁹⁶ [Komentarz do art. 15.3: Jeżeli decyzja organu, który nie przyjął Kodeksu jest pod pewnymi względami zgodna z Kodeksem, a pod innym względami jest z nim niezgodna, wówczas sygnatariusze podejmują próbę stosowania tej decyzji zgodnie z zasadami Kodeksu. Jeżeli na przykład w trybie zgodnym z Kodeksem strona niebędąca sygnatariuszem stwierdzi naruszenie przez zawodnika przepisów antydopingowych z powodu obecności w jego organizmie substancji zabronionej, ale nałożona kara dyskwalifikacji jest krótsza niż kara przewidziana w Kodeksie, wówczas wszyscy sygnatariusze powinni uznać stwierdzone naruszenie przepisów antydopingowych, a krajowa organizacja antydopingowa właściwa dla zawodnika powinna przeprowadzić rozprawę zgodnie z art. 8 w celu ustalenia, czy należy nałożyć dłuższą karę dyskwalifikacji przewidzianą w Kodeksie. Od decyzji sygnatariusza o wykonaniu lub niewykonaniu decyzji określonej w art. 15.3 przysługuje odwołanie zgodnie z art. 13.]

CZĘŚĆ DRUGA

EDUKACJA I BADANIA NAUKOWE

ARTYKUŁ 18 EDUKACJA

18.1 Zasady

Programy edukacyjne mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia zharmonizowanych, skoordynowanych i skutecznych programów zwalczania dopingu na poziomie międzynarodowym oraz krajowym. Ich celem jest zachowanie ducha sportu, a także ochrona zdrowia zawodników oraz ich prawa do wolnego od dopingu, sprawiedliwego współzawodnictwa sportowego, jak opisano we wstępie do Kodeksu.

Programy edukacyjne służą zwiększeniu świadomości, przekazywaniu dokładnych informacji i rozwijaniu umiejętności podejmowania decyzji, aby zapobiec celowym oraz niezamierzonym naruszeniom przepisów antydopingowych, jak i innym naruszeniom Kodeksu. Programy edukacyjne i ich realizacja służą wpajaniu pozytywnych wartości oraz zasad umożliwiających zachowanie ducha sportu.

Wszyscy sygnatariusze w ramach swoich kompetencji i wzajemnej współpracy planują, wdrażają, monitorują, oceniają i promują programy edukacyjne zgodnie z wymogami określonymi w Międzynarodowym standardzie dotyczącym edukacji.

18.2 Programy edukacyjne oraz plany działań edukacyjnych sygnatariuszy

Programy edukacyjne przedstawione w Międzynarodowym standardzie dotyczącym edukacji propagują ducha sportu oraz wywierają pozytywny, długoterminowy wpływ na wybory dokonywane przez zawodników i inne osoby.

Sygnatariusze opracowują plany działań edukacyjnych zgodnie z wymogami określonymi w Międzynarodowym standardzie dotyczącym edukacji. Hierarchia grup docelowych i działań musi być uzasadniona przejrzystymi założeniami planu działań edukacyjnych⁹⁷.

Sygnatariusze udostępnią swoje plany działań edukacyjnych innym sygnatariuszom na ich wniosek, aby w miarę możliwości uniknąć powielania prac oraz wesprzeć proces wzajemnego uznawania tych planów, jak określono w Międzynarodowym standardzie dotyczącym edukacji.

Program edukacyjny prowadzony przez organizację antydopingową będzie obejmował wymienione poniżej elementy działań w zakresie podnoszenia świadomości, przekazywania informacji, wpajania wartości oraz edukacji. Elementy te powinny być udostępnione co najmniej za pośrednictwem strony internetowej⁹⁸.

⁹⁷ Komentarz do art. 18.2: Ocena ryzyka, którą organizacje antydopingowe są zobowiązane prowadzić zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw tworzy ramy dla prowadzenia oceny ryzyka stosowania dopingu w poszczególnych dyscyplinach sportu. Ocena ta może służyć określeniu głównych grup docelowych dla programów edukacyjnych. WADA zapewni również sygnatariuszom materiały edukacyjne, które mogą być pomocne w realizacji ich programów.]

⁹⁸ [Komentarz do art. 18.2: Jeżeli na przykład konkretna krajowa organizacja antydopingowa nie ma własnej strony internetowej, wymagane informacje mogą zostać opublikowane na stronie internetowej narodowego komitetu olimpijskiego danego kraju lub innej organizacji odpowiedzialnej w tym kraju za sport.]

- zasady i wartości związane z wolnym od dopingu sportem;
- wynikające z Kodeksu prawa i obowiązki zawodników, personelu pomocniczego zawodników oraz innych grup;
- zasada całkowitej odpowiedzialności;
- konsekwencje stosowania dopingu, dotyczące na przykład zdrowia fizycznego, psychicznego, skutków społecznych i ekonomicznych oraz kar;
- rodzaje naruszeń przepisów antydopingowych;
- substancje i metody wymienione na liście substancji i metod zabronionych;
- ryzyko związane ze stosowaniem suplementów;
- przyjmowanie leków oraz wyłączenia dla celów terapeutycznych;
- procedury przeprowadzania badań, w tym moczu, krwi oraz badań do paszportu biologicznego zawodnika;
- wymagania mające zastosowanie do zarejestrowanej grupy zawodników, w tym dotyczące wskazania miejsca pobytu i stosowania systemu ADAMS;
- nagłaśnianie problemu stosowania dopingu.

18.2.1 Środowisko objęte programem edukacyjnym oraz grupy docelowe określone przez sygnatariuszy

Sygnatariusze określą grupy docelowe i stworzą listę podmiotów zgodnie z minimalnymi wymogami określonymi w Międzynarodowym standardzie dotyczącym edukacji⁹⁹.

18.2.2 Realizacja programu edukacyjnego przez sygnatariuszy

Wszelkie działania edukacyjne skierowane do środowiska objętego działaniami edukacyjnymi będą prowadzone przez przeszkolone i upoważnione osoby zgodnie z wymogami określonymi w Międzynarodowym standardzie dotyczącym edukacji¹⁰⁰.

18.2.3 Koordynacja i współpraca

WADA prowadzi współpracę z właściwymi zainteresowanymi stronami, aby wspierać wdrażanie Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji. WADA pełni również rolę głównego zasobu materiałów informacyjnych i/lub edukacyjnych, opracowanych przez WADA lub sygnatariuszy. Sygnatariusze

⁹⁹ [Komentarz do art. 18.2.1: Środowisko objęte programem edukacyjnym nie powinno być ograniczone do zawodników klasy krajowej lub międzynarodowej. Powinno ono obejmować wszystkie osoby, w tym młodzież, uczestniczące we współzawodnictwie sportowym objętym uprawnieniami jakiegokolwiek sygnatariusza, rządu lub innej organizacji sportowej, która przyjęła Kodeks.]

¹⁰⁰ [Komentarz do art. 18.2.2: Celem tego postanowienia jest wprowadzenie stanowiska „edukatora”. Działania edukacyjne mogą być prowadzone wyłącznie przez przeszkoloną, kompetentną osobę. System jest podobny jak w przypadku badań antydopingowych, które mogą być przeprowadzane wyłącznie przez przeszkolonych, uznanych kontrolerów antydopingowych. W obu przypadkach wymóg wykonywania czynności przez przeszkolony personel jest spowodowany potrzebą ochrony zawodnika oraz zachowania spójnych standardów realizacji. Bardziej szczegółowe informacje na temat uruchomienia podstawowego programu przyznającego uprawnienia edukatora przedstawiono w wytycznych WADA dotyczących edukacji, które zawierają również przykłady najlepszych praktyk, które można zastosować.]

współpracują ze sobą wzajemnie oraz z rządami, koordynując podejmowane działania.

Na szczeblu krajowym programy edukacyjne koordynuje krajowa organizacja antydopingowa we współpracy z właściwymi krajowymi związkami sportowymi, narodowym komitetem olimpijskim, narodowym komitetem paraolimpijskim, rządami i instytucjami edukacyjnymi. Celem tej koordynacji jest maksymalne zwiększenie zasięgu programów edukacyjnych w poszczególnych dyscyplinach sportu, wśród zawodników i personelu pomocniczego zawodników, a także ograniczenie powielania działań.

Programy edukacyjne skierowane do zawodników klasy międzynarodowej są priorytetem dla międzynarodowych federacji sportowych. Zajęcia edukacyjne podczas wydarzeń sportowych są obowiązkowym elementem każdego programu antydopingowego dotyczącego międzynarodowych wydarzeń sportowych.

Wszyscy sygnatariusze współpracują ze sobą wzajemnie oraz z rządami w celu zachęcenia odpowiednich organizacji sportowych, instytucji edukacyjnych i stowarzyszeń zawodowych do opracowania i wdrożenia odpowiednich kodeksów postępowania. Kodeksy te powinny odzwierciedlać dobre praktyki i zasady etyki związane z uprawianiem sportu, a dotyczące walki z dopingiem. Należy jasno określić i podać do wiadomości zasady oraz tryb prowadzenia postępowań dyscyplinarnych, w tym kary, które będą zgodne z Kodeksem. Takie kodeksy postępowania muszą przewidywać podjęcie przez organy sportowe odpowiednich kroków dyscyplinarnych wspierających wykonanie kar za stosowanie dopingu, lub też wszczęcie przez daną organizację własnego postępowania dyscyplinarnego, jeżeli niewystarczający materiał dowodowy uniemożliwia przeprowadzenie sprawy o naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 19 BADANIA NAUKOWE

19.1 Cele badań naukowych związanych ze zwalczaniem dopingu

Badania naukowe związane ze zwalczaniem dopingu przyczyniają się do opracowania i wdrażania skutecznych programów kontroli antydopingowych oraz do upowszechniania informacji i edukacji promującej sport wolny od dopingu.

Wszyscy sygnatariusze oraz WADA we współpracy ze sobą wzajemnie oraz z rządami będą zachęcać do prowadzenia takich badań i promować je, a także podejmą wszelkie rozsądne działania, aby wyniki takich badań były wykorzystywane do promowania celów spójnych z zasadami zawartymi w Kodeksie.

19.2 Rodzaje badań naukowych

Badania naukowe związane ze zwalczaniem dopingu mogą obejmować na przykład badania socjologiczne, behawioralne, dotyczące przepisów prawa oraz etyki, a także inne badania naukowe, medyczne, analityczne, statystyczne i dotyczące fizjologii. Bez ograniczeń dla powyższych postanowień powinny być prowadzone badania dotyczące opracowywania i oceny programów treningu fizycznego i psychologicznego, które to programy będą spójne z zasadami zawartymi w Kodeksie i z zasadą nienaruszalności istoty ludzkiej oraz respektują prawa człowieka, a także badania dotyczące wykorzystania nowych substancji lub metod będących wynikiem osiągnięć naukowych.

19.3 Koordynowanie badań naukowych i udostępnianie wyników

Niezbędne jest, aby WADA koordynowała badania naukowe związane ze zwalczaniem dopingu. Z zastrzeżeniem praw własności intelektualnej wyniki takich badań będą przekazywane do WADA, a w stosownych przypadkach udostępniane właściwym sygnatariuszom, zawodnikom oraz innym osobom.

19.4 Metody prowadzenia badań naukowych

Badania naukowe związane ze zwalczaniem dopingu będą prowadzone z zastosowaniem uznawanych w skali międzynarodowej etycznych metod.

19.5 Badania naukowe z wykorzystaniem substancji zabronionych i metod zabronionych

W badaniach naukowych nie powinno się podawać zawodnikom substancji zabronionych ani stosować metod zabronionych.

19.6 Niewłaściwe wykorzystanie wyników badań naukowych

Należy przedsięwziąć odpowiednie środki bezpieczeństwa, aby wyniki badań naukowych związanych ze zwalczaniem dopingu nie zostały wykorzystane w sposób niewłaściwy ani w celu dopingu.

CZEŚĆ TRZECIA

ZADANIA I OBOWIĄZKI

Wszyscy sygnatariusze oraz WADA będą działać w duchu partnerstwa i współpracy, mając na celu zapewnienie sukcesu walki z dopingiem w sporcie oraz poszanowanie Kodeksu¹⁰¹.

¹⁰¹ [Komentarz: Obowiązki sygnatariuszy, zawodników i innych osób opisano w różnych artykułach Kodeksu. Obowiązki wymienione w niniejszej części to obowiązki dodatkowe.]

ARTYKUŁ 20 DODATKOWE ZADANIA I OBOWIĄZKI SYGNATARIUSZY ORAZ WADA

Każda organizacja antydopingowa może przenieść na inny podmiot realizację pewnych aspektów kontroli antydopingowej lub edukacji antydopingowej, na które ponosi odpowiedzialność, ale pozostaje w pełni odpowiedzialna za zapewnienie, że każdy z nich jest realizowany zgodnie z Kodeksem. W przypadku przeniesienia tych aspektów na wyznaczoną stronę trzecią niebędącą sygnatariuszem Kodeksu umowa z wyznaczoną stroną trzecią musi nakładać na nią obowiązek przestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych¹⁰².

20.1 Zadania i obowiązki Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego

- 20.1.1 Przyjęcie i wdrożenie polityki i przepisów antydopingowych, zgodnych z Kodeksem i standardami międzynarodowymi, w odniesieniu do Igrzysk Olimpijskich.
- 20.1.2 Nałożenie na federacje międzynarodowe i narodowe komitety olimpijskie zrzeszone w ruchu olimpijskim wymogu przestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych, jako warunku decydującego o ich uznaniu przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski.
- 20.1.3 Wstrzymanie części lub całości finansowania z Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego i/lub innych korzyści dla organizacji sportowych, które nie przestrzegają Kodeksu i/lub standardów międzynarodowych, jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 24.1.
- 20.1.4 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcenia (a) sygnatariuszy, zgodnie z art. 24.1 oraz Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy; oraz (b) innych podległych komitetowi organów sportowych, zgodnie z art. 12 do nieprzestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.
- 20.1.5 Wyrażanie zgody na realizację i ułatwianie realizacji programu „Niezależny obserwator”.
- 20.1.6 Nałożenie na wszystkich zawodników, którzy przygotowują się do Igrzysk Olimpijskich lub w nich uczestniczą, a także na wszystkich członków personelu pomocniczego tych zawodników wymogu uznania wiążącej mocy przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem, jako warunku uczestnictwa w igrzyskach lub udzielania pomocy podczas igrzysk.

¹⁰² [Komentarz do art. 20: Organizacja antydopingowa nie ponosi oczywiście odpowiedzialności za niegodność z Kodeksem, której dopuściła się niebędąca sygnatariuszem wyznaczona strona trzecia w sytuacji, gdy świadczyła ona usługi na rzecz innej organizacji antydopingowej. Jeżeli na przykład zarówno FINA, jak i FIBA przeniosą pewne aspekty kontroli antydopingowej na tę samą wyznaczoną stronę trzecią niebędącą sygnatariuszem, a strona ta działa niezgodnie z Kodeksem świadcząc usług na rzecz FINA, to jedynie FINA jest za tę niegodność odpowiedzialna. Organizacja antydopingowa zawiera w umowie z wyznaczoną stroną trzecią, na którą przenosi realizację swoich zadań w zakresie walki z dopingiem wymóg, aby strona ta zgłaszała organizacji antydopingowej wszelkie stwierdzone przypadki nieprzestrzegania przepisów.]

- 20.1.7 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów nałożenie na wszystkich członków zarządu, dyrektorów, funkcjonariuszy oraz pracowników (zarówno własnych, jak i wyznaczonych stron trzecich), którzy uczestniczą w jakimkolwiek aspekcie kontroli antydopingowej wymogu uznania, że warunkiem pełnienia tej funkcji jest związanie się przepisami antydopingowymi lub też porównywalnymi przepisami przyjętymi przez sygnatariusza, w odniesieniu do bezpośrednio popełnionych celowych uchybień tych osób.
- 20.1.8 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów niezatrudnianie w świadomy sposób na jakimkolwiek stanowisku związanym z kontrolą antydopingową (innym niż stanowisko związane z zatwierdzonym programem edukacyjnym lub resocjalizacyjnym) jakiejkolwiek osoby, która została tymczasowo zawieszona lub odbywa karę dyskwalifikacji na podstawie Kodeksu; albo też, w przypadku osób niepodlegających postanowieniom Kodeksu, osoby, która w ciągu ostatnich sześciu lat bezpośrednio i celowo podejmowała działania, które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby przepisy Kodeksu miały do tej osoby zastosowanie.
- 20.1.9 Intensywne zwalczanie wszelkich ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, a w każdym stwierdzonym przypadku użycia dopingu badanie, czy mógł w nim uczestniczyć personel pomocniczy zawodnika lub inne osoby.
- 20.1.10 Planowanie, prowadzenie, ocena i promowanie edukacji antydopingowej zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji.
- 20.1.11 Przyjmowanie ofert organizacji Igrzysk Olimpijskich wyłącznie od krajów, których rząd ratyfikował, przyjął lub zatwierdził konwencję UNESCO lub przystąpił do niej, oraz (jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 24.1.9) nieprzyjmowanie ofert organizacji wydarzeń sportowych z krajów, w których narodowy komitet olimpijski, narodowy komitet paraolimpijski i/lub krajowa organizacja antydopingowa nie przestrzegają Kodeksu lub standardów międzynarodowych.
- 20.1.12 Współpraca z odpowiednimi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi.
- 20.1.13 Przestrzeganie zasady niezależności operacyjnej laboratoriów zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów.
- 20.1.14 Przyjęcie polityki lub przepisu wdrażającego postanowienia art. 2.11.

20.2 Zadania i obowiązki Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego

- 20.2.1 Przyjęcie i wdrożenie polityki i przepisów antydopingowych, zgodnych z Kodeksem i standardami międzynarodowymi, w odniesieniu do Igrzysk Paraolimpijskich.
- 20.2.2 Nałożenie na federacje międzynarodowe i narodowe komitety paraolimpijskie zrzeszone w ruchu paraolimpijskim wymogu przestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych jako warunku decydującego o ich członkostwie w Międzynarodowym Komitecie Paraolimpijskim.
- 20.2.3 Wstrzymanie części lub całości finansowania z Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego i/lub innych korzyści dla organizacji sportowych, które nie przestrzegają Kodeksu i/lub standardów międzynarodowych, jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 24.1.
- 20.2.4 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcenia (a) sygnatariuszy, zgodnie z art. 24.1 oraz Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy; oraz (b) innych podległych komitetowi organów sportowych, zgodnie z art. 12, do nieprzestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.
- 20.2.5 Wyrażanie zgody na realizację i ułatwianie realizacji programu „Niezależny obserwator”.
- 20.2.6 Nałożenie na wszystkich zawodników, którzy przygotowują się do Igrzysk Paraolimpijskich lub w nich uczestniczą, a także na wszystkich członków personelu pomocniczego tych zawodników wymogu uznania wiążącej mocy przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem, jako warunku uczestnictwa w igrzyskach lub udzielania pomocy podczas igrzysk.
- 20.2.7 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów nałożenie na wszystkich członków zarządu, dyrektorów, funkcjonariuszy oraz pracowników (zarówno własnych, jak i wyznaczonych stron trzecich), którzy uczestniczą w jakimkolwiek aspekcie kontroli antydopingowej wymogu uznania, że warunkiem pełnienia tej funkcji jest związanie się przepisami antydopingowymi lub też porównywalnymi przepisami przyjętymi przez sygnatariusza, w odniesieniu do bezpośrednio popełnionych celowych uchybień tych osób.
- 20.2.8 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów niezatrudnianie w świadomy sposób na jakimkolwiek stanowisku związanym z kontrolą antydopingową (innym niż stanowisko związane z zatwierdzonym programem edukacyjnym lub resocjalizacyjnym) jakiejkolwiek osoby, która została tymczasowo zawieszona lub odbywa karę dyskwalifikacji na podstawie Kodeksu; albo też, w przypadku osób niepodlegających postanowieniom Kodeksu, osoby, która w ciągu ostatnich sześciu lat bezpośrednio i celowo podejmowała działania,

które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby przepisy Kodeksu miały do tej osoby zastosowanie.

- 20.2.9 Planowanie, prowadzenie, ocena i promowanie edukacji antydopingowej zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji.
- 20.2.10 Intensywne zwalczanie wszelkich ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, a w każdym stwierdzonym przypadku użycia dopingu badanie, czy mógł w nim uczestniczyć personel pomocniczy zawodnika lub inne osoby.
- 20.2.11 Współpraca z odpowiednimi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi.
- 20.2.12 Przestrzeganie zasady niezależności operacyjnej laboratoriów zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów.

20.3 Zadania i obowiązki międzynarodowych federacji sportowych

- 20.3.1 Przyjęcie i wdrożenie polityki oraz przepisów antydopingowych, które są zgodne z Kodeksem i standardami międzynarodowymi.
- 20.3.2 Wprowadzenie wymogu, aby warunkiem członkostwa krajowych związków sportowych i innych podmiotów w federacji międzynarodowej było przyjęcie polityki, przepisów i programów zgodnych z Kodeksem i standardami międzynarodowymi, a także podejmowanie odpowiednich działań egzekwujących ich przestrzeganie. Przestrzeganie przepisów musi być zachowane między innymi w następujących obszarach: (i) wymóg, aby zrzeszone w federacji międzynarodowej krajowe związki sportowe prowadziły badania antydopingowe wyłącznie w ramach udokumentowanych uprawnień nadanych im przez tę federację, oraz aby próbki były pobierane przez krajową organizację antydopingową lub inny uprawniony organ zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw; (ii) wymóg, aby zrzeszone w federacji międzynarodowej krajowe związki sportowe uznawały uprawnienia swojej krajowej organizacji antydopingowej, przewidziane w art. 5.2.1, a w stosownych przypadkach pomagały tej organizacji w realizacji krajowego programu badań antydopingowych w swojej dyscyplinie sportu; (iii) wymóg, aby zrzeszone w federacji międzynarodowej krajowe związki sportowe prowadziły analizy wszystkich pobranych próbek wyłącznie za pośrednictwem laboratorium akredytowanego lub zatwierdzonego przez WADA zgodnie z art. 6.1; oraz (iv) wymóg, aby wszelkie przypadki naruszenia przepisów antydopingowych na szczeblu krajowym, wykryte przez zrzeszone w federacji międzynarodowej krajowe związki sportowe były rozstrzygane przez zachowujący niezależność operacyjną zespół orzekający, zgodnie z art. 8.1 oraz Międzynarodowym standardem zarządzania wynikami.

- 20.3.3 Nałożenie na wszystkich zawodników, którzy przygotowują się lub uczestniczą w zawodach lub innych działaniach zatwierdzanych lub organizowanych przez federację międzynarodową lub jej organizację członkowską, a także na wszystkich członków personelu pomocniczego tych zawodników wymogu uznania wiążącej mocy przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem, jako warunku uczestnictwa w zawodach lub udzielania pomocy podczas zawodów.
- 20.3.4 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów nałożenie na wszystkich członków zarządu, dyrektorów, funkcjonariuszy oraz pracowników (zarówno własnych, jak i wyznaczonych stron trzecich), którzy uczestniczą w jakimkolwiek aspekcie kontroli antydopingowej wymogu uznania, że warunkiem pełnienia tej funkcji jest związanie się przepisami antydopingowymi lub też porównywalnymi przepisami przyjętymi przez sygnatariusza, w odniesieniu do bezpośrednio popełnionych celowych uchybień tych osób.
- 20.3.5 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów niezatrudnianie w świadomy sposób na jakimkolwiek stanowisku związanym z kontrolą antydopingową (innym niż stanowisko związane z zatwierdzonym programem edukacyjnym lub resocjalizacyjnym) jakiejkolwiek osoby, która została tymczasowo zawieszona lub odbywa karę dyskwalifikacji na podstawie Kodeksu; albo też, w przypadku osób niepodlegających postanowieniom Kodeksu, osoby, która w ciągu ostatnich sześciu lat bezpośrednio i celowo podejmowała działania, które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby przepisy Kodeksu miały do tej osoby zastosowanie.
- 20.3.6 Wymaganie, aby zawodnicy, którzy nie są członkami zwykłymi federacji międzynarodowej ani zrzeszonego w niej związku sportowego stawiali się na pobranie próbek oraz podawali dokładne informacje o aktualnym miejscu pobytu w ramach zarejestrowanej grupy zawodników poddawanych badaniom przez tę federację, aby zachować zgodność z warunkami udziału w zawodach, określonymi przez tę federację lub w stosownych przypadkach przez organizatora dużych wydarzeń sportowych¹⁰³.
- 20.3.7 Nałożenie na wszystkie zrzeszone w federacji krajowe związki sportowe wymogu przyjęcia przepisów, zgodnie z którymi wszyscy zawodnicy, którzy przygotowują się lub uczestniczą w zawodach lub innych działaniach zatwierdzanych lub organizowanych przez krajowy związek sportowy lub jego organizację członkowską, a także wszyscy członkowie personelu pomocniczego tych zawodników muszą uznać wiążącą moc przepisów antydopingowych oraz uprawnienie organizacji antydopingowej do zarządzania wynikami zgodnie z Kodeksem, jako warunek uczestnictwa w zawodach.
- 20.3.8 Wymaganie, aby każdy krajowy związek sportowy zgłaszał informacje wskazujące na naruszenie przepisów antydopingowych lub dotyczące takiego naruszenia do swojej krajowej organizacji antydopingowej oraz federacji

¹⁰³ [Komentarz do art. 20.3.6: Powyższy przepis obejmuje na przykład zawodników występujących w ligach zawodowych.]

międzynarodowej, a także współpracował podczas śledztwa prowadzonego przez organizację antydopingową uprawnioną do jego prowadzenia.

- 20.3.9 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcenia (a) sygnatariuszy, zgodnie z art. 24.1 oraz Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy; oraz (b) innych podległych federacji międzynarodowej organów sportowych, zgodnie z art. 12, do nieprzestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.
- 20.3.10 Wyrażanie zgody na realizację i ułatwianie realizacji programu „Niezależny obserwator” podczas międzynarodowych wydarzeń sportowych.
- 20.3.11 Wstrzymanie części lub całości finansowania dla krajowych związków sportowych, które są członkami federacji międzynarodowej lub są przez nią uznawane, ale nie przestrzegają Kodeksu i/lub standardów międzynarodowych.
- 20.3.12 Intensywne zwalczanie wszelkich ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, a w każdym stwierdzonym przypadku użycia dopingu badanie, czy mógł w nim uczestniczyć personel pomocniczy zawodnika lub inne osoby – aby zapewnić właściwe egzekwowanie konsekwencji; a także automatyczne wszczynanie śledztwa wobec osób z personelu pomocniczego zawodnika w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych, dotyczącego osoby chronionej lub osoby z personelu pomocniczego zawodnika, która udzielała pomocy więcej niż jednemu zawodnikowi uznanemu za winnego naruszenia przepisów antydopingowych.
- 20.3.13 Planowanie, prowadzenie, ocena i promowanie edukacji antydopingowej zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji, w tym wymaganie od krajowych związków sportowych, aby prowadziły edukację antydopingową koordynując ją z właściwą krajową organizacją antydopingową.
- 20.3.14 Przyjmowanie ofert organizacji mistrzostw świata wyłącznie od krajów, których rząd ratyfikował, przyjął lub zatwierdził konwencję UNESCO lub przystąpił do niej, oraz (jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 24.1.9) nieprzyjmowanie ofert organizacji wydarzeń sportowych z krajów, w których narodowy komitet olimpijski, narodowy komitet paraolimpijski i/lub krajowa organizacja antydopingowa nie przestrzegają Kodeksu lub standardów międzynarodowych.
- 20.3.15 Współpraca z odpowiednimi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi.

- 20.3.16 Pełna współpraca z WADA w związku ze śledztwami prowadzonym przez WADA zgodnie z art. 20.7.14.
- 20.3.17 Wprowadzenie przepisów dyscyplinarnych i wymaganie od krajowych związków sportowych wprowadzenia przepisów dyscyplinarnych, aby uniemożliwić osobom z personelu pomocniczego zawodnika, stosującym bez ważnego uzasadnienia substancje zabronione lub metody zabronione, udzielanie pomocy zawodnikom podlegającym federacji międzynarodowej lub krajowemu związkowi sportowemu.
- 20.3.18 Poszanowanie niezależności operacyjnej laboratoriów zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów.
- 20.3.19 Przyjęcie polityki lub przepisu wdrażającego postanowienia art. 2.11.

20.4 Zadania i obowiązki narodowych komitetów olimpijskich i narodowych komitetów paraolimpijskich

- 20.4.1 Zapewnienie zgodności polityki i przepisów antydopingowych tych komitetów z Kodeksem i standardami międzynarodowymi.
- 20.4.2 Nałożenie na krajowe związki sportowe i inne podmioty członkowskie wymogu, aby ich polityka, przepisy i programy były zgodne z Kodeksem i standardami międzynarodowymi, jako warunku decydującego o ich członkostwie w krajowym Komitecie Olimpijskim/Paraolimpijskim.
- 20.4.3 Poszanowanie autonomii krajowej organizacji antydopingowej swojego kraju oraz nieingerowanie w jej decyzje i działania operacyjne.
- 20.4.4 Wymaganie, aby każdy krajowy związek sportowy zgłaszał informacje wskazujące na naruszenie przepisów antydopingowych lub dotyczące takiego naruszenia do swojej krajowej organizacji antydopingowej oraz federacji międzynarodowej, a także współpracował podczas śledztwa prowadzonego przez organizację antydopingową uprawnioną do jego prowadzenia.
- 20.4.5 Wymaganie, aby minimalnym warunkiem udziału zawodników niebędących członkami zwykłymi federacji międzynarodowej w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich było stawianie się na pobranie próbek oraz podawanie dokładnych informacji o aktualnym miejscu pobytu zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw, bezpośrednio po wpisaniu zawodnika na długą listę lub późniejszy dokument startowy składany w związku z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi.
- 20.4.6 Współpraca z krajową organizacją antydopingową oraz z rządem w celu powołania krajowej organizacji antydopingowej jeżeli taka organizacja jeszcze

nie istnieje, z zastrzeżeniem, że do czasu powołania krajowej organizacji antydopingowej jej obowiązki pełni narodowy komitet olimpijski lub organ przez niego wyznaczony.

- 20.4.6.1 W przypadku krajów będących członkami regionalnej organizacji antydopingowej, narodowy komitet olimpijski we współpracy z rządem pełni aktywną, pomocniczą rolę wobec regionalnej organizacji antydopingowej.
- 20.4.7 Nałożenie na wszystkie podlegające komitetowi krajowe związki sportowe wymogu przyjęcia przepisów (lub innych środków), zgodnie z którymi wszyscy zawodnicy, którzy przygotowują się lub uczestniczą w zawodach lub innych działaniach zatwierdzanych lub organizowanych przez krajowy związek sportowy lub jego organizację członkowską, a także wszyscy członkowie personelu pomocniczego tych zawodników muszą uznać wiążącą moc przepisów antydopingowych oraz uprawnienie organizacji antydopingowej do zarządzania wynikami, zgodnie z Kodeksem, jako warunek uczestnictwa w zawodach lub pomocy podczas zawodów.
- 20.4.8 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów nałożenie na wszystkich członków zarządu, dyrektorów, funkcjonariuszy oraz pracowników (zarówno własnych, jak i wyznaczonych stron trzecich), którzy uczestniczą w jakimkolwiek aspekcie kontroli antydopingowej wymogu uznania, że warunkiem pełnienia tej funkcji jest związanie się przepisami antydopingowymi lub też porównywalnymi przepisami przyjętymi przez sygnatariusza, w odniesieniu do bezpośrednio popełnionych celowych uchybień tych osób.
- 20.4.9 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów niezatrudnianie w świadomy sposób na jakimkolwiek stanowisku związanym z kontrolą antydopingową (innym niż stanowisko związane z zatwierdzonym programem edukacyjnym lub resocjalizacyjnym) jakiejkolwiek osoby, która została tymczasowo zawieszona lub odbywa karę dyskwalifikacji na podstawie Kodeksu; albo też, w przypadku osób niepodlegających postanowieniom Kodeksu, osoby, która w ciągu ostatnich sześciu lat bezpośrednio i celowo podejmowała działania, które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby przepisy Kodeksu miały do tej osoby zastosowanie.
- 20.4.10 Częściowe lub całkowite wstrzymanie finansowania, w dowolnym okresie dyskwalifikacji, dla jakiegokolwiek zawodnika lub osoby z personelu pomocniczego zawodnika, którzy naruszyli przepisy antydopingowe.
- 20.4.11 Częściowe lub całkowite wstrzymanie finansowania dla będącego członkiem lub uznanego krajowego związku sportowego, który nie przestrzega Kodeksu i/lub standardów międzynarodowych.
- 20.4.12 Planowanie, prowadzenie, ocena i promowanie edukacji antydopingowej zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji, w

tym wymaganie od krajowych związków sportowych, aby prowadziły edukację antydopingową koordynując ją z właściwą krajową organizacją antydopingową.

- 20.4.13 Intensywne zwalczanie wszelkich ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, a w każdym stwierdzonym przypadku użycia dopingu badanie, czy mógł w nim uczestniczyć personel pomocniczy zawodnika lub inne osoby.
- 20.4.14 Współpraca z odpowiednimi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi.
- 20.4.15 Wprowadzenie przepisów dyscyplinarnych, aby uniemożliwić osobom z personelu pomocniczego zawodnika, stosującym bez ważnego uzasadnienia substancje zabronione lub metody zabronione, udzielanie pomocy zawodnikom podlegającym narodowemu komitetowi olimpijskiemu lub narodowemu komitetowi paraolimpijskiemu.
- 20.4.16 Poszanowanie niezależności operacyjnej laboratoriów zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów.
- 20.4.17 Przyjęcie polityki lub przepisu wdrażającego postanowienia art. 2.11.
- 20.4.18 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcenia (a) sygnatariuszy, zgodnie z art. 24.1 oraz Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy; oraz (b) innych podległych komitetowi organów sportowych, zgodnie z art. 12 do nieprzestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.

20.5 Zadania i obowiązki krajowych organizacji antydopingowych¹⁰⁴

- 20.5.1 Zachowanie niezależności od środowiska sportowego i rządu podczas podejmowania decyzji i prowadzenia działań operacyjnych, w tym między innymi poprzez zakaz uczestnictwa jakichkolwiek osób, które są jednocześnie zaangażowane w proces zarządzania lub działalność jakiegokolwiek federacji międzynarodowej, krajowego związku sportowego, organizatora dużych wydarzeń sportowych, narodowego komitetu olimpijskiego, narodowego komitetu paraolimpijskiego lub organu rządowego odpowiedzialnego za sport lub zwalczanie dopingu¹⁰⁵.

¹⁰⁴ [Komentarz do art. 20.5: W przypadku niektórych mniejszych krajów pewne obowiązki opisane w niniejszym artykule krajowa organizacja antydopingowa może przekazać regionalnej organizacji antydopingowej.]

¹⁰⁵ [Komentarz do art. 20.5.1: Przepis ten nie zabrania na przykład, aby krajowa organizacja antydopingowa działała jako wyznaczona strona trzecia, której swoje obowiązki przekazał organizator dużych wydarzeń sportowych lub inna organizacja antydopingowa.]

- 20.5.2 Przyjęcie i wdrożenie polityki i przepisów antydopingowych zgodnych z Kodeksem i standardami międzynarodowymi.
- 20.5.3 Współpraca z innymi właściwymi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi.
- 20.5.4 Zachęcanie organizacji antydopingowych do wzajemnego przeprowadzania badań antydopingowych.
- 20.5.5 Promowanie naukowych badań dotyczących zwalczania dopingu.
- 20.5.6 Jeżeli prowadzone jest finansowanie, częściowe lub całkowite wstrzymanie finansowania, w dowolnym okresie dyskwalifikacji, dla jakiegokolwiek zawodnika lub osoby z personelu pomocniczego zawodnika, którzy naruszyli przepisy antydopingowe.
- 20.5.7 Intensywne zwalczanie wszelkich ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, a w każdym stwierdzonym przypadku użycia dopingu badanie, czy mógł w nim uczestniczyć personel pomocniczy zawodnika lub inne osoby oraz zapewnienie właściwego egzekwowania konsekwencji.
- 20.5.8 Planowanie, prowadzenie, ocenianie i promowanie edukacji antydopingowej zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji.
- 20.5.9 Każda krajowa organizacja antydopingowa jest organem odpowiedzialnym za edukację w swoim kraju.
- 20.5.10 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów nałożenie na wszystkich członków zarządu, dyrektorów, funkcjonariuszy oraz pracowników (zarówno własnych, jak i wyznaczonych stron trzecich), którzy uczestniczą w jakimkolwiek aspekcie kontroli antydopingowej wymogu uznania, że warunkiem pełnienia tej funkcji jest związanie się przepisami antydopingowymi lub też porównywalnymi przepisami przyjętymi przez sygnatariusza, w odniesieniu do bezpośrednio popełnionych celowych uchybień tych osób.
- 20.5.11 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów niezatrudnianie w świadomy sposób na jakimkolwiek stanowisku związanym z kontrolą antydopingową (innym niż stanowisko związane z zatwierdzonym programem edukacyjnym lub resocjalizacyjnym) jakiejkolwiek osoby, która została tymczasowo zawieszona lub odbywa karę dyskwalifikacji na podstawie Kodeksu; albo też, w przypadku osób niepodlegających postanowieniom Kodeksu, osoby, która w ciągu ostatnich sześciu lat bezpośrednio i celowo podejmowała działania, które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby przepisy Kodeksu miały do tej osoby zastosowanie.

- 20.5.12 Automatyczne wszczynanie śledztwa wobec podlegających organizacji osób z personelu pomocniczego zawodnika w przypadku naruszenia przepisów antydopingowych przez osobę chronioną, a także automatyczne wszczynanie śledztwa wobec osoby z personelu pomocniczego zawodnika, która udzielała pomocy więcej niż jednemu zawodnikowi uznanemu za winnego naruszenia przepisów antydopingowych.
- 20.5.13 Pełna współpraca z WADA w związku ze śledztwami prowadzonymi przez WADA zgodnie z art. 20.7.14.
- 20.5.14 Poszanowanie niezależności operacyjnej laboratoriów zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów..
- 20.5.15 Przyjęcie polityki lub przepisu wdrażającego postanowienia art. 2.11.
- 20.5.16 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcenia (a) sygnatariuszy, zgodnie z art. 24.1 oraz Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy; oraz (b) innych podległych komitetowi organów sportowych, zgodnie z art. 12 do nieprzestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.

20.6 Zadania i obowiązki organizatorów dużych wydarzeń sportowych

- 20.6.1 Przyjęcie i wdrożenie polityki i przepisów antydopingowych, zgodnych z Kodeksem i standardami międzynarodowymi, w odniesieniu do organizowanych przez siebie wydarzeń sportowych.
- 20.6.2 Podejmowanie odpowiednich działań w celu zniechęcenia (a) sygnatariuszy, zgodnie z art. 24.1 oraz Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy; oraz (b) innych podległych organizatorowi organów sportowych, zgodnie z art. 12 do nieprzestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.
- 20.6.3 Wyrażanie zgody na realizację i ułatwianie realizacji programu „Niezależny obserwator”.
- 20.6.4 Nałożenie na wszystkich zawodników, którzy przygotowują się do wydarzenia sportowego lub w nim uczestniczą, a także na wszystkich członków personelu pomocniczego tych zawodników wymogu uznania wiążącej mocy przepisów antydopingowych zgodnie z Kodeksem, jako warunku uczestnictwa w zawodach lub udzielania pomocy podczas zawodów.
- 20.6.5 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów nałożenie na wszystkich członków zarządu, dyrektorów, funkcjonariuszy oraz pracowników (zarówno własnych, jak i wyznaczonych stron trzecich), którzy uczestniczą w jakimkolwiek aspekcie

kontroli antydopingowej wymogu uznania, że warunkiem pełnienia tej funkcji jest związanie się przepisami antydopingowymi lub też porównywalnymi przepisami przyjętymi przez sygnatariusza, w odniesieniu do bezpośrednio popełnionych celowych uchybień tych osób.

- 20.6.6 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów niezatrudnianie w świadomy sposób na jakimkolwiek stanowisku związanym z kontrolą antydopingową (innym niż stanowisko związane z zatwierdzonym programem edukacyjnym lub resocjalizacyjnym) jakiejkolwiek osoby, która została tymczasowo zawieszona lub odbywa karę dyskwalifikacji na podstawie Kodeksu; albo też, w przypadku osób niepodlegających postanowieniom Kodeksu, osoby, która w ciągu ostatnich sześciu lat bezpośrednio i celowo podejmowała działania, które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby przepisy Kodeksu miały do tej osoby zastosowanie.
- 20.6.7 Intensywne zwalczanie wszelkich ewentualnych naruszeń przepisów antydopingowych w ramach swoich kompetencji, a w każdym stwierdzonym przypadku użycia dopingu badanie, czy mógł w nim uczestniczyć personel pomocniczy zawodnika lub inne osoby.
- 20.6.8 Planowanie, prowadzenie, ocena i promowanie edukacji antydopingowej zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji.
- 20.6.9 Przyjmowanie ofert organizacji wydarzeń sportowych wyłącznie od krajów, których rząd ratyfikował, przyjął lub zatwierdził konwencję UNESCO lub przystąpił do niej, oraz (jeżeli jest to wymagane zgodnie z art. 24.1.9) nieprzyjmowanie ofert organizacji wydarzeń sportowych z krajów, w których narodowy komitet olimpijski, narodowy komitet paraolimpijski i/lub krajowa organizacja antydopingowa nie przestrzegają Kodeksu lub standardów międzynarodowych.
- 20.6.10 Współpraca z odpowiednimi organizacjami i agencjami krajowymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi.
- 20.6.11 Poszanowanie niezależności operacyjnej laboratoriów zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów.
- 20.6.12 Przyjęcie polityki lub przepisu wdrażającego postanowienia art. 2.11.

20.7 Zadania i obowiązki WADA

- 20.7.1 Przyjęcie Kodeksu oraz zobowiązanie się do wykonywania określonych w nim zadań i obowiązków w oświadczeniu zatwierdzonym przez Zarząd WADA¹⁰⁶.

¹⁰⁶ [Komentarz do art. 20.7.1: WADA nie może być sygnatariuszem ze względu na fakt, że jej zadaniem jest monitorowanie przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy.]

- 20.7.2 Przyjęcie i wdrożenie polityki i procedur, które są zgodne z Kodeksem i standardami międzynarodowymi.
- 20.7.3 Udzielanie sygnatariuszom wsparcia i wskazówek podczas ich wysiłków na rzecz przestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych oraz monitorowanie ich przestrzegania zgodnie z art. 24.1 Kodeksu i Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy.
- 20.7.4 Zatwierdzanie standardów międzynarodowych związanych z wdrażaniem Kodeksu.
- 20.7.5 Udzielanie i wznawianie akredytacji laboratoriów na badanie próbek lub na przyznawanie innym podmiotom uprawnień do badania próbek.
- 20.7.6 Opracowywanie i zatwierdzanie wytycznych oraz modeli najlepszych praktyk.
- 20.7.7 Przedstawienie Komitetowi Wykonawczemu WADA do zatwierdzenia, w oparciu o zalecenie Komisji Zawodniczej WADA, Karty praw antydopingowych zawodników. Jest to dokument, który w jednym miejscu gromadzi wszystkie prawa zawodników, szczegółowo określone w Kodeksie i standardach międzynarodowych, a także wszelkie inne uzgodnione zasady najlepszej praktyki dotyczącej całościowej ochrony praw zawodników w obszarze zwalczania dopingu.
- 20.7.8 Promowanie, prowadzenie, zlecenie, finansowanie i koordynowanie naukowych badań antydopingowych oraz promowanie edukacji antydopingowej.
- 20.7.9 Opracowanie i prowadzenie skutecznego programu „Niezależny obserwator” oraz innych programów zawierających wskazówki związane z organizacją wydarzeń sportowych.
- 20.7.10 W wyjątkowych okolicznościach, na polecenie Dyrektora Generalnego WADA, prowadzenie badań antydopingowych z własnej inicjatywy lub na wniosek innych organizacji antydopingowych oraz współpraca z odpowiednimi organizacjami i agencjami krajowymi i międzynarodowymi, w tym między innymi w zakresie ułatwiania badań i śledztw¹⁰⁷.
- 20.7.11 Zatwierdzanie, w uzgodnieniu z federacjami międzynarodowymi, krajowymi organizacjami antydopingowymi i organizatorami dużych wydarzeń sportowych, określonych programów badań antydopingowych i analiz próbek.

¹⁰⁷ [Komentarz do art. 20.7.10: WADA nie jest podmiotem przeprowadzającym badania, ale zastrzega sobie prawo do przeprowadzania własnych badań w wyjątkowych okolicznościach, gdy konkretna organizacja antydopingowa otrzymała informacje o problemach, ale nie udało się ich rozwiązać w zadowalający sposób.]

- 20.7.12 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów nałożenie na wszystkich członków zarządu, dyrektorów, funkcjonariuszy oraz pracowników (zarówno własnych, jak i wyznaczonych stron trzecich), którzy uczestniczą w jakimkolwiek aspekcie kontroli antydopingowej wymogu uznania, że warunkiem pełnienia tej funkcji jest związanie się przepisami antydopingowymi lub też porównywalnymi przepisami przyjętymi przez sygnatariusza, w odniesieniu do bezpośrednio popełnionych celowych uchybień tych osób.
- 20.7.13 Z zastrzeżeniem obowiązujących przepisów niezatrudnianie w świadomy sposób na jakimkolwiek stanowisku związanym z kontrolą antydopingową (innym niż stanowisko związane z zatwierdzonym programem edukacyjnym lub resocjalizacyjnym) jakiejkolwiek osoby, która została tymczasowo zawieszona lub odbywa karę dyskwalifikacji na podstawie Kodeksu; albo też, w przypadku osób niepodlegających postanowieniom Kodeksu, osoby, która w ciągu ostatnich sześciu lat bezpośrednio i celowo podejmowała działania, które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby przepisy Kodeksu miały do tej osoby zastosowanie.
- 20.7.14 Inicjowanie własnych śledztw dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, nieprzestrzegania przepisów przez sygnatariuszy i laboratoria akredytowane przez WADA oraz innych działań, które mogą ułatwiać stosowanie dopingu.

20.8 Współpraca przy wdrażaniu przepisów stron trzecich

Sygnatariusze będą współpracowali ze sobą wzajemnie, z WADA i rządami, aby zachęcić stowarzyszenia zawodowe i instytucje, którym podlega niezwiązany przepisami Kodeksu personel pomocniczy zawodników do wdrożenia przepisów zakazujących postępowania, które w przypadku popełnienia przez związany Kodeksem personel pomocniczy zawodników byłoby uznane za naruszenie przepisów antydopingowych.

ARTYKUŁ 21 DODATKOWE ZADANIA I OBOWIĄZKI ZAWODNIKÓW I INNYCH OSÓB

21.1 Zadania i obowiązki zawodników

- 21.1.1 Znajomość i przestrzeganie obowiązującej polityki i wszystkich przepisów antydopingowych przyjętych zgodnie z Kodeksem.
- 21.1.2 Stała dostępność w celu pobierania próbek¹⁰⁸.

¹⁰⁸ [Komentarz do art. 21.1.2: Przy uwzględnieniu praw człowieka i prawa do prywatności zawodników, czasami z uzasadnionych przyczyn związanych ze zwalczaniem dopingu konieczne jest pobranie próbek w późnych godzinach wieczornych lub wczesnych

- 21.1.3 Ponoszenie odpowiedzialności w kontekście zwalczania dopingu za to, co zawodnik spożywa i czego używa.
- 21.1.4 Informowanie personelu medycznego o ciążyącym na nich obowiązku nieużywania substancji zabronionych oraz niestosowania metod zabronionych oraz odpowiedzialność za sprawdzenie, czy leczenie, jakiemu są poddawani nie narusza polityki i przepisów antydopingowych przyjętych zgodnie z Kodeksem.
- 21.1.5 Ujawnianie swojej krajowej organizacji antydopingowej i federacji międzynarodowej każdego postanowienia wydanego przez organ niebędący sygnatariuszem, stwierdzającego popełnienie przez zawodnika naruszenia przepisów antydopingowych w ciągu ostatnich dziesięciu lat.
- 21.1.6 Współpraca z organizacjami antydopingowymi badającymi naruszenia przepisów antydopingowych¹⁰⁹.
- 21.1.7 Ujawnianie tożsamości członków personelu pomocniczego zawodnika na żądanie każdej organizacji antydopingowej, która ma uprawnienia w stosunku do zawodnika.

21.2 Zadania i obowiązki personelu pomocniczego zawodników

- 21.2.1 Znajomość i przestrzeganie obowiązującej polityki i wszystkich przepisów antydopingowych przyjętych zgodnie z Kodeksem, które dotyczą ich samych lub zawodników, którym pomagają.
- 21.2.2 Współpraca w ramach programu badań zawodników.
- 21.2.3 Wywieranie wpływu na wartości i zachowanie zawodników w celu promowania zachowań antydopingowych.
- 21.2.4 Ujawnianie swojej krajowej organizacji antydopingowej i federacji międzynarodowej każdego postanowienia wydanego przez organ niebędący sygnatariuszem, stwierdzającego popełnienie przez tę osobę naruszenia przepisów antydopingowych w ciągu ostatnich dziesięciu lat.
- 21.2.5 Współpraca z organizacjami antydopingowymi badającymi naruszenia przepisów antydopingowych¹¹⁰.

godzinach rannych. Wiadomo na przykład, że niektórzy zawodnicy używają małych dawek EPO w tych godzinach, aby nie można ich było wykryć rano.]

¹⁰⁹ *[Komentarz do art. 21.1.6: Brak współpracy nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych określonych w Kodeksie, ale może stanowić podstawę wszczęcia postępowania dyscyplinarnego na mocy przepisów sygnatariusza.]*

¹¹⁰ *[Komentarz do art. 21.2.5: Brak współpracy nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych określonych w Kodeksie, ale może stanowić podstawę wszczęcia postępowania dyscyplinarnego na mocy przepisów sygnatariusza.]*

- 21.2.6 Osobom z personelu pomocniczego zawodnika nie wolno używać ani posiadać żadnych substancji zabronionych ani stosować żadnej metody zabronionej bez wiarygodnego uzasadnienia¹¹¹.

21.3 Zadania i obowiązki innych osób podlegających przepisom Kodeksu

- 21.3.1 Znajomość i przestrzeganie obowiązującej polityki i wszystkich przepisów antydopingowych przyjętych zgodnie z Kodeksem, które dotyczą tych osób.
- 21.3.2 Ujawnianie swojej krajowej organizacji antydopingowej i federacji międzynarodowej każdego postanowienia wydanego przez organ niebędący sygnatariuszem, stwierdzającego popełnienie przez tę osobę naruszenia przepisów antydopingowych w ciągu ostatnich dziesięciu lat.
- 21.3.3 Współpraca z organizacjami antydopingowymi badającymi naruszenia przepisów antydopingowych.

21.4 Zadania i obowiązki regionalnych organizacji antydopingowych

- 21.3.1 Zapewnienie przyjęcia i wdrożenia przez kraje członkowskie przepisów, polityki i programów zgodnych z Kodeksem.
- 21.3.2 Wymaganie jako warunku członkostwa podpisania przez kraj członkowski urzędowego formularza członkostwa w regionalnej organizacji antydopingowej, w którym jasno określono przeniesienie obowiązków w zakresie zwalczania dopingu na regionalną organizację antydopingową.
- 21.3.3 Współpraca z innymi właściwymi organizacjami i agencjami krajowymi i regionalnymi oraz innymi organizacjami antydopingowymi.
- 21.3.4 Zachęcanie do przeprowadzania wzajemnych badań między krajowymi organizacjami antydopingowymi i regionalnymi organizacjami antydopingowymi.
- 21.3.5 Promowanie i wspieranie rozwijania potencjału odpowiednich organizacji antydopingowych.
- 21.3.6 Promowanie badań naukowych związanych ze zwalczaniem dopingu.

¹¹¹ [Komentarz do art. 21.2.6: W sytuacjach, w których użycie lub posiadanie do użytku osobistego substancji zabronionej lub stosowanie metody zabronionej przez osobę z personelu pomocniczego zawodnika bez uzasadnienia nie jest naruszeniem przepisów antydopingowych określonych w Kodeksie, powinno ono podlegać innym przepisom dyscyplinarnym. Trenerzy i inne osoby z personelu pomocniczego zawodnika są często wzorem dla zawodników. Ich zachowanie nie powinno być sprzeczne z nałożonym na nich obowiązkiem zniechęcania zawodników do stosowania dopingu.]

- 21.3.7 Planowanie, prowadzenie, ocena i promowanie edukacji antydopingowej zgodnie z wymogami Międzynarodowego standardu dotyczącego edukacji.

ARTYKUŁ 22 UDZIAŁ RZĄDÓW ¹¹²

Dowodem na to, że rząd aktywnie angażuje się w propagowanie i stosowanie zasad określonych w Kodeksie jest podpisanie Deklaracji Kopenhaskiej w sprawie zwalczania dopingu w sporcie z 3 marca 2003 r. oraz ratyfikacja, przyjęcie i zatwierdzenie konwencji UNESCO lub przystąpienie do niej.

Sygnatariusze mają świadomość, że wszelkie działania podejmowane przez rząd są sprawą danego rządu i podlegają jego zobowiązaniom wynikającym z prawa międzynarodowego, a także jego krajowym przepisom ustawowym i wykonawczym. Dla rządów wiążący charakter mają jedynie wymogi określone we właściwych podpisanych przez nie traktatach międzynarodowych (w szczególności konwencji UNESCO). W poniższych artykułach określono jednak oczekiwania wobec sygnatariuszy dotyczące wspierania realizacji postanowień Kodeksu.

- 22.1 Każdy rząd powinien podjąć wszelkie działania i środki niezbędne do przestrzegania konwencji UNESCO.
- 22.2 Każdy rząd powinien wprowadzić ustawodawstwo, przepisy, politykę lub procedury administracyjne dotyczące: zasad współpracy i wymiany informacji z organizacjami antydopingowymi; zasad wymiany danych między organizacjami antydopingowymi zgodnie z postanowieniami Kodeksu; niepodlegającego ograniczeniom transportu próbek moczu i krwi w sposób zapewniający ich bezpieczeństwo i nienaruszalność; niepodlegającego ograniczeniom wjazdu i wyjazdu funkcjonariuszy kontroli dopingowej oraz ich nieograniczonego wstępu do wszystkich miejsc, w których mieszkają lub trenują zawodnicy klasy międzynarodowej lub zawodnicy klasy krajowej, w celu przeprowadzenia niezapowiedzianych badań - z zastrzeżeniem odpowiednich wymogów i przepisów dotyczących kontroli granicznej, imigracji oraz ograniczeń dostępu.
- 22.3 Każdy rząd powinien przyjąć zasady, przepisy lub politykę wprowadzającą odpowiedzialność dyscyplinarną funkcjonariuszy i pracowników uczestniczących w przeprowadzaniu kontroli antydopingowej, we współzawodnictwie sportowym lub w sprawowaniu opieki medycznej w sporcie, również w roli nadzorczej, za działania, które stanowiłyby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby do osób tych miały zastosowanie przepisy Kodeksu.

¹¹² [Komentarz do art. 22: Większość rządów nie może być stroną dokumentów takich jak Kodeks, przyjmowanych przez pozarządowe podmioty prywatne, ani być związana postanowieniami takich dokumentów. Z tego powodu rządów nie prosi się, aby zostały sygnatariuszami Kodeksu, ale aby podpisały Deklarację Kopenhaską oraz ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły konwencję UNESCO lub przystąpiły do niej. Chociaż mechanizmy przyjmowania dokumentów mogą się różnić, to wysiłki na rzecz zwalczania dopingu przy pomocy skoordynowanego i zharmonizowanego programu, którego odzwierciedleniem jest Kodeks zdecydowanie stanowią wspólny wysiłek podejmowany przez ruch sportowy i rządy.

Artykuł ten jasno określa, jakie są oczekiwania sygnatariuszy w stosunku do rządów. Są to jednak wyłącznie „oczekiwania”, ponieważ jedynym zobowiązaniem rządów jest przestrzeganie wymagań konwencji UNESCO.]

- 22.4 Żaden rząd nie powinien zezwalać na uczestnictwo w jakimkolwiek charakterze w przeprowadzaniu kontroli antydopingowej, we współzawodnictwie sportowym lub w sprawowaniu opieki medycznej w sporcie, również w roli nadzorczej, żadnej osobie, która: (i) odbywa karę dyskwalifikacji za naruszenie przepisów antydopingowych określonych w Kodeksie, lub (ii) nie podlega uprawnieniom organizacji antydopingowej i nie nałożono na nią kary dyskwalifikacji w procesie zarządzania wynikami zgodnie z Kodeksem, ale w postępowaniu karnym, dyscyplinarnym lub dotyczącym odpowiedzialności zawodowej została skazana za udział w działaniu, które stanowiłoby naruszenie przepisów antydopingowych, gdyby obowiązek przestrzegania przepisów Kodeksu miał do tej osoby zastosowanie. Kara dyskwalifikacji takiej osoby obowiązuje przez dłuższy z dwóch okresów: sześć lat od wydania wyroku w postępowaniu karnym lub postanowienia w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności zawodowej lub postępowaniu dyscyplinarnym; albo też pełny okres, na który nałożono karę w postępowaniu karnym, dyscyplinarnym lub dotyczącym odpowiedzialności zawodowej.
- 22.5 Każdy rząd powinien zachęcać wszystkie swoje służby lub agencje publiczne do szybkiego przekazywania organizacjom antydopingowym informacji, które mogą być przydatne w walce z dopingiem, jeżeli takie działanie nie jest zabronione przez prawo.
- 22.6 Każdy rząd powinien uznawać arbitraż jako preferowany sposób rozstrzygania sporów dotyczących dopingu, pod warunkiem przestrzegania praw człowieka i praw podstawowych oraz obowiązującego prawa krajowego.
- 22.7 Każdy rząd, w którego kraju nie ma krajowej organizacji antydopingowej powinien współpracować z narodowym komitetem olimpijskim w celu jej powołania.
- 22.8 Każdy rząd powinien przestrzegać autonomii krajowej organizacji antydopingowej działającej w danym kraju lub też regionalnej organizacji antydopingowej, której członkiem jest dany kraj, a także autonomii każdego działającego w tym kraju laboratorium zatwierdzonego przez WADA i nie powinien ingerować w ich decyzje ani działania operacyjne.
- 22.9 Żaden rząd nie powinien ograniczać ani uniemożliwiać dostępu WADA do jakichkolwiek próbek pobranych w ramach badań antydopingowych, do zapisów dotyczących badań antydopingowych ani do informacji, które są przechowywane przez jakiegokolwiek sygnatariusza, podmiot członkowski sygnatariusza, lub laboratorium akredytowane przez WADA lub też pozostają pod ich kontrolą.
- 22.10 Jeżeli rząd nie ratyfikuje, nie przyjmie lub nie zatwierdzi konwencji UNESCO ani do niej nie przystąpi, może to skutkować brakiem możliwości ubiegania się o rolę organizatora wydarzeń sportowych i/lub pełnienia roli ich gospodarza zgodnie z artykułami 20.1.11, 20.3.14 i 20.6.9. Stwierdzone w związku z tym przez UNESCO nieprzestrzeganie konwencji UNESCO przez dany rząd może spowodować znaczące konsekwencje ze strony UNESCO i WADA, określone przez każdą z tych organizacji.

CZĘŚĆ CZWARTA

PRZYJĘCIE, PRZESTRZEGANIE, ZMIANA I INTERPRETACJA KODEKSU

ARTYKUŁ 23 PRZYJĘCIE I WDRAŻANIE KODEKSU

23.1 Przyjęcie Kodeksu

- 23.1.1 Następujące organizacje mogą być sygnatariuszami Kodeksu: Międzynarodowy Komitet Olimpijski, federacje międzynarodowe, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, narodowe komitety olimpijskie, narodowe komitety paraolimpijskie, organizatorzy dużych wydarzeń sportowych, krajowe organizacje antydopingowe oraz inne organizacje mające istotne znaczenie dla sportu.
- 23.1.2 Międzynarodowy Komitet Olimpijski; federacje międzynarodowe uznane przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski; Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski; narodowe komitety olimpijskie; narodowe komitety paraolimpijskie; krajowe organizacje antydopingowe i organizatorzy dużych wydarzeń sportowych, uznani przez co najmniej jeden z wyżej wymienionych podmiotów stają się sygnatariuszami poprzez podpisanie oświadczenia o przyjęciu Kodeksu lub poprzez jego przyjęcie w innej formie uznanej za dopuszczalną przez WADA.
- 21.1.3 Każdy inny podmiot opisany w art. 23.1.1, który chce zostać sygnatariuszem Kodeksu może złożyć wniosek do WADA. Wniosek ten zostanie rozpatrzony zgodnie z przyjętą przez WADA polityką. Przyjęcie takiego wniosku przez WADA podlega warunkom i wymogom określonym w tej polityce¹¹³. Jeżeli WADA rozpatrzy wniosek pozytywnie, kandydat zostaje sygnatariuszem Kodeksu pod warunkiem podpisania oświadczenia o przyjęciu Kodeksu oraz warunków i wymagań określonych przez WADA w odniesieniu do tego kandydata.
- 23.1.4 Lista wszystkich organizacji i instytucji, które przyjęły Kodeks jest podawana przez WADA do wiadomości publicznej.

23.2 Wdrażanie Kodeksu

- 23.2.1 Sygnatariusze wdrażają odpowiednie postanowienia Kodeksu poprzez swoją politykę, statuty, przepisy lub regulacje, zgodnie ze swoimi kompetencjami oraz w zakresie swoich obowiązków.
- 23.2.2 Wymienione niżej artykuły odnoszące się do zakresu działań antydopingowych, które realizuje organizacja antydopingowa muszą zostać wdrożone przez sygnatariuszy bez istotnych zmian (dozwolone są jedynie

¹¹³ [Komentarz do art. 23.1.3: Takie warunki i wymagania mogą na przykład dotyczyć wnoszenia przez dany podmiot wkładu finansowego na pokrycie kosztów administracyjnych, kosztów monitorowania i przestrzegania przepisów WADA, które mogą być związane z procedurą rozpatrywania wniosku, a także z późniejszym posiadaniem statusu sygnatariusza Kodeksu.]

drobne zmiany językowe ułatwiające odwołania do nazwy organizacji, dyscypliny sportu, numerów akapitów itp.):¹¹⁴

- Artykuł 1 (Definicja dopingu)
- Artykuł 2 (Naruszenia przepisów antydopingowych)
- Artykuł 3 (Dowód stosowania dopingu)
- Artykuł 4.2.2 (Substancje określone i metody określone)
- Artykuł 4.2.3 (Substancje przyjmowane nałogowo)
- Artykuł 4.3.3 (Ustalenie przez WADA listy substancji i metod zabronionych)
- Artykuł 7.7 (Wycofanie się ze współzawodnictwa)
- Artykuł 9 (Automatyczne unieważnienie wyników indywidualnych)
- Artykuł 10 (Kary nakładane na osoby fizyczne)
- Artykuł 11 (Konsekwencje wobec zespołów)
- Artykuł 13 (Odwołania) z wyjątkiem punktów 13.2.2, 13.6 i 13.7
- Artykuł 15.1 (Automatyczna moc obowiązująca postanowień)
- Artykuł 17 (Przedawnienie)
- Artykuł 26 (Interpretacja Kodeksu)
- Załącznik 1 - Definicje

Przepisy sygnatariusza nie mogą zawierać żadnych dodatkowych postanowień, które zmieniają skutek artykułów wyszczególnionych w niniejszym artykule. Poszczególne przepisy sygnatariusza muszą zawierać wyraźne odniesienia do komentarzy zawartych w Kodeksie i zapewniać taki sam status komentarzy, jaki mają one w Kodeksie. Żadne z postanowień niniejszego Kodeksu nie zabrania sygnatariuszowi przyjęcia przepisów dotyczących bezpieczeństwa, aspektów medycznych, spełniania wymogów lub

¹¹⁴ [Komentarz do art. 23.2.2: Żadne z postanowień niniejszego Kodeksu nie uniemożliwia organizacji antydopingowej przyjęcia i egzekwowania jej własnych przepisów dyscyplinarnych w odniesieniu do związanego z dopingiem działania osób z personelu pomocniczego zawodnika, które samo w sobie nie stanowi naruszenia przepisów antydopingowych określonych w Kodeksie. Krajowy związek sportowy lub federacja międzynarodowa może na przykład odmówić odnowienia licencji trenerowi, jeżeli wielu zawodników prowadzonych przez tego trenera dopuściło się naruszenia przepisów antydopingowych.]

też kodeksu postępowania, które mają zastosowanie do celów innych niż zwalczanie dopingu¹¹⁵.

- 23.2.3 Sygnatariuszy zachęca się, aby przy wdrażaniu Kodeksu stosowali modele najlepszych praktyk zalecane przez WADA.

23.3 Realizacja programów antydopingowych

Sygnatariusze przeznaczą wystarczające środki na realizację programów antydopingowych we wszystkich obszarach wymagających przestrzegania Kodeksu i standardów międzynarodowych.

ARTYKUŁ 24 MONITOROWANIE I EGZEKWOWANIE PRZESTRZEGANIA KODEKSU ORAZ KONWENCJI UNESCO

24.1 Monitorowanie i egzekwowanie przestrzegania Kodeksu¹¹⁶

- 24.1.1 Przestrzeganie Kodeksu i standardów międzynarodowych przez sygnatariuszy będzie monitorowane przez WADA zgodnie z Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy.
- 24.1.2 Aby ułatwić monitorowanie, każdy sygnatariusz będzie informował WADA o przestrzeganiu Kodeksu i standardów międzynarodowych w sposób i w terminie wskazanym przez WADA. W ramach procesu informowania sygnatariusz w dokładny sposób przekaze wszystkie wymagane przez WADA informacje oraz wyjaśni, jakie działania podejmuje w celu usunięcia niezgodności.
- 24.1.3 Nieprzekazanie przez sygnatariusza dokładnych informacji zgodnie z art. 24.1.2 stanowi niezgodność z Kodeksem, podobnie jak nieprzekazanie przez sygnatariusza do WADA dokładnych informacji wymaganych innymi artykułami Kodeksu, Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy lub innym standardem międzynarodowym.
- 24.1.4 W przypadku niezgodności (w zakresie obowiązków sprawozdawczych lub w innym obszarze) WADA wdroży procedury naprawcze określone w

¹¹⁵ [Komentarz do art. 23.2.2: Federacja międzynarodowa może na przykład z powodów związanych z dobrą reputacją lub z kwestiami zdrowotnymi zdecydować o wprowadzeniu w swoim kodeksie postępowania przepisu zakazującego zawodnikom używania lub posiadania kokainy poza zawodami. W przypadku pobierania próbek do badań antydopingowych poza zawodami federacja międzynarodowa może wówczas przeprowadzać badanie laboratoryjne na obecność kokainy w ramach egzekwowania tego przepisu zawartego w kodeksie postępowania. Kodeks postępowania federacji międzynarodowej nie może jednak nakładać dodatkowych kar za używanie kokainy podczas zawodów, ponieważ jest to już objęte systemem kar określonym w Kodeksie antydopingowym. Innymi przykładami mogą być przepisy dotyczące używania alkoholu lub tlenu. Federacja międzynarodowa może też wykorzystać dane z badań w ramach kontroli antydopingowej do monitorowania czy osoba transpłciowa kwalifikuje się do uczestnictwa w zawodach lub do monitoringu przestrzegania innych zasad kwalifikowania do uczestnictwa.]

¹¹⁶ [Komentarz do art. 24.1: Definicje terminów stosowanych w art. 24.1 znajdują się na końcu załącznika 1 do Kodeksu.]

Międzynarodowym standardzie przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy. Jeżeli sygnatariusz lub podmiot, na który sygnatariusz przeniósł swoje obowiązki nie usunie niezgodności w określonym terminie, WADA (po wyrażeniu przez Komitet Wykonawczy zgody na taki tryb działania) prześle sygnatariuszowi formalne powiadomienie zarzucające mu nieprzestrzeganie Kodeksu i określające proponowane przez WADA konsekwencje z tytułu ich nieprzestrzegania (z listy możliwych konsekwencji określonych w art. 24.1.12) oraz warunki ponownego wpisania na listę sygnatariuszy przestrzegających Kodeksu. Informacja o takim powiadomieniu zostanie podana do wiadomości publicznej zgodnie z Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy.

- 24.1.5 Jeżeli w terminie dwudziestu jeden dni od otrzymania takiego formalnego powiadomienia sygnatariusz nie zakwestionuje zarzutu nieprzestrzegania Kodeksu lub też zaproponowanych przez WADA konsekwencji lub warunków ponownego wpisania na listę sygnatariuszy, to zarzut zostanie uznany za potwierdzony, a wskazane konsekwencje oraz warunki ponownego wpisania na listę sygnatariuszy zostaną uznane za przyjęte. Formalne powiadomienie automatycznie stanie się postanowieniem ostatecznym i zostanie jako takie wydane przez WADA, podlegając wykonaniu ze skutkiem natychmiastowym zgodnie z art. 24.1.9 (bez naruszania prawa do wniesienia odwołania na mocy art. 13.6). Postanowienie takie zostanie podane do wiadomości publicznej zgodnie z Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy i innymi standardami międzynarodowymi.
- 24.1.6 Jeżeli sygnatariusz ma zamiar zakwestionować zarzut WADA o nieprzestrzeganiu przez niego Kodeksu i/lub zaproponowane przez WADA konsekwencje i/lub warunki ponownego wpisania na listę sygnatariuszy, musi on poinformować o tym WADA na piśmie w terminie dwudziestu jeden dni od otrzymania od niej powiadomienia. W takim przypadku WADA złoży do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu formalne powiadomienie o sporze, który zostanie rozstrzygnięty przez Wydział Zwyczajnych Postępowań Arbitrażowych zgodnie z Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy. Na WADA spoczywa ciężar udowodnienia przed składem orzekającym Trybunału, w oparciu o zasadę prawdopodobieństwa, że sygnatariusz nie przestrzega Kodeksu (jeżeli to zakwestionowano). Jeżeli skład orzekający Trybunału stwierdzi, że WADA to udowodniła, a sygnatariusz zakwestionował również proponowane przez WADA konsekwencje i/lub warunki ponownego wpisania na listę sygnatariuszy, wówczas skład orzekający Trybunału zdecyduje, odnosząc się do odpowiednich postanowień Międzynarodowego standardu przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy: (a) jakie konsekwencje z listy możliwych konsekwencji określonych w art. 24.1.12 należy nałożyć na sygnatariusza, oraz (b) jakie warunki musi on spełnić, aby został ponownie wpisany na listę sygnatariuszy.

24.1.7 WADA poda do wiadomości publicznej fakt, że sprawa została skierowana do rozpatrzenia przez Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu. Każda z niżej wymienionych osób, która zgłosi taki zamiar w terminie dziesięciu dni od podania tego faktu do wiadomości publicznej ma prawo przystąpić do sprawy i uczestniczyć w niej jako strona:

24.1.7.1 Międzynarodowy Komitet Olimpijski i/lub Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski (stosownie do sprawy) oraz narodowy komitet olimpijski i/lub narodowy komitet paraolimpijski (stosownie do sprawy), gdy orzeczenie Trybunału może mieć skutki związane z Igrzyskami Olimpijskimi lub Igrzyskami Paraolimpijskimi (dotyczy to między innymi orzeczeń mających wpływ na prawo udziału/uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich lub Igrzyskach Paraolimpijskich); oraz

24.1.7.2 Federacja międzynarodowa, jeżeli orzeczenie Trybunału może mieć skutki dotyczące uczestnictwa w mistrzostwach świata i/lub innych międzynarodowych wydarzeniach sportowych organizowanych pod patronatem tej federacji i/lub skutki dotyczące złożonej przez jakiś kraj oferty organizacji mistrzostw świata i/lub innych międzynarodowych wydarzeń sportowych organizowanych pod patronatem tej federacji.

Każda inna osoba, która chce uczestniczyć jako strona w sprawie musi zwrócić się z wnioskiem do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu w ciągu dziesięciu dni od podania przez WADA do wiadomości publicznej faktu, że sprawa została skierowana do rozpatrzenia przez Trybunał. Trybunał zezwoli na przystąpienie do sprawy: (i) jeżeli wszystkie pozostałe strony sprawy wyrażą na to zgodę; lub (ii) jeżeli osoba wnioskująca wykaże, że ma w rozstrzygnięciu sprawy wystarczający interes prawny, który uzasadnia jej udział jako strony.

24.1.8 Rozstrzygające spór orzeczenie Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu zostanie podane do wiadomości publicznej przez Trybunał i przez WADA. Z zastrzeżeniem przewidzianego prawem szwajcarskim prawa do zaskarżenia orzeczenia przed szwajcarskim Trybunałem Federalnym, orzeczenie Trybunału jest ostateczne i podlega wykonaniu ze skutkiem natychmiastowym zgodnie z art. 24.1.9.

24.1.9 Ostateczne orzeczenie wydane zgodnie z art. 24.1.5 lub art. 24.1.8, stwierdzające, że sygnatariusz nie przestrzega Kodeksu, nakładające konsekwencje z tytułu jego nieprzestrzegania i/lub ustalające warunki ponownego wpisania na listę sygnatariuszy przestrzegających Kodeksu; oraz orzeczenie Trybunału wydane zgodnie z art. 24.1.10 będą obowiązywały na całym świecie i będą uznawane, przestrzegane i stosowane przez wszystkich pozostałych sygnatariuszy zgodnie z ich kompetencjami oraz zakresem odpowiedzialności

- 24.1.10 Jeżeli sygnatariusz pragnie zakwestionować zarzut WADA, że nie spełnia on jeszcze wszystkich warunków ponownego wpisania na listę sygnatariuszy przestrzegających Kodeksu, a zatem nie może być na nią wpisany, musi poinformować WADA o tym zamiarze w terminie dwudziestu jeden dni od otrzymania pisma WADA z tym zarzutem. Spór zostanie rozstrzygnięty przez Wydział Zwyczajnych Postępowań Arbitrażowych Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu, zgodnie z artykułami 24.1.6 - 23.5.8. Na WADA spoczywa ciężar udowodnienia przed składem orzekającym Trybunału, w oparciu o zasadę prawdopodobieństwa, że sygnatariusz nie spełnia jeszcze wszystkich warunków ponownego wpisania na listę sygnatariuszy, a zatem nie może być na nią wpisany. Z zastrzeżeniem prawa do zakwestionowania decyzji Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przed Szwajcarskim Trybunałem Federalnym, decyzja Trybunału jest ostateczna i wykonalna ze skutkiem natychmiastowym zgodnie z art. 24.1.9.
- 24.1.11 Poszczególne wymagania nakładane na sygnatariuszy zgodnie z Kodeksem i standardami międzynarodowymi będą klasyfikowane jako krytyczne, priorytetowe lub ogólne, zgodnie z Międzynarodowym standardem przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy, w zależności od wagi ich znaczenia dla walki z dopingiem w sporcie. Klasyfikacja ta będzie kluczowym czynnikiem przy ustalaniu, jakie konsekwencje należy nałożyć w przypadku nieprzestrzegania tych wymagań, zgodnie z art. 10 Międzynarodowego standardu przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy. Sygnatariusz ma prawo zakwestionować klasyfikację danego wymagania, a w takim przypadku o odpowiedniej klasyfikacji zadecyduje Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu.
- 24.1.12 Poniżej wskazano konsekwencje, które można nałożyć pojedynczo lub łącznie na sygnatariusza, który nie przestrzega Kodeksu i/lub standardów międzynarodowych, w oparciu o konkretne fakty i okoliczności danej sprawy oraz postanowienia art. 10 Międzynarodowego standardu przestrzegania kodeksu przez sygnatariuszy:
- 24.1.12.1 Wykluczenie lub cofnięcie przywilejów WADA:
- a) zgodnie z odpowiednimi postanowieniami statutu WADA wykluczenie przedstawicieli sygnatariusza na określony czas z możliwości pełnienia jakiegokolwiek stanowiska w WADA lub funkcji członka w jakiegokolwiek radzie, Komitecie lub innym organie WADA, w tym między Zarządzie WADA, Komitecie Wykonawczym WADA lub jakimkolwiek Komitecie stałym (choć WADA może w drodze wyjątku zezwolić przedstawicielom sygnatariusza na zachowanie członkostwa w grupach ekspertów WADA, jeżeli niemożliwe jest zapewnienie skutecznego zastępstwa);

b) wykluczenie sygnatariusza z pełnienia funkcji organizatora jakichkolwiek wydarzeń, których organizatorem, współorganizatorem lub współorganizatorem jest WADA;

c) wykluczenie przedstawicieli sygnatariusza z udziału w jakimkolwiek programie WADA „Niezależny obserwator”, w programach pomocowych lub innych działaniach WADA;

d) wstrzymanie (bezpośredniego lub pośredniego) finansowania WADA dla sygnatariusza, przeznaczonego na konkretne działania lub udział w konkretnych programach; oraz

e) wykluczenie przedstawicieli sygnatariusza na określony czas z pełnienia jakichkolwiek stanowisk lub funkcji członka w zarządzie, komitecie lub innym organie innego sygnatariusza (lub jego organizacji członkowskiej) lub też stowarzyszenia sygnatariuszy.

24.1.12.2 Szczególne monitorowanie niektórych lub wszystkich działań antydopingowych sygnatariusza do czasu, gdy WADA uzna, że sygnatariusz jest w stanie samodzielnie, bez takiego monitorowania prowadzić te działania antydopingowe w sposób zgodny z przepisami.

24.1.12.3 Nadzorowanie i/lub przejęcie niektórych lub wszystkich działań antydopingowych sygnatariusza przez wyznaczoną stronę trzecią do czasu, gdy WADA uzna, że sygnatariusz jest w stanie samodzielnie, bez takich środków prowadzić te działania antydopingowe w sposób zgodny z przepisami:

a) jeżeli nieprzestrzeganie Kodeksu dotyczy niezgodnych z nim zasad, przepisów i/lub ustawodawstwa, wówczas odnośne działania antydopingowe będą prowadzone zgodnie z innymi stosownymi przepisami (jednej lub więcej organizacji antydopingowych, takich jak federacje międzynarodowe, krajowe organizacje antydopingowe lub regionalne organizacje antydopingowe), których przepisy są zgodne z wymaganiami WADA. W takim przypadku działania antydopingowe (w tym wszelkie badania oraz zarządzanie wynikami) będą prowadzone na koszt sygnatariusza przez wyznaczoną stronę trzecią zgodnie z takimi stosownymi przepisami, a wszelkie koszty poniesione przez organizacje antydopingowe z tytułu wykorzystania ich przepisów zostaną zwrócone przez sygnatariusza nieprzestrzegającego Kodeksu;

b) jeżeli wypełnienie luki w działaniach antydopingowych sygnatariusza w taki sposób nie będzie możliwe (gdyż na przykład jest to zabronione przepisami prawa krajowego, a krajowa organizacja antydopingowa nie zapewniła możliwości zmiany tego prawa ani innego rozwiązania), wówczas środkiem alternatywnym może być dyskwalifikacja zawodników, którzy byliby objęci działaniami antydopingowymi sygnatariusza, z uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich /Igrzyskach Paraolimpijskich/innych wydarzeń aby chronić prawa niestosujących dopingu zawodników i utrzymać publiczne przekonanie o uczciwości zawodów podczas tych wydarzeń.

24.1.12.4 Kara finansowa.

24.1.12.5 Wstrzymanie lub utrata uprawnień do części lub całości finansowania i/lub innych korzyści otrzymywanych od Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego lub jakiegokolwiek innego sygnatariusza przez określony czas (bez prawa do otrzymania takiego finansowania i/lub innych korzyści z mocą wsteczną, po ponownym wpisaniu na listę sygnatariuszy).

24.1.12.6 Zalecenie właściwym władzom publicznym, aby wstrzymały część lub całość publicznych i/lub innych środków finansowych i/lub innych świadczeń dla tego sygnatariusza przez określony czas (z prawem lub też bez prawa otrzymania tych środków finansowych i/lub innych korzyści w późniejszym terminie, po ponownym wpisaniu na listę sygnatariuszy)¹¹⁷.

24.1.12.7 W przypadku, gdy sygnatariusz jest krajową organizacją antydopingową lub narodowym komitetem olimpijskim pełniącym rolę krajowej organizacji antydopingowej - wykluczenie kraju sygnatariusza z możliwości organizacji lub współorganizacji wydarzenia międzynarodowego (np. Igrzysk Olimpijskich, Igrzysk Paraolimpijskich, innego wydarzenia prowadzonego przez organizatora dużych wydarzeń sportowych, mistrzostw świata, mistrzostw regionu, mistrzostw kontynentu i/lub jakiegokolwiek innego międzynarodowego wydarzenia sportowego):

a) Jeżeli prawo do organizacji lub współorganizacji mistrzostw świata i/lub innego wydarzenia międzynarodowego zostało już

¹¹⁷ [Komentarz do art. 24.1.12.6: Władze publiczne nie są sygnatariuszami Kodeksu, jednakże, zgodnie z art. 11(c) konwencji UNESCO, państwa-strony w stosownych przypadkach wstrzymują całość lub część finansowego lub innego wsparcia związanego ze sportem na rzecz organizacji sportowej lub antydopingowej, która nie przestrzega Kodeksu.]

przyznane temu krajowi to sygnatariusz, który je przyznał musi ocenić, czy istnieje prawna i praktyczna możliwość wycofania tego prawa i przeniesienia go na inny kraj. Jeżeli istnieje taka prawna i praktyczna możliwość, wówczas sygnatariusz musi to uczynić.

b) Sygnatariusze na mocy swoich statutów, zasad i przepisów i/lub umów o organizację wydarzeń zapewnią, że mają odpowiednie uprawnienia, pozwalające spełnić te wymagania (w tym, przewidziane w każdej umowie o organizację wydarzenia, prawo anulowania tej umowy bez kary, jeżeli dany kraj został uznany za nieuprawniony do organizacji wydarzenia).

24.1.12.8 W przypadku, gdy sygnatariusz jest krajową organizacją antydopingową lub narodowym komitetem olimpijskim lub narodowym komitetem paraolimpijskim, wykluczenie następujących osób z czynnego lub biernego uczestnictwa w Igrzyskach Olimpijskich, Igrzyskach Paraolimpijskich i/lub innych konkretnych wydarzeniach sportowych, mistrzostwach świata, mistrzostwach regionu, mistrzostwach kontynentu i/lub jakimkolwiek innym międzynarodowym wydarzeniu sportowym:

(a) narodowy komitet olimpijski i/lub narodowy komitet paraolimpijski kraju sygnatariusza;

(b) przedstawiciele tego kraju i/lub jego narodowego komitetu olimpijskiego i/lub narodowego komitetu paraolimpijskiego; i/lub

(c) zawodnicy i personel pomocniczy zawodników, którzy reprezentują ten kraj i/lub jego narodowy komitet olimpijski i/lub narodowy komitet paraolimpijski i/lub krajowy związek sportowy z tego kraju.

24.1.12.9 W przypadku, gdy sygnatariusz jest federacją międzynarodową wykluczenie następujących osób z czynnego lub biernego uczestnictwa przez określony czas w Igrzyskach Olimpijskich i Igrzyskach Paraolimpijskich i/lub innych wydarzeniach obejmujących wiele dyscyplin sportu: przedstawiciele tej federacji międzynarodowej i/lub zawodnicy i personel pomocniczy zawodników, którzy uprawiają dyscyplinę sportową tej federacji (albo jedną lub więcej konkurencji w ramach tej dyscypliny).

24.1.12.10 W przypadku, gdy sygnatariusz jest organizatorem dużych wydarzeń sportowych:

a) szczególne monitorowanie, nadzorowanie lub przejęcie działań antydopingowych organizatora dużych wydarzeń sportowych podczas kolejnej/kolejnych edycji danego wydarzenia; i/lub

b) zawieszenie lub utrata uprawnień do otrzymania finansowania i/lub innych korzyści otrzymywanych od Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, Międzynarodowego Komitetu Paraolimpijskiego, Stowarzyszenia Narodowych Komitetów Olimpijskich lub innego organu patronackiego, i/lub wycofanie uznawania, członkostwa lub patronatu tych podmiotów (stosownie do przypadku); i/lub

c) utrata uznawania wydarzenia za wydarzenie kwalifikujące do Igrzysk Olimpijskich lub Igrzysk Paraolimpijskich.

24.1.12.11 Zawieszenie uznawania przez ruch olimpijski i/lub członkostwa w ruchu paraolimpijskim.

24.1.13 Inne konsekwencje

Rządy i sygnatariusze oraz stowarzyszenia sygnatariuszy mogą w ramach swoich kompetencji nałożyć dodatkowe konsekwencje za nieprzestrzeganie przepisów przez sygnatariusza, pod warunkiem, że nie podważa to ani nie ogranicza w żaden sposób możliwości nałożenia konsekwencji zgodnie z niniejszym art. 24.1¹¹⁸.

24.2 Monitorowanie przestrzegania konwencji UNESCO

Przestrzeganie zobowiązań zawartych w konwencji UNESCO będzie monitorowane zgodnie z ustaleniami Konferencji stron konwencji UNESCO, po konsultacjach z państwami-stronami oraz WADA. WADA będzie informowała rządy o wdrażaniu Kodeksu przez sygnatariuszy, a także będzie informowała sygnatariuszy o ratyfikacji, przyjęciu, zatwierdzeniu lub przystąpieniu do konwencji UNESCO przez rządy.

ARTYKUŁ 25 ZMIANY KODEKSU. WYPOWIEDZENIE KODEKSU

25.1 Zmiany Kodeksu

25.1.1 WADA jest odpowiedzialna za nadzór nad zmianami i ulepszaniem Kodeksu, a zawodnicy, inne właściwe strony oraz rządy będą zapraszani do uczestnictwa w tym procesie.

¹¹⁸ [Komentarz do art. 24.1.13: Międzynarodowy Komitet Olimpijski może na przykład zdecydować o nałożeniu na federację międzynarodową lub narodowy komitet olimpijski, zgodnie z Kartą Olimpijską, symbolicznych lub innych konsekwencji takich jak cofnięcie uprawnień do organizowania posiedzeń Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego lub Kongresu Olimpijskiego. Z kolei federacja międzynarodowa może zdecydować o odwołaniu zawodów międzynarodowych, które miały odbyć się w kraju nieprzestrzegającego przepisów sygnatariusza lub o przeniesieniu ich do innego kraju.]

- 25.1.2 WADA będzie inicjowała wprowadzanie zmian do Kodeksu i dopilnuje, aby następowało to drodze konsultacji. Umożliwi to przekazywanie i otrzymywanie zaleceń dotyczących zmian oraz ułatwi ich ocenę i przepływ informacji zwrotnych od zawodników, innych zainteresowanych podmiotów i rządów na temat proponowanych zmian.
- 25.1.3 Zmiany Kodeksu po odpowiednich konsultacjach będą przyjmowane przez Zarząd WADA większością dwóch trzecich głosów, pod warunkiem oddania głosów przez większość przedstawicieli sektora publicznego oraz ruchu olimpijskiego. Jeżeli nie określono inaczej, zmiany wchodzi w życie w terminie trzech miesięcy od ich przyjęcia.
- 25.1.4 Sygnatariusze zmienią swoje przepisy tak, aby dnia 1 stycznia 2021 r. lub wcześniej uwzględniały one postanowienia Kodeksu w wersji z 2021 r. i aby weszły w życie 1 stycznia 2021 r. Wszelkie kolejne właściwe zmiany Kodeksu sygnatariusze wprowadzą w ciągu roku od ich przyjęcia przez Zarząd WADA¹¹⁹.

25.2 Wypowiedzenie Kodeksu

- 23.8.1 Sygnatariusze mogą wycofać zgodę na przestrzeganie Kodeksu przesyłając do WADA pisemne powiadomienie o takim zamiarze z sześciomiesięcznym wyprzedzeniem. Po wypowiedzeniu Kodeksu przez sygnatariusza uznaje się, że nie przestrzega on już Kodeksu.

ARTYKUŁ 26 INTERPRETACJA KODEKSU

- 26.1 Oficjalny tekst Kodeksu pozostaje w posiadaniu WADA i jest publikowany w języku angielskim i francuskim. W przypadku rozbieżności między wersją angielską a wersją francuską moc obowiązującą ma wersja angielska.
- 26.2 Komentarze do poszczególnych postanowień Kodeksu służą do interpretacji Kodeksu.
- 26.3 Kodeks będzie interpretowany jako niezależny, samodzielny dokument, nie wymagający odwoływania się do istniejących przepisów bądź statutów sygnatariuszy lub rządów.

¹¹⁹ [Komentarz do artykułów 25.1.3 i 25.1.4: Zgodnie z art. 25.1.3 nowe lub zmienione obowiązki, które nałożono na sygnatariuszy automatycznie wchodzi w życie trzy miesiące po ich zatwierdzeniu, chyba że postanowiono inaczej. Z kolei art. 25.1.4 dotyczy nowych lub zmienionych obowiązków, które nałożono na zawodników lub inne osoby i które mogą być egzekwowane jedynie wobec poszczególnych zawodników lub innych osób, do czego wymagana jest zmiana przepisów antydopingowych właściwego sygnatariusza (np. federacji międzynarodowej). Z tego powodu w art. 25.1.4 przewidziano dłuższy okres dla każdego sygnatariusza na dostosowanie swoich przepisów do Kodeksu z 2021 r. i podjęcie wszelkich niezbędnych działań zapewniających, że właściwi zawodnicy i inne osoby zostaną objęci tymi przepisami.]

- 26.4 Tytuły poszczególnych części i artykułów Kodeksu zostały użyte wyłącznie dla wygody i nie stanowią merytorycznej części Kodeksu ani w żaden sposób nie wpływają na język postanowień, do których się odwołują.
- 26.5 Termin „dni”, stosowany w Kodeksie lub standardzie międzynarodowym oznacza dni kalendarzowe, chyba że określono inaczej.
- 26.6 Kodeks nie działa wstecz w odniesieniu do jakichkolwiek spraw nieuregulowanych przed jego przyjęciem przez sygnatariusza i wprowadzeniem do jego własnych przepisów. Naruszenia przepisów antydopingowych popełnione przed przyjęciem Kodeksu stanowią „pierwsze naruszenie” lub „drugie naruszenie” dla celów określenia, zgodnie z art. 10, kar za kolejne naruszenia popełnione po przyjęciu Kodeksu.
- 26.7 Cel, zakres i organizacja *Światowego programu zwalczania dopingu w sporcie* oraz Kodeks wraz załącznikiem I „Definicje” i załącznikiem 2 „Przykłady stosowania art. 10” stanowią integralne części Kodeksu.

ARTYKUŁ 27 PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

- 27.1 Obowiązkiwanie całości Kodeksu z roku 2021

Kodeks w wersji z roku 2021 obowiązuje w całości od 1 stycznia 2021 r. („data wejścia w życie”).

- 27.2 Brak działania wstecz z wyjątkiem artykułów 10.9.4 i 17, chyba że ma zastosowanie zasada Lex Mitior

Każda sprawa dotycząca naruszenia przepisów antydopingowych, która jest w toku w dniu wejścia w życie Kodeksu oraz każda sprawa dotycząca naruszenia przepisów antydopingowych wniesiona po dniu wejścia w życie Kodeksu, a dotycząca naruszenia, które miało miejsce przed datą jego wejścia w życie, podlega merytorycznym przepisom antydopingowym obowiązującym w chwili zarzucanego naruszenia przepisów antydopingowych, a nie merytorycznym przepisom antydopingowym określonym w niniejszym Kodeksie z 2021 r. – chyba że zespół orzekający stwierdzi, że do okoliczności sprawy zastosowanie ma zasada „lex mitior”. W takiej sytuacji okresy wsteczne, w których wcześniejsze naruszenia można zgodnie z art. 10.9.4 rozpatrywać jako naruszenia wielokrotne, a także okres przedawnienia określony w art. 17 uznaje się za przepisy proceduralne, a nie merytoryczne i powinny być stosowane z mocą wsteczną wraz ze wszystkimi pozostałymi przepisami proceduralnymi Kodeksu z 2021 r. (z zastrzeżeniem, że art. 17 stosuje się z mocą wsteczną tylko wtedy, gdy termin przedawnienia nie upłynął przed datą wejścia w życie Kodeksu).

- 27.3 Zastosowanie do postanowień wydanych przed wejściem w życie Kodeksu z 2021 r.

W przypadku spraw, w których ostateczne postanowienie stwierdzające naruszenie przepisów antydopingowych zostało wydane przed dniem wejścia w życie Kodeksu, ale w tym dniu zawodnik lub inna osoba nadal odbywa karę dyskwalifikacji, zawodnik lub ta osoba może zwrócić się do organizacji antydopingowej, które odpowiadała za zarządzanie wynikami w związku z tym naruszeniem, z wnioskiem o rozważenie skrócenia kary dyskwalifikacji w świetle Kodeksu z 2021 r. Taki wniosek musi być złożony przed zakończeniem okresu dyskwalifikacji. Od postanowienia wydanego przez organizację antydopingową można się odwołać zgodnie z art. 13.2. Kodeks z 2021 r. nie będzie stosowany żadnej sprawy o naruszenie przepisów antydopingowych, w której wydano postanowienie stwierdzające naruszenie przepisów antydopingowych, a okres dyskwalifikacji zakończył się.

27.4 Wielokrotne naruszenia przepisów antydopingowych, z których pierwsze popełniono przed 1 stycznia 2021 r.

W celu ustalenia okresu kary dyskwalifikacji za drugie naruszenie zgodnie z art. 10.9.1, gdy kara za pierwsze naruszenie była ustalona na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie Kodeksu z 2021 r., nakładana jest kara dyskwalifikacji, która zostałaby nałożona za pierwsze wykroczenie, gdyby obowiązywał Kodeks z 2021 r.¹²⁰.

27.5 Dalsze zmiany Kodeksu

Wszelkie dalsze zmiany Kodeksu wchodzą w życie zgodnie z postanowieniem art. 27.1.

27.6 Zmiany na liście substancji i metod zabronionych

Zmiany na liście substancji i metod zabronionych oraz zmiany dokumentów technicznych dotyczących substancji umieszczonych na liście nie mogą być stosowane z mocą wsteczną, chyba że dokumenty te wyraźnie wskazują inaczej. Jeżeli jednak substancja zabroniona została usunięta z listy substancji i metod zabronionych, a zawodnik lub inna osoba odbywa karę dyskwalifikacji w związku z tą uprzednio zabronioną substancją, wówczas w drodze wyjątku może złożyć wniosek do organizacji antydopingowej, która była odpowiedzialna za proces zarządzania wynikami w związku z popełnionym naruszeniem przepisów antydopingowych i wnieść o rozważenie skrócenia kary dyskwalifikacji w świetle faktu, że substancję tę usunięto z listy substancji i metod zabronionych.

¹²⁰ [Komentarz do art. 27.4: W sytuacji innej niż opisano w art. 27.4, w której ostateczne postanowienie stwierdzające naruszenie przepisów antydopingowych wydano przed okresem istnienia Kodeksu lub przed wejściem w życie Kodeksu z 2021 r. a nałożoną karę dyskwalifikacji odbyto w całości, Kodeksu z 2021 r. nie można stosować w celu zmiany charakteru wcześniejszego naruszenia].

ZAŁĄCZNIK 1

DEFINICJE

DEFINICJE ¹²¹

ADAMS: Anti-Doping Administration and Management System [Antydopingowy System Administracyjno-Zarządzający] - internetowa baza danych służąca do wprowadzania, przechowywania, udostępniania i raportowania danych, ułatwiająca zainteresowanym podmiotom i WADA realizację działań antydopingowych zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

Podanie: Udostępnienie, dostarczenie, nadzorowanie, ułatwienie lub uczestniczenie w inny sposób w użyciu lub próbie użycia przez inną osobę substancji zabronionej lub metody zabronionej. Definicja nie obejmuje czynności personelu medycznego działającego w dobrej wierze, stosującego substancje zabronione lub metody zabronione do uzasadnionych i zgodnych z prawem celów leczniczych lub do innych wiarygodnie uzasadnionych celów. Definicja ta nie obejmuje działań wiążących się z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione podczas badań poza zawodami, chyba że wszystkie okoliczności świadczą o tym, iż substancje te nie są przeznaczone do uzasadnionych i zgodnych z prawem celów leczniczych lub że ich celem jest poprawienie wyników sportowych.

Badania: Części procesu kontroli antydopingowej obejmujące planowanie rozkładu badań, pobieranie próbek, obchodzenie się z próbkami oraz przewożenie próbek do laboratorium.

Badanie ukierunkowane: Wybór zawodników do badań według kryteriów ustalonych w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw.

Bezwzględna odpowiedzialność: Przepis który stanowi, że zgodnie z art. 2.1 i art. 2.2 organizacja antydopingowa nie musi wykazać zamiaru, winy, zaniedbania lub świadomego użycia przez zawodnika, aby stwierdzić naruszenie przepisów antydopingowych.

Brak istotnej winy lub zaniedbania: Udowodnienie przez zawodnika lub inną osobę, że jej wina lub zaniedbanie, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności oraz uwzględniając kryteria stwierdzania braku winy lub zaniedbania, nie była istotna w stosunku do naruszenia przepisów antydopingowych. Z wyjątkiem zawodników, którzy są osobami chronionymi lub uprawiają sport rekreacyjnie, w przypadku każdego naruszenia przewidzianego art. 2.1. zawodnik musi wykazać, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

Brak winy lub zaniedbania: Wykazanie przez zawodnika lub inną osobę, że nie wiedziała, nie podejrzewała ani nie mogła wiedzieć lub podejrzewać, nawet przy zachowaniu należytej staranności, że użyła/podano jej substancję zabronioną/metodę zabronioną albo że dopuściła się innego naruszenia przepisów antydopingowych. Z wyjątkiem zawodników, którzy są osobami chronionymi lub uprawiają sport rekreacyjnie, w przypadku każdego naruszenia

¹²¹ [Komentarz do definicji: Definicja każdego z pojęć odnosi się również do jego liczby mnogiej, formy dzierżawczej, a także do jego użycia w charakterze innej części mowy].

przewidzianego art. 2.1. zawodnik musi wykazać, w jaki sposób substancja zabroniona dostała się do jego organizmu.

CAS: Court of Arbitration for Sport, Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu.

Czas wydarzenia sportowego: Czas od rozpoczęcia do zakończenia wydarzenia sportowego, ustalony przez organ zarządzający tym wydarzeniem.

Dokument techniczny: dokumenty takie są co pewien czas przyjmowane i publikowane przez WADA, zawierają obowiązkowe wymagania techniczne dotyczące określonych zagadnień w obszarze zwalczania dopingu, określonych w standardzie międzynarodowym.

Działania antydopingowe: edukacja i informacja antydopingowa, planowanie rozkładu badań, prowadzenie bazy zarejestrowanej grupy zawodników, zarządzanie paszportami biologicznymi zawodników, przeprowadzanie badań, organizowanie analiz próbek, zbieranie informacji i prowadzenie śledztw, rozpatrywanie wniosków o wyłączenia dla celów terapeutycznych, zarządzanie wynikami, prowadzenie postępowań dyscyplinarnych, monitorowanie i egzekwowanie stosowania wszystkich nałożonych konsekwencji oraz wszelkie inne działania związane ze zwalczaniem dopingu, określone w Kodeksie i/lub standardach międzynarodowych, prowadzone przez organizację antydopingową lub w jej imieniu.

Edukacja: proces nauki, który ma na celu wpajanie wartości i kształtowanie zachowań wspierających i pomagających zachować ducha sportu, a także zapobieganie celowemu i niezamierzonemu stosowaniu dopingu.

Kara dyskwalifikacji: Zob. *Konsekwencje naruszeń przepisów antydopingowych*.

Kary pieniężne: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych*.

Kodeks: Światowy Kodeks Antydopingowy.

Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych („kary”): Za naruszenie przepisów antydopingowych przez zawodnika lub inną osobę może być nałożona jedna z następujących kar: (a) unieważnienie - oznacza unieważnienie wyników zawodnika uzyskanych podczas konkretnych zawodów lub wydarzenia sportowego oraz wszystkie wynikające z tego konsekwencje, w tym przypadek wszelkich medali, punktów i nagród; (b) dyskwalifikacja - oznacza, że zawodnik lub inna osoba nie może przez określony czas uczestniczyć w jakichkolwiek zawodach lub innych działaniach ani być beneficjentem środków finansowych zgodnie z art. 10.14; oraz (c) tymczasowe zawieszenie - oznacza, że zawodnik lub inna osoba nie może tymczasowo uczestniczyć w jakichkolwiek zawodach lub innych działaniach przed ostateczną decyzją podjętą na rozprawie przeprowadzonej zgodnie z art. 8; (d) kara finansowa oznacza karę finansową nałożoną za naruszenie przepisów antydopingowych lub w celu odzyskania kosztów związanych z naruszeniem przepisów antydopingowych; oraz (e) podanie do publicznej wiadomości - oznacza podanie do wiadomości publicznej lub do wiadomości osób innych niż osoby uprawnione do wcześniejszego otrzymania powiadomienia zgodnie z art. 14. Zespoły w sportach zespołowych również mogą podlegać karom opisanym w art. 11 Kodeksu.

Kontrola antydopingowa: Wszystkie kroki i procesy począwszy od planowania rozkładu badań a skończywszy na ostatecznej decyzji w postępowaniu odwoławczymi i egzekwowaniu odbycia kary, w tym wszystkie kroki i procesy pośrednie, między innymi takie jak prowadzenie badań, śledztw, korzystanie z informacji o miejscu pobytu, wyłączenia dla celów terapeutycznych, pobieranie próbek, postępowanie z próbkami, analizy laboratoryjne, zarządzanie wynikami i postępowanie dyscyplinarne, postępowanie odwoławcze, śledztwa lub postępowania dotyczące naruszenia przepisów art. 10.14 (status w okresie dyskwalifikacji lub tymczasowego zawieszenia).

Konwencja UNESCO: Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu dopingu w sporcie przyjęta podczas 33 sesji Konferencji Generalnej UNESCO w dniu 19 października 2005 r. wraz ze wszystkimi zmianami przyjętymi przez jej państwa-strony oraz przez Konferencję Stron Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie.

Krajowa organizacja antydopingowa organ ustanowiony w danym kraju, uprawniony i zobowiązany do przyjęcia i wprowadzenia przepisów antydopingowych, kierowania pobieraniem próbek, zarządzaniem wynikami badań, przeprowadzania rozpraw na szczeblu krajowym. Jeżeli taki organ nie został powołany przez właściwe organy rządowe, funkcje krajowej organizacji antydopingowej pełni krajowy komitet olimpijski danego kraju lub organ przez ten komitet wyznaczony.

Krajowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe lub zawody, w których uczestniczą zawodnicy klasy międzynarodowej lub krajowej, a które nie jest międzynarodowym wydarzeniem sportowym.

Narodowy komitet olimpijski: Organizacja uznana przez Międzynarodowy Komitet Olimpijski. Pojęcie „narodowy komitet olimpijski” obejmuje także krajową konfederację sportową w kraju, gdzie pełni ona typowe obowiązki narodowego komitetu olimpijskiego w obszarze zwalczania dopingu w sporcie.

Limit decyzyjny: wynik badania próbki wskazujący graniczną wartość substancji, powyżej której należy zgłosić niekorzystny wynik analizy, zgodnie z definicją zawartą w Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów.

Lista substancji i metod zabronionych: Lista zawierająca substancje zabronione i metody zabronione.

Manipulowanie: umyślne zachowanie, które zakłóca proces kontroli antydopingowej i jest objęte definicją metody zabronionej. Manipulowanie obejmuje między innymi oferowanie lub przyjęcie łapówki w celu popełnienia jakiegoś czynu lub zaniechania jego popełnienia, uniemożliwienie pobrania próbki, wpływanie na proces analizy lub uniemożliwienie analizy próbki, fałszowanie dokumentów przekazywanych organizacji antydopingowej, komitetowi ds. wyłączeń dla celów terapeutycznych lub organowi orzekającemu, nakłonienie świadka do fałszywych zeznań, dopuszczając się jakiegokolwiek innego oszukańczego czynu wobec organizacji antydopingowej lub organu orzekającego w celu wywarcia wpływu na proces

zarządzania wynikami lub nałożoną karę, a także wszelkie inne podobne celowe usiłowanie zakłócenia lub zakłócenie jakiegokolwiek aspektu kontroli dopingowej.¹²²

Marker: Związek, grupa związków lub parametrów biologicznych, które wskazują na użycie substancji zabronionej lub zastosowanie metody zabronionej.

Metabolit: Dowolna substancja wyprodukowana w procesie przemian biologicznych.

Metoda określona: Zob. art. 4.2.2.

Metoda zabroniona: Każda metoda opisana jako zabroniona na liście substancji i metod zabronionych.

Międzynarodowe wydarzenie sportowe: Wydarzenie sportowe, w stosunku do którego Międzynarodowy Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, federacja międzynarodowa, organizator ważnych wydarzeń sportowych lub inna międzynarodowa organizacja sportowa jest organem decyzyjnym lub na które powołuje działaczy funkcyjnych.

Miejsce wydarzenia sportowego: Miejsce wyznaczone przez organ zarządzający wydarzeniem sportowym.

Minimalny poziom zgłaszania: Szacowane stężenie substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce, poniżej którego laboratoria akredytowane przez WADA nie powinny zgłaszać niekorzystnego wyniku analizy próbki.

Niekorzystny wynik analizy: Raport sporządzony przez laboratorium akredytowane przez WADA lub inne laboratorium zatwierdzone przez WADA stwierdzający, zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów, obecność w próbce substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów, albo potwierdzający użycie metody zabronionej.

Niekorzystny wynik paszportowy: Raport określany jako niekorzystny wynik paszportowy, opisany w odpowiednich standardach międzynarodowych.

Niepełnoletni Osoba fizyczna, która nie ukończyła osiemnastego roku życia.

Nietypowy wynik paszportowy: Raport określony jako nietypowy wynik paszportowy, zgodnie z opisem zawartym w odpowiednich standardach międzynarodowych.

Niezależność instytucjonalna: organy orzekające w postępowaniu odwoławczym muszą być w pełni niezależne instytucjonalnie od organizacji antydopingowej odpowiedzialnej za zarządzanie

¹²² [Komentarz do definicji „manipulowania”: Artykuł ten zabrania na przykład zmieniania numerów identyfikacyjnych na protokole kontroli antydopingowej podczas badania, stłuczenia pojemnika B w czasie analizy próbki B, zmiany próbki poprzez dodanie do niej obcej substancji, zastraszanie lub usiłowanie zastraszania potencjalnego świadka lub świadka, który już złożył zeznania lub przekazał informacje w procesie kontroli antydopingowej. Manipulowanie obejmuje niewłaściwe postępowanie podczas zarządzania wynikami oraz rozprawy – zob. art. 10.9.3.3. Działania podejmowane w ramach uzasadnionej obrony przed niesłusznym zarzutem naruszenia przepisów antydopingowych nie są uznawane za manipulację. Obrażliwe zachowanie wobec kontrolera antydopingowego lub innej osoby uczestniczącej w kontroli antydopingowej, które pod innym względem nie stanowi manipulowania powinno być określone w przepisach dyscyplinarnych organizacji sportowych.]

wynikami. Dlatego też nie mogą być w żaden sposób kierowane przez tę organizację, powiązane z nią lub jej podległe.

Niezależność operacyjna: Oznacza ona, że (1) członkowie zarządu, pracownicy, członkowie komisji, konsultanci i urzędnicy organizacji antydopingowej odpowiedzialnej za zarządzanie wynikami lub też podmiotów z nią powiązanych (np. związków lub federacji członkowskich), a także żadne osoby uczestniczące w śledztwie i czynnościach wstępnych nie mogą być członkami ani pracownikami (uczestniczącymi w rozpatrywaniu sprawy i/lub podejmowaniu jakichkolwiek decyzji) zespołów orzekających tej organizacji antydopingowej, która ponosi odpowiedzialność za zarządzanie wynikami; oraz (2) zespoły orzekające muszą prowadzić rozprawy i procesy podejmowania decyzji bez ingerencji organizacji antydopingowej ani jakiegokolwiek strony trzeciej. Celem jest zapewnienie, aby członkowie zespołu orzekającego lub osoby w inny sposób zaangażowane w podejmowanie decyzji zespołu orzekającego nie uczestniczyły w dochodzeniu ani decydowaniu o wszczęciu sprawy.

Obrót: Sprzedaż, przekazywanie, transportowanie, wysyłanie, dostarczanie lub rozprowadzanie (lub posiadanie w dowolnym z tych celów) substancji zabronionej lub metody zabronionej (fizyczne, drogą elektroniczną lub inną) przez zawodnika, osobę z personelu pomocniczego zawodnika lub dowolną inną osobę, która podlega uprawnieniom organizacji antydopingowej dowolnej stronie trzeciej, jednakże przy zastrzeżeniu, że definicja nie obejmuje działań w dobrej wierze wykonywanych przez personel medyczny używający substancji zabronionej w uzasadnionych i zgodnych z prawem celach leczniczych lub w innych wiarygodnie uzasadnionych celach, a także działań wiążących się z substancjami zabronionymi, które nie są zabronione podczas badań poza zawodami, chyba że wszystkie okoliczności świadczą o tym, że te substancje zabronione nie są przeznaczone do uzasadnionych i zgodnych z prawem celów leczniczych lub że ich celem jest poprawienie wyników sportowych.

Okoliczności obciążające: okoliczności działania lub czyny zawodnika lub innej osoby, mogące uzasadniać nałożenie kary dyskwalifikacji na okres dłuższy niż typowa kara dyskwalifikacji. Takie okoliczności i czyny obejmują między innymi: posiadanie lub użycie przez zawodnika lub inną osobę wielu substancji zabronionych lub metod zabronionych; posiadanie lub użycie substancji zabronionej lub metody zabronionej wielokrotnie; wielokrotne popełnienie innych naruszeń przepisów antydopingowych; normalna osoba prawdopodobnie korzystałaby z poprawiających wyniki efektów naruszenia przepisów antydopingowych przez okres dłuższy niż okres dyskwalifikacji, który w przeciwnym przypadku miałby do niej zastosowanie; udział zawodnika lub innej osoby w działaniach, których celem jest oszustwo lub utrudnianie, aby nie dopuścić do wykrycia naruszenia lub uniknąć nałożenia kary za naruszenie przepisów antydopingowych; dopuszczenie się przez zawodnika lub inną osobę manipulowania podczas procesu zarządzania wynikami lub podczas rozprawy. Aby uniknąć wątpliwości, opisane w niniejszym dokumencie przykłady okoliczności i czynów mają charakter pokazowy; inne podobne okoliczności lub czyny również mogą uzasadniać nałożenie surowszej kary dyskwalifikacji.

Organizacja antydopingowa: WADA lub sygnatariusz, który ma obowiązek przyjęcia przepisów określających zasady wszczynania, prowadzenia lub egzekwowania jakiegokolwiek części procesu kontroli antydopingowej. Sygnatariuszami są na przykład Międzynarodowy

Komitet Olimpijski, Międzynarodowy Komitet Paraolimpijski, inni organizatorzy dużych wydarzeń sportowych, którzy przeprowadzają badania podczas swoich wydarzeń sportowych, federacje międzynarodowe oraz krajowe organizacje antydopingowe.

Organizator dużych wydarzeń sportowych: Kontynentalne stowarzyszenie narodowych komitetów olimpijskich i innych międzynarodowych organizacji zrzeszających wiele dyscyplin sportu, które pełni funkcję organu zarządzającego kontynentalnym, regionalnym lub innym międzynarodowym wydarzeniem sportowym.

Osoba: Osoba fizyczna, organizacja lub inny podmiot.

Osoba chroniona: zawodnik lub inna osoba fizyczna, która w momencie naruszenia przepisów antydopingowych: (i) nie ukończyła szesnastu lat; (ii) nie osiągnęła wieku osiemnastu lat, nie była wpisana do żadnej zarejestrowanej grupy zawodników i nigdy nie brała udziału w żadnych zawodach międzynarodowych w kategorii otwartej; lub (iii) z powodów innych niż wiek na mocy obowiązujących przepisów krajowych orzeczono, że nie ma ona zdolności do czynności prawnych.¹²³

Paszport biologiczny zawodnika: Program i metody służące gromadzeniu danych, opisane w Międzynarodowym standardzie badań i śledztw oraz Międzynarodowym standardzie dla laboratoriów.

Personel pomocniczy zawodnika: Każdy trener, menadżer, agent, pracownik zespołu, działacz, członek personelu medycznego lub paramedycznego, rodzic lub dowolna inna osoba pracująca z zawodnikiem, prowadząca jego leczenie lub pomagająca zawodnikowi w uczestnictwie lub przygotowaniach do zawodów sportowych.

Podać do wiadomości publicznej: Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych*.

Podczas zawodów: Okres trwający od 23.59 w dniu poprzedzającym zawody, w których zawodnik ma uczestniczyć, aż do zakończenia tych zawodów oraz związanego z tymi zawodami procesu pobierania próbek. WADA może dla konkretnej dyscypliny sportu wyrazić zgodę na inną definicję jeżeli federacja międzynarodowa przedstawi przekonujące uzasadnienie, że w tej dyscyplinie konieczna jest inna definicja. Po udzieleniu zgody przez WADA wszyscy organizatorzy dużych wydarzeń sportowych w tej dyscyplinie będą stosować się do tej alternatywnej definicji.¹²⁴

¹²³ [Komentarz do pojęcia „osoba chroniona”: Kodeks traktuje osoby chronione w pewnych sytuacjach inaczej niż pozostałych zawodników lub osoby, zakładając, że poniżej określonego wieku i możliwości intelektualnych zawodnik lub inna osoba może nie być w stanie zrozumieć i przyjąć zakazu pewnych rodzajów postępowania, zawartych w Kodeksie. Osobą tą jest na przykład zawodnik paraolimpijski z udokumentowanym brakiem zdolności do czynności prawnych z powodu niepełnosprawności intelektualnej. Termin „kategoria otwarta” ma na celu wyłączenie zawodów ograniczonych do kategorii wiekowej juniorów lub konkretnych grup wiekowych.]

¹²⁴ [Komentarz do pojęcia „podczas zawodów”]: Przyjęcie mającej powszechne zastosowanie definicji pojęcia „podczas zawodów” zapewnia większe ujednoczenie jej zrozumienia wśród zawodników wszystkich dyscyplin sportu, eliminuje lub zmniejsza liczbę nieporozumień dotyczących granic czasowych badań podczas zawodów, pozwala uniknąć nieumyślnych niekorzystnych wyników analizy próbek między poszczególnymi zawodami podczas wydarzenia sportowego, a także zapobiec możliwości poprawy wyników sportowych za pomocą substancji zabronionej poza zawodami, która mogłaby być obecna podczas trwania zawodów.]

Posiadanie: Faktyczne, fizyczne posiadanie lub domniemane posiadanie (które stwierdza się tylko jeżeli osoba sprawuje lub zamierza sprawować wyłączną kontrolę nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje substancja/metoda zabroniona); z zastrzeżeniem, że jeżeli osoba nie ma wyłącznej kontroli nad substancją/metodą zabronioną lub pomieszczeniami, w których występuje zabroniona substancja/metoda, domniemane posiadanie można stwierdzić jedynie wówczas, gdy osoba ta wiedziała o obecności zabronionej substancji/metody i zamierzała sprawować nad nią kontrolę. Posiadanie samo w sobie nie stanowi jednak naruszenia przepisów antydopingowych jeżeli przed otrzymaniem przez daną osobę jakiegokolwiek powiadomienia o naruszeniu przez nią przepisów antydopingowych osoba ta podjęła konkretne działania wskazujące, że nigdy nie zamierzała wejść w posiadanie oraz wyrzekła się posiadania, wyraźnie oświadczając to organizacji antydopingowej. Niezależnie od czegokolwiek, co w niniejszej definicji może być z tym sprzeczne, zakup (w tym drogą elektroniczną lub w inny sposób) substancji zabronionej lub metody zabronionej stanowi posiadanie przez osobę, która dokonuje zakupu.¹²⁵

Poza zawodami: Każdy okres, który nie jest okresem zawodów.

Produkt zanieczyszczony: Produkt zawierający substancję zabronioną, która nie została ujawniona na etykiecie produktu ani w informacji, którą można uzyskać podczas rozsądnego rozumianego przeszukiwania zasobów internetowych.

Program „niezależny obserwator”: Zespół obserwatorów i/lub audytorów pod kontrolą WADA obserwujących i doradzających w sprawach procedury kontroli antydopingowej przed lub podczas pewnych wydarzeń sportowych oraz przygotowujących sprawozdanie z poczynionych obserwacji w ramach programu WADA dotyczącego przestrzegania przepisów.

Próbka: Każdy materiał biologiczny pobrany na potrzeby kontroli antydopingowej.¹²⁶

Regionalna organizacja antydopingowa: Jednostka regionalna wyznaczona przez kraje członkowskie do koordynowania i zarządzania powierzonymi jej obszarami krajowych programów antydopingowych, takich jak przyjmowanie i wdrażanie przepisów antydopingowych, planowanie badań i pobieranie próbek, zarządzanie wynikami, ocena wyłączeń do celów terapeutycznych, prowadzenie programów edukacyjnych na szczeblu regionalnym.

Rozprawa wstępna: Dla celów art. 7.4.3 przyspieszona i skrócona rozprawa przed przeprowadzeniem rozprawy głównej zgodnie z art. 8, która daje zawodnikowi dodatkowy czas i możliwość przedstawienia swoich argumentów w formie pisemnej lub ustnej.¹²⁷

¹²⁵ [Komentarz: Zgodnie z powyższą definicją sterydy anaboliczne znalezione w samochodzie zawodnika będą stanowiły naruszenie, chyba że zawodnik udowodni, że ktoś inny używał tego samochodu; w takim wypadku organizacja antydopingowa musi udowodnić, że chociaż zawodnik nie miał wyłącznej kontroli nad samochodem, to wiedział o sterydach i zamierzał przejąć kontrolę nad nimi. Podobnie w przypadku sterydów anabolicznych znalezionych w domowej apteczce, do której dostęp mają zawodnik oraz małżonka, organizacja antydopingowa musi dowieść, że zawodnik wiedział, iż w apteczce znajdowały się sterydy oraz że zamierzał przejąć kontrolę nad nimi. Sam zakup substancji zabronionej stanowi posiadanie, nawet w sytuacji, gdy produkt nie dotrze do odbiorcy, zostanie odebrany przez kogoś innego lub zostanie wysłany na adres strony trzeciej].

¹²⁶ [Komentarz: Czasami twierdzi się, że pobranie próbki krwi jest sprzeczne z zasadami pewnych grup religijnych lub kulturowych. Ustalono, że nie ma podstaw do takich twierdzeń].

Sport indywidualny: Sport, który nie jest sportem zespołowym.

Sport zespołowy: Sport, w którym dozwolona jest zmiana zawodników podczas zawodów.

Standard międzynarodowy: Standard przyjęty przez WADA i będący uzupełnieniem Kodeksu. Aby stwierdzić przestrzeganie standardu międzynarodowego (w przeciwieństwie do innego alternatywnego standardu, praktyki lub procedury) wystarczy ustalić, że procedury określone w standardzie międzynarodowym zostały właściwie przeprowadzone. Standardy międzynarodowe obejmują wszelkie dokumenty techniczne wydane zgodnie danym standardem.

Substancja określona: Zob. art. 4.2.2.

Substancja przyjmowana nałogowo: Zob. art. 4.2.3

Substancja zabroniona: Każda substancja określona jako zabroniona na liście substancji i metod zabronionych.

Sygnatariusze: Podmioty, które przyjęły Kodeks i wyraziły zgodę na jego przestrzeganie zgodnie z art. 23 Kodeksu.

TUE: Therapeutic Use Exemption - wyłączenie dla celów terapeutycznych, opisane w art. 4.4.

Tymczasowe zawieszenie: Zob. *konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych*.

Uczestnik: Każdy zawodnik lub osoba z personelu pomocniczego zawodnika.

Unieważnienie Zob. *Konsekwencje naruszenia przepisów antydopingowych* powyżej.

Usiłowanie: Świadome zachowanie stanowiące istotny element zaplanowanego działania mającego na celu naruszenie przepisów antydopingowych. Usiłowanie naruszenia przepisów antydopingowych nie stanowi ich naruszenia, jeżeli osoba zrezygnuje z próby naruszenia przepisów antydopingowych zanim zostanie wykryta i ujawniona przez osobę trzecią, nieuczestniczącą w próbie naruszenia tych przepisów.

Użycie: Wykorzystywanie, stosowanie, przyjmowanie, wstrzykiwanie lub spożywanie w jakikolwiek sposób jakiegokolwiek substancji zabronionej lub stosowanie metody zabronionej.

¹²⁷ [Komentarz: Rozprawa wstępna to postępowanie wstępne, na którym nie trzeba dokonywać pełnej oceny okoliczności sprawy. Po jej przeprowadzeniu zawodnik ma prawo do rozprawy głównej. Pojęcie „rozprawa przyspieszona” użyte w art. 7.9 odnosi się do rozprawy głównej przeprowadzonej w najszybszym możliwym terminie.]

WADA: Światowa Agencja Antydopingowa.

Wina: Wina to jakiegokolwiek naruszenie obowiązku lub dowolny brak należytej staranności właściwej dla konkretnej sytuacji. Czynnikiem branym pod uwagę podczas oceny stopnia winy zawodnika lub innej osoby są na przykład doświadczenie zawodnika lub tej osoby, to, czy zawodnik lub inna osoba jest osobą chronioną, okoliczności, takie jak upośledzenie, stopień ryzyka, jaki zawodnik powinien przewidzieć oraz staranność i zakres badań przeprowadzonych przez zawodnika odnośnie tego, jak powinien był ocenić stopień ryzyka. Oceniając stopień winy zawodnika lub innej osoby należy brać pod uwagę konkretne okoliczności istotne dla wyjaśnienia odstępstwa zawodnika lub innej osoby od oczekiwanego standardu zachowania. Na przykład fakt, że zawodnik stracił możliwość zarobienia dużych pieniędzy podczas odbywania kary dyskwalifikacji, fakt, że do końca kariery zawodnika pozostało niewiele czasu lub też terminy wydarzeń sportowych i zawodów w kalendarzu zawodów nie będą istotnymi czynnikami branymi pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o skróceniu kary dyskwalifikacji zgodnie z art. 10.6.1 lub 10.6.2.¹²⁸

Wydarzenie sportowe: Seria indywidualnych zawodów organizowanych łącznie przez jeden organ (np. Igrzyska Olimpijskie, mistrzostwa świata organizowane przez konkretną federację sportową, Igrzyska Panamerykańskie).

Wynik nietypowy: Raport laboratorium akredytowanego przez WADA lub innego laboratorium zatwierdzonego przez WADA, wymagający przed podjęciem decyzji o niekorzystnym wyniku analizy przeprowadzenia dalszych badań zgodnie z Międzynarodowym standardem dla laboratoriów lub związanych z nim dokumentów technicznych.

Wyznaczona strona trzecia: Każda osoba, na którą organizacja antydopingowa przeniesie realizację jakiegokolwiek aspektu kontroli antydopingowej lub prowadzenia programów edukacji antydopingowej, w tym między innymi osoby trzecie lub inne organizacje antydopingowe, które pobierają próbki, świadczą inne usługi dotyczące kontroli antydopingowej lub prowadzą programy edukacji antydopingowej w imieniu organizacji antydopingowej, albo osoby fizyczne, które są niezależnymi wykonawcami, którzy świadczą usługi dotyczące kontroli antydopingowej w imieniu organizacji antydopingowej (np. niebędący pracownikami kontrolerzy antydopingowi lub opiekunowie) Niniejsza definicja nie obejmuje Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu.

Zarejestrowana grupa zawodników: Grupa zawodników najwyższej klasy, określana na poziomie międzynarodowym przez federację międzynarodową, a na poziomie krajowym przez krajową organizację antydopingową. Zawodnicy ci są poddawani badaniom podczas zawodów i poza zawodami w ramach harmonogramu badań przyjętego przez federację międzynarodową lub krajową organizację antydopingową. W związku z tym mają obowiązek podawania informacji o miejscu pobytu zgodnie z art. 5.6 Kodeksu oraz Międzynarodowym standardem badań i śledztw.

¹²⁸ *Komentarz do definicji winy: Kryteria oceny stopnia winy zawodnika są takie same w przypadku wszystkich artykułów, w których bierze się pod uwagę stopień winy. Jednakże zgodnie z art. 10.6.2 nie można podjąć decyzji o skróceniu kary, chyba że podczas oceny stopnia winy stwierdzono brak istotnej winy lub zaniedbania ze strony zawodnika lub innej osoby.*

Zarządzanie wynikami: proces obejmujący przedział czasowy między powiadomieniem zawodnika zgodnie z art. 5 Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami lub w niektórych przypadkach (np. wynik nietypowy, paszport biologiczny zawodnika, niespełnienie wymogów dotyczących wskazania miejsca pobytu) od kroków poprzedzających powiadomienie jasno określonych w art. 5 Międzynarodowego standardu zarządzania wynikami, poprzez postawienie zarzutu aż do ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, w tym do zakończenia rozprawy pierwszej instancji lub rozprawy w postępowaniu odwoławczym (jeżeli odwołanie zostało wniesione).

Zawodnik: Dowolna osoba, która uczestniczy w sporcie na szczeblu międzynarodowym (zgodnie z definicją każdej federacji międzynarodowej) lub szczeblu krajowym (zgodnie z definicją krajowej organizacji antydopingowej). Organizacja antydopingowa może także stosować przepisy antydopingowe wobec zawodników, którzy nie są ani zawodnikami klasy międzynarodowej, ani zawodnikami klasy krajowej, przyjmując, że są oni objęci pojęciem „zawodnik”. Zawodników, którzy nie są zawodnikami klasy międzynarodowej ani zawodnikami klasy krajowej organizacja antydopingowa może: poddawać badaniom ograniczonym lub zrezygnować w ogóle z ich badania; analizować próbki w zakresie mniejszym niż pełna lista substancji zabronionych; wymagać ograniczonej informacji o miejscu pobytu lub nie wymagać jej wcale; nie wymagać uzyskania wyłączenia dla celów terapeutycznych z góry. Jeżeli jednak którykolwiek zawodnik, w stosunku do którego organizacja antydopingowa postanowiła skorzystać ze swoich uprawnień do badań i który uczestniczy w zawodach rangi niższej niż zawody międzynarodowe lub krajowe naruszy przepisy antydopingowe określone w artykułach 2.1, 2.3 lub 2.5, wówczas należy stosować kary określone w Kodeksie. Dla celów art. 2.8 i art. 2.9 oraz dla celów informacji i edukacji antydopingowej zawodnikiem jest każda osoba, która uczestniczy w sporcie podlegającym jakimkolwiek sygnatariuszowi, rządowi lub innej organizacji sportowej, która przyjęła Kodeks.¹²⁹

Zawodnik klasy krajowej: Zawodnik, który nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej, uczestniczący we współzawodnictwie sportowym na szczeblu krajowym zgodnie z definicją właściwej krajowej organizacji antydopingowej i zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw.

Zawodnik klasy międzynarodowej: Zawodnik, który we współzawodnictwie sportowym na szczeblu międzynarodowym zgodnie z definicją właściwej federacji międzynarodowej i zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw.¹³⁰

¹²⁹ [Komentarz do definicji zawodnika: Osoby, które uczestniczą we współzawodnictwie sportowym mogą należeć do jednej z pięciu kategorii: 1) zawodnik klasy międzynarodowej 2) zawodnik klasy krajowej 3) osoba, która nie jest zawodnikiem klasy międzynarodowej ani krajowej, ale wobec której federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa zdecydowała się egzekwować swoje uprawnienia 4) zawodnik uprawiający sport rekreacyjnie; oraz 5) osoba, wobec której federacja międzynarodowa lub krajowa organizacja antydopingowa nie zdecydowała się egzekwować swoich uprawnień. Wszyscy zawodnicy klasy międzynarodowej i klasy krajowej podlegają przepisom Kodeksu Antydopingowego. Dokładne definicje sportu na poziomie międzynarodowym i sportu na poziomie krajowym zostaną określone w przepisach antydopingowych federacji międzynarodowych i krajowych organizacji antydopingowych].

¹³⁰ [Komentarz do definicji zawodnika międzynarodowego: Zgodnie z Międzynarodowym standardem badań i śledztw federacja międzynarodowa może swobodnie ustalać kryteria stosowane do umieszczania zawodników w klasie międzynarodowej, np. według rankingu, częstotliwości udziału w konkretnych międzynarodowych wydarzeniach sportowych, według rodzaju licencji itp. Kryteria te muszą być jednak opublikowane w jasnej i krótkiej formie aby zawodnicy mogli szybko i łatwo ustalić, kiedy staną się zawodnikami klasy międzynarodowej. Jeżeli wśród kryteriów jest na przykład udział w określonych międzynarodowych wydarzeniach sportowych, federacja międzynarodowa musi opublikować listę takich wydarzeń].

Zawodnik uprawiający sport rekreacyjnie: osoba fizyczna określana tak przez krajową organizację antydopingową. Pojęcie to nie odnosi się jednak do osoby, która w okresie pięciu lat poprzedzających popełnione naruszenie przepisów antydopingowych była zawodnikiem klasy międzynarodowej (według definicji federacji międzynarodowej, zgodnej z Międzynarodowym standardem badań i śledztw); zawodnikiem klasy międzynarodowej (według definicji organizacji antydopingowej, zgodnej z Międzynarodowym standardem badań i śledztw), reprezentowała jakiegokolwiek kraj na zawodach międzynarodowych w kategorii otwartej lub została wpisana do jakiegokolwiek zarejestrowanej grupy zawodników lub innej grupy, od której członków wymagane jest podawanie informacji o miejscu pobytu i która prowadzona jest przez jakąkolwiek federację międzynarodową lub krajową organizację antydopingową.¹³¹

Zawody: Pojedynczy wyścig, mecz, rozgrywka lub konkurs sportowy, na przykład mecz koszykówki lub bieg finałowy na 100 m podczas Igrzysk Olimpijskich. W przypadku wyścigów etapowych lub innych konkursów sportowych, w których nagrody przyznawane są codziennie lub w pewnych odstępach czasu, różnicę między zawodami a wydarzeniem sportowym określają przepisy odpowiedniej federacji międzynarodowej.

Znacząca pomoc: Na potrzeby art. 10.7.1 przyjmuje się, że osoba udzielająca znaczącej pomocy musi: (1) ujawnić w formie pisemnego lub nagranego oświadczenia wszystkie informacje, jakie posiada w związku z naruszeniami przepisów antydopingowych lub innym postępowaniem, określonym w art. 107.1.1; oraz (2) w pełni współpracować podczas śledztwa i podejmowania decyzji w każdej sprawie związanej z tymi informacjami, w tym na przykład zeznawać podczas rozprawy na prośbę organizacji antydopingowej lub organu orzekającego. Ponadto przekazane informacje muszą być wiarygodne i muszą stanowić istotny element wszczętej sprawy lub postępowania, a jeżeli żadnej sprawy lub postępowania dotychczas nie wszczęto, muszą stanowić wystarczającą podstawę do jego wszczęcia.

Umowa o wzajemnym nienaruszeniu praw: Umowa pisemna, zawierana do celów art. 10.7.1.1 i 10.8.2 między organizacją antydopingową a zawodnikiem lub inną osobą. Umożliwia ona zawodnikowi lub innej osobie przekazanie organizacji antydopingowej informacji w określonym, ograniczonym czasie przy założeniu, że jeżeli nie dojdzie do skutku umowa o znaczącej pomocy lub umowa o rozstrzygnięciu sprawy, to informacje przekazane przez zawodnika lub inną osobę w tej konkretnej sprawie nie zostaną przeciwko nim wykorzystane przez organizację antydopingową w jakimkolwiek postępowaniu dotyczącym procesu zarządzania wynikami, prowadzonym na podstawie Kodeksu. Informacje przekazane przez organizację antydopingową w tej sprawie nie mogą z kolei być wykorzystane przez zawodnika lub inną osobę przeciwko organizacji antydopingowej w jakimkolwiek postępowaniu dotyczącym procesu zarządzania wynikami, prowadzonym na podstawie Kodeksu. Umowa ta nie uniemożliwia organizacji antydopingowej, zawodnikowi ani innej osobie wykorzystywania wszelkich informacji lub dowodów pochodzących z jakichkolwiek źródeł, a nie informacji uzyskanych w konkretnych okolicznościach i czasie przewidzianym w tej umowie.

¹³¹ [Komentarz do definicji sportowca rekreacyjnego: Termin „kategoria otwarta” ma na celu wykluczenie zawodów ograniczonych do kategorii juniorów lub konkretnych grup wiekowych].

DEFINICJE SFORMUŁOWANE DO CELÓW ARTYKUŁU 24.1

Czynniki obciążające: Termin ten obejmuje celowe próby obejścia lub podważenia przepisów Kodeksu lub standardów międzynarodowych, naruszenia systemu zwalczania dopingu, ukrycia faktu nieprzestrzegania przepisów lub jakiegokolwiek inne działania sygnatariusza podejmowane w złej wierze; uporczywą odmowę lub niepodjęcie uzasadnionych wysiłków w celu usunięcia niezgodności wskazanych sygnatariuszowi przez WADA; wielokrotne naruszanie przepisów oraz wszelkie inne czynniki, które pogłębiają nieprzestrzeganie przepisów przez sygnatariusza.

Kara finansowa: zapłata przez sygnatariusza kwoty, której wysokość jest proporcjonalna do stopnia nieprzestrzegania Kodeksu/ powagi okoliczności obciążających, czasu ich trwania i potrzeby zapobiegania podobnym zachowaniom w przyszłości. Jeżeli niezgodność nie dotyczy wymagań krytycznych, wysokość grzywny nie przekroczy niższej z następujących kwot: (a) 10% rocznych wydatków przewidzianych w budżecie lub (b) 100 000 USD. Kara finansowa przeznaczona zostanie przez WADA na finansowanie dalszych działań monitorujących przestrzeganie Kodeksu.

Monitorowanie specjalne: sytuacja, gdy w ramach nałożonych konsekwencji wobec sygnatariusza nieprzestrzegającego Kodeksu WADA stosuje system szczegółowego, stałego monitorowania niektórych lub wszystkich działań antydopingowych tego sygnatariusza aby zapewnić, że prowadzi on te działania w sposób zgodny z Kodeksem.

Nadzór: sytuacja, gdy w ramach konsekwencji nałożonych na sygnatariusza nieprzestrzegającego Kodeksu zatwierdzona strona trzecia nadzoruje działania antydopingowe tego sygnatariusza zgodnie z zaleceniami WADA i na jego koszt (pojęcie „nadzorować” należy interpretować zgodnie z tą definicją). Jeżeli sygnatariusz został uznany za nieprzestrzegającego Kodeksu, ale nie podpisał jeszcze umowy o nadzór z zatwierdzoną stroną trzecią, sygnatariusz ten, bez wyraźnej uprzedniej pisemnej zgody WADA, nie może samodzielnie realizować żadnych działań antydopingowych w obszarze (obszarach), które ma nadzorować zatwierdzona strona trzecia.

Nieprzestrzeganie Kodeksu: sytuacja, w której sygnatariusz nie przestrzega postanowień Kodeksu i/lub jednego lub więcej standardów międzynarodowych i/lub jednego lub więcej wymagań określonych wobec niego przez Komitet Wykonawczy WADA, ale możliwości usunięcia niezgodności, przewidziane w Międzynarodowym standardzie przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy nie zostały jeszcze wyczerpane, a WADA formalnie nie uznała sygnatariusza za nieprzestrzegającego Kodeksu.

Ponowne wpisanie na listę: stwierdzenie, że sygnatariusz uprzednio uznany za nieprzestrzegającego Kodeksu i/lub standardów międzynarodowych usunął niezgodności i że spełnia wszystkie pozostałe warunki nałożone zgodnie z Artykułem 11 Międzynarodowego standardu przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy, wymagane do ponownego wpisania go na listę sygnatariuszy przestrzegających Kodeksu (pojęcie „ponownie wpisany” należy interpretować zgodnie z tą definicją).

Przedstawiciele: działacze, kierownictwo, urzędnicy, wybieralni członkowie, pracownicy i członkowie komisji sygnatariusza lub innego właściwego organu oraz jego komisji, a także (w przypadku krajowej organizacji antydopingowej lub narodowego komitetu olimpijskiego pełniącego funkcję takiej organizacji) przedstawiciele rządu kraju, w którym działa ta krajowa organizacja antydopingowa lub narodowy komitet olimpijski.

Przejęcie: sytuacja, gdy w ramach konsekwencji nałożonych na sygnatariusza nieprzestrzegającego Kodeksu zatwierdzona strona trzecia przejmuje niektóre lub wszystkie działania antydopingowe tego sygnatariusza zgodnie z zaleceniami WADA i na jego koszt. Jeżeli sygnatariusz został uznany za nieprzestrzegającego Kodeksu, ale nie podpisał jeszcze umowy o przejściu z zatwierdzoną stroną trzecią, sygnatariusz ten, bez wyraźnej uprzedniej pisemnej zgody WADA, nie może samodzielnie realizować żadnych działań antydopingowych w obszarze (obszarach), które ma nadzorować zatwierdzona strona trzecia.

Wymaganie krytyczne: wymaganie uznawane za mające krytyczne znaczenie dla walki z dopingiem w sporcie (zob. również: załącznik A do Międzynarodowego standardu przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy).

Wymagania ogólne: wymagania uznawane za ważne w walce z dopingiem w sporcie, ale nie należące do kategorii wymagań krytycznych ani wymagań priorytetowych (zob. również: załącznik A do Międzynarodowego standardu przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy).

Wymaganie priorytetowe: wymagania uznawane za priorytetowe, ale nie mające krytycznego znaczenia dla walki z dopingiem w sporcie (zob. również: załącznik A do Międzynarodowego standardu przestrzegania Kodeksu przez sygnatariuszy).

Zatwierdzona strona trzecia: jedna lub więcej organizacji antydopingowych i/lub wyznaczona strona trzecia wybrana lub zatwierdzona przez WADA w drodze uzgodnień z nieprzestrzegającym przepisów sygnatariuszem do celów nadzorowania lub przejęcia niektórych lub wszystkich działań antydopingowych tego sygnatariusza. W ostateczności, jeżeli nie istnieje inny odpowiedni i dostępny organ, WADA może pełnić tę funkcję sama.